

บทเรียนรวีวารศึกษา

โรงเรียนในธรรมศาลาสมัยพระเยซูทรงเป็นเด็ก

กิตติคุณ ของ พระเยซูคริสต์

เรียบเรียงโดย

ท่านธูกา

ภาคที่ 1

ขอขอบคุณ มิสซิส ไอรีน บี.แรนนี่
และขอขอบคุณ บริษัท พิมพ์พระคัมภีร์ (กอสเปลไลท์เพรสส์)
ที่ได้อนุญาตให้ใช้บทเรียนในการเตรียมบทเรียนรวีวาร
ศึกษานี้

คำนำ

ภาคนี้เราเริ่มเรียนชีวประวัติของพระเยซูคริสต์ตามที่ปรากฏในพระธรรมลูกาเท่าที่ทราบแล้วว่าเรามีผู้บันทึกประวัติของพระเยซูไว้สี่คนด้วยกันคือ มัทธีว มาระโก ลูกา และยอห์น

1. มัทธีวเสนอเรื่องราวขององค์พระเยซูคริสต์ในฐานะทรงเป็น กษัตริย์
2. มาระโกเสนอประวัติของพระเยซูในฐานะเป็น ผู้รับใช้ ประชาชน
3. ลูกา เสนอเรื่องไปในทำนองที่ว่าพระเยซูทรงเป็นผู้บริสุทธิ์ทรงเป็น พระเจ้า และทรงเป็น มนุษย์ ในเวลาเดียวกัน
4. ยอห์นเสนอประวัติของพระเยซูในฐานะเป็น พระบุตรของพระเจ้า

ลูกา เป็นนายแพทย์ และได้บันทึกเรื่องราวของพระเยซูไว้อย่างละเอียดละออมากกว่าผู้แต่งให้ทราบถึงเหตุผลว่าทำไมจึงเขียนประวัติของพระเยซูซึ่งเขียนไว้ในบทที่ 1 ข้อ 1-4 (ให้เราอ่านพร้อม ๆ กันในชั้น)

หนังสือพระกิตติคุณแต่ละเล่มมีจุดประสงค์ในสมองของผู้เขียนแต่ละคนว่ามุ่งจะเขียนโดยมีจุดประสงค์อะไร ? ฉะนั้นเวลาเรียนพระธรรมลูกาควรฟังถึงจุดประสงค์ตลอดเวลาด้วย

ข้อแนะนำสำหรับครู จิตใจของ ควรร้อนรนด้วยไฟแห่งพระวิญญาณ เพื่อให้นักเรียนเข้าใจความหมายอันแท้จริงของบทเรียนทุกบท ท่านควรจะเสนอบทเรียนให้แก่ นักเรียนด้วยความจริงสำหรับวิญญาณเพื่อจะให้นักเรียนทราบว่า “บุตรมนุษย์” ซึ่งกำลังเสด็จมานี้ ทรงเป็นพระเจ้าซึ่งปรากฏออกมาเป็นเลือดและเนื้อเยี่ยงมนุษย์ทั้งหลาย ครูพึงเน้นว่าพระเยซูเสด็จเข้ามาในโลกทรงมีพระประสงค์จะมากันหาและช่วยกู้ชีวิตของคนที่กำลัง “สูญ” และควรพยายามเชิญชวนให้นักเรียน ต้อนรับพระเยซูเป็นพระเจ้าผู้ช่วยไถ่บาปและเป็นพระเจ้าของเขา

บทเรียนที่	1	วันที่	4	มกราคม	1959
บทเรียนที่	2	วันที่	11	มกราคม	1959
บทเรียนที่	3	วันที่	18	มกราคม	1959
บทเรียนที่	4	วันที่	25	มกราคม	1959
บทเรียนที่	5	วันที่	1	กุมภาพันธ์	1959
บทเรียนที่	6	วันที่	8	กุมภาพันธ์	1959
บทเรียนที่	7	วันที่	15	กุมภาพันธ์	1959
บทเรียนที่	8	วันที่	22	กุมภาพันธ์	1959
บทเรียนที่	9	วันที่	1	มีนาคม	1959
บทเรียนที่	10	วันที่	8	มีนาคม	1959
บทเรียนที่	11	วันที่	15	มีนาคม	1959
บทเรียนที่	12	วันที่	22	มีนาคม	1959
บทเรียนที่	13	วันที่	29	มีนาคม	1959

พระธรรมลูกา

ยอห์นบัพติศมากำเนิด

บทเรียนที่ 1

ข้อพระธรรม ลูกา 1:1-80

อธิษฐาน โอพระองค์เจ้าข้า ขอพระองค์ทรงโปรดให้พวกข้าพเจ้าเป็นเหมือนยอห์นบัพติศมาซึ่งเป็นผู้เตรียมหนทางสำหรับต้อนรับเสด็จองค์พระเยซู และชี้ชวนให้คนอื่นเห็นพระองค์ด้วย

คำนำ ถ้ามีบุคคลสำคัญ เช่น พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวจะเสด็จประพาสจังหวัดใดก็ตาม ณ ที่นั้นจะต้องมีการเตรียมรับเสด็จอย่างใหญ่โตมโหฬารทีเดียว เช่น วันหนึ่งขณะที่ข้าพเจ้าไปเยี่ยมกรุงลอนดอนวันนั้นข้าพเจ้าจะลืมเสียไม่ได้เลย เมื่อได้ยินเสียงผู้คนพลเมืองตะโกนกันลั่นถนนพร้อมกันนั้นก็มิเสียงเพลงบรรเลงด้วยเครื่องดุริยางค์นานาชนิด ทหารม้ารักษาพระองค์แต่งกายสวยงามมีสง่า นิ่งอยู่บนหลังม้าเข้าขบวนแห่คอยรับเสด็จเจ้าชายออฟเวลส์

ถ้าเจ้าชายเสด็จโดยไม่มีหมายกำหนดการล่วงหน้าใครจะต้อนรับ ? ใครจะทราบว่าจะเสด็จ ท่านจะเสด็จ ถ้าไม่มีใครบอกล่วงหน้า ท่านเองเดียวกันกับองค์พระเยซูคริสต์ผู้ทรงเป็นพระราชานือราชาทั้งหลาย ฉะนั้นพระเจ้าจึงได้ใช้ให้ท่านผู้หนึ่งคือยอห์น ได้มาเตรียมทางล่วงหน้าสำหรับพระองค์ เราจะได้เห็นว่าชีวิตของชายผู้นี้มีแผนผังของชีวิตเขียนไว้ก่อนเขาเกิดเรียบร้อยแล้ว ตามที่เราอ่านในพระธรรมอิสยาห์และมาลาคี

บทเรียน เมื่อประมาณ 1900 ปีมาแล้ว มีครอบครัวเล็ก ๆ ครอบครัวหนึ่งซึ่งรักพระเจ้าด้วยใจสงบ หัวหน้าครอบครัวเป็นปุโรหิต ชื่อเศคาริยาห์ และมีภรรยาชื่อนางเอลิซาเบธ ทั้งสองคนผิวเมี่ยมมีเชื้อสายสืบมาจากตระกูลมหาปุโรหิตใหญ่สมัยโน้นชื่ออาโรน เศคาริยาห์ผู้นี้ต้องทำงานเข้าเวรประจำในโบสถ์ของพระเจ้าในกรุงเยรูซาเล็มปีละสองครั้ง ครั้งนั้นเป็นเวรของเศคาริยาห์จะต้องเข้าประจำหน้าที่ตามปกติ ทั้งเขาจับฉลากได้และได้รับเกียรติยศเข้าไปในห้องบริสุทธิ์ในโบสถ์เพื่อทำการสักการบูชาพระเจ้าด้วยกระถางเครื่องหอม ดังนั้นโอกาสงดงามเช่นนี้น้อยคนนักจะได้รับ ในชีวิตของปุโรหิตบางคนไม่ได้รับหน้าที่มีเกียรติเช่นนี้มาก่อนเลย

ท่านลองวาดภาพของเศคาริยาห์ปุโรหิตชรา เดินไปเดินมาระหว่างแท่นบูชากับโต๊ะขนมถวายเครื่องสักการ และเชิงเทียนจุดอยู่อีกด้านหนึ่งของห้องนั้น ขณะที่เศคาริยาห์กำลังอธิษฐานอยู่เทวดาของพระเจ้ามาปรากฏให้เห็น เทวดาทอดคั่นชื่อซบรีเอลซึ่งมาแจ้งให้ทราบล่วงหน้าว่าจะมีผู้หนึ่งเกิดในครอบครัวของเศคาริยาห์เอง และเด็กที่เกิดใหม่คนนี้จะเป็นผู้เตรียมทางรับเสด็จขององค์พระเมสสิยาห์ กล่าวคือเขาจะเป็นผู้ประกาศล่วงหน้าถึงการเสด็จมาขององค์พระเมสสิยาห์

แน่ละ นี่ต้องเป็นข่าวดีแก่ชายชราผู้รักพระเจ้าผู้นี้ เหตุว่าชาวยิวทุก ๆ คนกำลังคอยและกำลังอธิษฐานขอให้องค์พระเมสสิยาห์เสด็จมาเพื่ออวยพรให้แก่ชนชาติอิสราเอลในหนังสือพระคัมภีร์เดิม มีทั้งภาพและพระสัญญาของพระเจ้าว่า พระเยซูจะเสด็จมาอย่างไร พระเจ้าทรงสัญญาไว้แก่ชาติอิสราเอล (ชาวอิสราเอลเป็นชาติอิสราเอลสมัยโบราณ) โดยศาสตาศาพยากรณ์คนหนึ่งชื่ออิสยาห์ได้กล่าวล่วงหน้า 700 ปี ว่าจะมีผู้นำเสด็จองค์พระเมสสิยาห์ (อิสยาห์ ๔๐ และมาลาคีย์ บทที่ 3) พระสัญญาตามถ้อยคำของศาสตาศาพยากรณ์มาลาคีย์ได้พยากรณ์ไว้ถึงสี่ร้อยปีว่าจะมีคน ๆ หนึ่งเกิดมีลักษณะเช่นยอห์นบัพติศมา แต่ระหว่างระยะสี่ร้อยปีนั้นพระเจ้ามิได้ทรงปรากฏหรือตรัสข้อความใด ๆ แก่ชนชาติเลือกสรรของพระองค์เลย ยุคสี่ร้อยปีนี้เราเรียกว่ายุคเงียบ

แต่พระเจ้าทรงกระทำให้พระสัญญาสำเร็จ

ซาคาเรียตกใจเมื่อแขกแปลกหน้าจากสวรรค์มาเยี่ยมเช่นนั้น แต่เทวดาทูตองค์นั้นบอกว่า “อย่างกลัวเลย” คำอธิษฐานของท่านพระเจ้าทรงทราบแล้วและพระเจ้าจะพระราชทานบุตรชายคนหนึ่งให้เกิดในครอบครัวของท่านและท่านจงตั้งชื่อเด็กนี้ว่า ยอห์น ข้อนี้ทำให้เศคาริยาห์เชื่อยากเหลือเกิน (เพราะมีฝ่ามือยอห์นชราเกินกำหนดที่จะมีบุตร) แต่เทวดาทูตองค์นั้นก็ยืนยันว่าจะเป็นจริงเช่นนั้น และลูกชายของเศคาริยาห์จะเป็นผู้ป่าวประกาศล่วงหน้าว่าองค์พระเมสสิยาห์จะเสด็จมา

แต่ชายชราที่รักพระเจ้ายังสงสัยจึงถามทูตสวรรค์นั้นว่า จะมีอะไรเป็นเครื่องหมายสำคัญว่าคำสัญญานั้นจะเป็นความจริง เครื่องหมายนั้นคืออะไร ? ไม่ต้องสงสัยว่าการเป็นใบ้ของเศคาริยาห์ (หลังจากออกมาจากโบสถ์แล้ว) จะไม่เป็นเครื่องหมายบอกถึงความสงสัยที่เศคาริยาห์สงสัยถ้อยคำของพระเจ้า โดยพระเจ้าใช้ให้เทวดาทูตของพระองค์มาบอก

ผู้คนที่อยู่นอกโบสถ์พากันคอยอยู่ด้วยความอดทนและเป็นห่วงว่าเหตุไฉนจึงออกมาช้าเช่นนั้น ในที่สุดเศคาริยาห์ออกมาปรากฏแต่เป็นใบ้พูดไม่ได้ เมื่อหมดหน้าที่ในโบสถ์แล้วก็กลับบ้านและยังเป็นใบ้อยู่อีกหลายเดือน

ต่อมาบุตรของเศคาริยาห์ก็เกิดสมจริงตามที่เทวดาทูตบอกทุกประการ พวกญาติ ๆ อยากจะตั้งชื่อทารกว่าเศคาริยาห์ตามชื่อพ่อ แต่มารดาของเด็กบอกว่าให้ชื่อยอห์น ฉะนั้นจะต้องนำความไปหารือกับพ่อของเด็กซึ่งกำลังเป็นใบ้อยู่ เศคาริยาห์จึงเขียนชื่อลูกของตนว่า “ยอห์น” เพราะพระเจ้าทรงบัญชาให้ตั้งชื่ออย่างนั้น ในที่สุดเศคาริยาห์ก็เชื่อฟังพระเจ้าอย่างเด็ดขาด

ให้เรานึกถึงพระราชกำหนดโครงการใหญ่โตของพระเจ้าที่ทรงพระราชทานพระราชโอรสของพระองค์เข้ามาในโลก และทรงเริ่มแผนการณ์ของพระองค์กับชายคนหนึ่งซึ่งถ่อมตัวชายคนนี้มี ความเชื่ออยู่บ้างเล็กน้อย แต่เป็นคนดีเรียบร้อย เราพบว่าพระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐานของชายผู้หนึ่งซึ่งพูด

ขอพระเจ้ามาหลายปีแล้ว ถึงกระนั้นก็ยังตกใจกลัวเมื่อเหตุการณ์เกิดขึ้นจริง ๆ เราก็เหมือนกันเวลาพระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐานของเราจริง ๆ เราก็พากันแปลกใจ พระเจ้าตรัสแก่เศคาริยาห์ว่าเขาจะเกิดบุตรและบุตรคนนั้นชื่ออะไร และจะเป็นเหมือนอะไร และจะทำหน้าที่อย่างไรในภายหน้า

คนยิวสมัยโน้นหลายคนอยู่ห่างไกลจากพระเจ้า เพราะเขาทำอะไรก็ชอบทำตามใจของตนเอง และคิดถึงเรื่องพระเจ้าแต่เพียงเล็กน้อย ทั้ง ๆ ที่พระเจ้าองค์นี้เป็นผู้เลือกสรรพวกเขาเป็นคนของพระองค์ เขาไม่รู้จักคุณค่าพระพรอันใหญ่หลวงซึ่งพระเยซูคริสต์พระบุตรของพระเจ้าจะมาก่อเป็นมนุษย์ในชาติของเขา ขอหั้นบัพติศมาผู้นี้แหละซึ่งได้ชักชวนและพาคนอิสราเอลหลายคนมาเชื่อพระเจ้าอีกครั้งหนึ่ง ขอหั้นเริ่มเทศนาสั่งสอนบอกคนให้กลับใจใหม่ และให้สำนึกเสียใจในความบาปของตนเองและเชิญชวนให้พากันมารับพิธีบัพติศมา เป็นพิธีแสดงถึงการชำระตัวให้สะอาด ดังนั้นมีหลายคนได้สำนึกตนกลับใจใหม่แล้วพากันมารับบัพติศมาที่แม่น้ำยาระเดนและคนก็เลยพากันเรียกขอหั้นว่า “ขอหั้นบัพติศมา” แท้ที่จริงขอหั้นเป็นบุคคลที่พระเจ้าทรงจัดไว้ให้เป็นผู้เตรียมการรับเสด็จพระเยซู
นั้นเอง

ภาคปฏิบัติ

ยอห์นบัตติสมากำเนิด

บทเรียนที่ 1

ข้อท่องจำ “เพราะว่าท่านจะเป็นผู้นำนางองค์พระผู้เป็นเจ้าเพื่อเตรียมมรรคาของพระองค์ไว้” ลูคา 1:76

ข้อพระธรรม ลูคา 1:11-17,59-64

ลูคา 1:11 ทูตองค์หนึ่งของพระเจ้ามายืนปรากฏแก่เศคาริยาห์เมื่อเขายืนเฝ้าเครื่องหอมบูชา 12 เมื่อเศคาริยาห์เห็นก็ตกใจกลัว 13 แต่ทูตองค์นั้นจึงกล่าวแก่ท่านว่า “เศคาริยาห์เอ๋ย อย่ากลัวเลย เพราะว่าคำอธิษฐานได้ทรงฟังแล้ว นางเอลีซาเบธภรรยาของท่านจะมีบุตรเป็นชายและท่านจงตั้งชื่อบุตรนั้นว่ายอห์น 14 ท่านจะมีความชื่นชมยินดี และคนเป็นอันมากจะยินดีเพราะบุตรนั้นบังเกิดมา เพราะว่าเขาจะเป็นใหญ่จำเพาะพระเจ้า 15 เขาจะไม่กินน้ำองุ่นและเหล้าเลย และจะประกอบไปด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ตั้งแต่ครรภ์มารดา 16 เขาจะนำให้ลูกอิสราเอลหลายคนหันกลับมาหาพระเจ้าของเขา 17 เขาจะนำหน้าพระองค์โดยแสดงอารมณ์และฤทธิ์เดชอย่างเอลีซา ให้บิดาทั้งหลายกลับคืนดีกับบุตร และให้คนคือด้านกลับได้ปัญญาของคนชอบธรรมเพื่อจัดเตรียมพลเมืองไว้ให้สมแก่พระเจ้า

59 ครั้นถึงวันที่แปลแล้ว เขาก็พากันมาให้ทารกนั้นรับพิธีสูหนัด และเขาจะให้ชื่อทารกว่า เศคาริยาห์ตามชื่อบิดา 60 ฝ่ายมารดาจึงตอบว่า “ไม่ใช่ แต่ต้องใช้ชื่อว่า ยอห์น” 61 เขาพากันตอบว่า “ไม่มีผู้ใดในพวกญาติของท่านมีชื่ออย่างนั้น” 62 แล้วจึงใช้ไปกับบิดาถามว่าท่านอยากจะให้บุตรนั้นชื่ออะไร 63 บิดาจึงขอกระดานชนวนมาเขียนว่า “ชื่อของบุตรคือยอห์น” คนทั้งหลายก็ประหลาดใจนัก 64 ในทันใดนั้นปากและลิ้นของท่านก็คืนดีอีก แล้วท่านกล่าวสรรเสริญพระเจ้า

ถ้อยคำของทูตสวรรค์พูดเกี่ยวกับยอห์น

1. เขาจะเป็นผู้ยิ่งใหญ่ในสายพระเนตรพระเจ้า
2. เขาจะทำให้ชาวยูดาหลายคนกลับมาเข้าหาพระเจ้า
3. เขาจะเป็นผู้นำนางองค์พระเยซูคริสต์
4. เขาจะเป็นผู้จัดการเตรียมประชาชนให้ต้อนรับพระเยซู

อ่านลูคา 1:12,13,14,16

เป็นสิ่งประเสริฐฐาน่อัจฉริยะสักเท่าไรที่พระเจ้าทรงเตรียมจิตใจของชาวอิสราเอลบางคนให้กลับใจใหม่ และเตรียมที่จะรับเสด็จพระราชโอรสของพระองค์ พระเจ้าจะทรงใช้ใครเป็นผู้เตรียมจิตใจประชาชนเพื่องานใหญ่และสำคัญที่สุดนี้ ? ผู้นี้คือทารกที่จะเกิดจากเศคาริยาห์และเอลีซาเบธ

เมื่อสมัยที่ยังเป็นเด็ก ๆ เราทราบเรื่องราวของเขาน้อยมาก เราทราบตั้งแต่เมื่อที่ยังเป็นผู้ใหญ่ และทำงานอยู่ที่ทะเลทรายด้านตะวันตกของทะเลทราย ชีวิตของยอห์นที่ต้องเผชิญภัยในป่าได้เตรียมลู่วางไว้สำหรับยอห์นในอนาคตที่ต้องเทศนาโดยไม่เกรงหน้ามามนุษย์ผู้ใดทั้งสิ้น พระเจ้าจำเป็นต้องทรงเตรียมแผนการณ์ไว้สำหรับเราแต่ละคน ชีวิตของเราโดยมากต้องใช้เวลาเตรียมตัวมากมายจริง ๆ ทำไมท่านต้องเข้าโรงเรียน ? ก็เพื่อเตรียมชีวิตของท่านในอนาคตนะสิ เรียนจบชั้นที่ 1 ก็ต้องเตรียมไว้สำหรับชั้นต่อไป

สำหรับข้าพเจ้า ๆ จะต้องเตรียมคนอื่นไว้ต้อนรับพระเยซูอย่างไรบ้าง เพื่อพระเยซูจะได้เสด็จมาประทับในใจของเขา ประการแรกข้าพเจ้าจะต้องรับรองพระเยซูให้ประทับในใจของข้าพเจ้าเองเสียก่อน ดังนั้นแล้วข้าพเจ้าจึงจะพร้อมที่จะเตรียมให้คนอื่น ๆ ต้อนรับเสด็จของพระองค์ ท่านพร้อมที่จะติดตามองค์พระเยซูคริสต์หรือยัง ?

จงขีดเส้นใต้ข้อความที่ถูก

1. ยอห์นบัพติศมากินอาหารและสวมเสื้อผ้าชนิดที่คนจน ๆ สวม ชนิดคนร่ำรวยสวม
2. ยอห์นบัพติศมาเทศนาให้คนชอบใจ เทศนาให้คนสำนึกตนเสียใจในความบาปและให้หันกลับจากการประพฤติบาปด้วย
3. ยอห์นบัพติศมากลับเจ้านายและหัวหน้าประชาชน ยอห์นบัพติศมาไม่กลัวคนแม้ผู้ที่เป็นกษัตริย์

พระธรรมลูกา

ของพระราชทานจากพระเจ้า

บทเรียนที่ 2

ข้อพระธรรม ลูกา 1:26-39,46-57

อธิษฐาน โอพระบิดาเจ้า ขอพระองค์ทรงโปรดอย่าให้ประชาชนเพิกเฉยต่อของขวัญประเสริฐ ซึ่งพระองค์ทรงรักคือพระบุตรของพระองค์ ขอให้คนทั้งหลายมองเห็นความรอดซึ่งมีอยู่เฉพาะในพระองค์เท่านั้น อย่าให้เขาหลงสร้างความรอดพันบาปด้วยธรรมะซึ่งเขาสร้างด้วยบารมีของเขาเอง

คำนำ บทเรียนของเราวันนี้เราจะเรียนเรื่องขององค์พระเยซูคริสต์ผู้ทรงเป็นพระเจ้า แต่ได้รับเอาร่างกายอย่างมนุษย์มาอาศัยอยู่ในโลก ในพระคริสตธรรมคัมภีร์บอกว่าพระเจ้ามิใช่เฉพาะเตรียมทางสำหรับพระบุตรของพระองค์เท่านั้น แต่เตรียมร่างกายหนึ่งไว้สำหรับพระองค์ด้วย (ฮีบรู 10:5) พระเยซูคริสต์ทรงบังเกิดผิดจากทารกทั้งหลายที่เคยเกิดในโลกนี้ พระองค์เป็นพระเจ้า แต่เสด็จมาประทับในเรือนร่างมนุษย์ มีเด็กคนหนึ่งกำลังเฝ้าดูคนกำลังกลานอยู่บนดิน และมีชายอีกคนหนึ่งเห็นเด็กคนนั้นจึงถามว่าเธอกำลังเฝ้าดูอะไร เด็กคนนั้นจึงตอบว่ากำลังดูคน เพราะมีมดบางตัวดูเหมือนป่วยมาก และอยากจะช่วยรักษาให้มดหายป่วยแต่ไม่รู้จักวิธีที่จะช่วยมดเหล่านั้นอย่างไร เด็กชายคนนั้นไม่สามารถกลายเป็นมดไปช่วยเหลื่อมดพวกนั้นได้ แต่พระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระเจ้าแล้วเสด็จลงมาเป็นมนุษย์ เพื่อจะช่วยมนุษย์โลกเมื่อมนุษย์ป่วยเป็นโรคบาป

บทเรียน เมื่อครบกำหนดเวลาพระเจ้าจึงทรงโปรดให้พระบุตรของพระองค์เข้ามาในโลก พระเจ้าทรงบัญชาให้เทวดาซามูเอลลงมาอีก คราวนี้ซามูเอลถูกใช้ให้มาหาหญิงสาวน่ารักคนหนึ่งชื่อมาเรีย และได้แสดงความยินดีกับนางและพูดกับนางว่า “นี่แน่ะ,เธอเป็นผู้ที่พระเจ้าทรงโปรดปรานยิ่งนัก พระเจ้าทรงสถิตอยู่กับเธอ และเธอจะได้พระพรท่ามกลางสตรีทั้งหลาย” นางมาเรียไม่เข้าใจว่านั่นหมายความว่าอะไร ข้าพเจ้าคิดว่านางคงตกใจกลัวเหมือนเศคาริยาห์ตกใจกลัวเมื่อครั้งซามูเอลปรากฏตัวแก่เขา แล้วเทวดาองค์นั้นจึงบอกนางมิให้ตกใจกลัว เพราะนางเป็นผู้ที่พระเจ้าโปรดปราน โดยจะให้นางมีบุตรชายคนหนึ่ง และจะเรียกชื่อบุตรคนนั้นว่าผู้สูงสุดและจะได้เป็นใหญ่เป็นโตจนประทับบนพระที่นั่งของกษัตริย์ดาวิด และพระราชอาณาจักรของท่านผู้นี้ไม่มีวันสิ้นสุด ข่าวนี้น่าประหลาดอัศจรรย์ใจแก่หญิงสาวชาวยูดาผู้นี้ เพราะนางรู้จักพระคัมภีร์เดิมอย่างดี และนางถูกบอกถูกสอนว่าวันหนึ่งพระเจ้าจะเสด็จมาบังเกิดเป็นทารกในโลกบัดนี้นางรู้ตัวแล้วว่านางจะเป็นมารดาขององค์พระเยซูคริสต์ ต่อมานางจึงร้องเพลงบทหนึ่งแสดงความปีติยินดีและสรรเสริญพระเจ้าที่พระองค์ทรงโปรดให้พระบุตรของพระองค์เสด็จมาช่วยเหลือนคนบาป

ท่านอยากทราบไหมว่า พระเจ้าพระราชทานของขวัญให้แก่เราอย่างไร ? ก่อนที่พระเยซูจะประสูติพระเจ้าทรงบอกล่วงหน้าแล้วว่าพระองค์จะบังเกิดในบ้านเบธเลเฮม (มีคาห์ 5:2) มาเรียมิได้ตั้งภูมิลำเนาอยู่เบธเลเฮม แต่พระมหากษัตริย์ทรงมีพระบรมราชโองการให้ราษฎรทุกคนกลับไปจดทะเบียนสำมะโนครัวใหม่ ณ บ้านเกิดเมืองนอนของบรรพบุรุษ ทั้งนี้เพื่อสะดวกแก่การเก็บภาษี มาเรียและโยเซฟต้องเดินทางไปบ้านเบธเลเฮม แต่เนื่องจากคนหลาย ๆ คนต่างพากันมายังภูมิลำเนาเดิมแห่งบรรพบุรุษของตนเพื่อจะเสียภาษีอากร ฉะนั้นตำบลเล็ก ๆ จึงอัดแอไปด้วยผู้คนจนไม่มีที่รับรองผู้มาพัก แม้กระทั่งโรงแรมก็เต็มล้น นางมาเรียและโยเซฟหาที่พักไม่ได้เลย ฉะนั้นในที่สุดสองผู้เมียต้องไปอาศัยคอกวัวอยู่และนอนบนฟางต่างฟูกกับวัวตลอดคืน คืนวันพระเยซูคริสต์ ของขวัญจากพระเจ้าได้บังเกิด ณ โรงโคแห่งนั้น นางมาเรียมารดาของพระเยซูได้ห่มห่อพระกายของพระกุมารเยซูด้วยผ้าอ้อมแล้วเอาพระกุมารวางไว้ในรางหญ้า

ทารกเล็ก ๆ ผู้นี้คือพระเจ้าที่อาศัยร่างของมนุษย์ คิดแล้วก็น่าเศร้าใจเมื่อพระเจ้าทรงโปรดพระราชทานพระบุตรของพระองค์ แต่ไม่มีสถานที่สำหรับต้อนรับ พระองค์เสด็จมาจากสวรรค์สถานซึ่งเป็นแหล่งร่ำรวยที่สุด แต่พระองค์ต้องเสด็จมาทรงเป็นคนยากจนเพื่อเราพระเจ้าอาจเลือกเกิดในเชื้อราชตระกูลและประสูติในวังหลวง แต่พระเจ้าทรงเลือกเอาคอกวัวเป็นสถานที่ประสูติ ทั้งนี้ก็เพื่อเห็นแก่เรา

ณ เชิงภูเขาใกล้เมืองเบธเลเฮมมีคนเลี้ยงแกะเฝ้าฝูงแกะของตนอยู่ในเวลากลางคืน ทันใดนั้นเทวดาของพระเจ้าปรากฏแก่พวกเลี้ยงแกะ และรัศมีของพระเจ้าแผ่ปรากฏล้อมรอบคนเลี้ยงแกะพวกนั้น พวกเลี้ยงแกะตั้งใจฟังถ้อยคำของเทวดาทูตบอกว่า พระคริสต์ทรงบังเกิดแล้วที่บ้านเบธเลเฮมในวันนี้ และพระองค์จะทรงเป็นผู้ไถ่บาปของเรา พระเจ้าทรงบอกให้ชาวยูดาทราบล่วงหน้ามาแล้ว ของขวัญจากพระเจ้าจะพระราชทานให้ในบ้านเบธเลเฮมและพวกเลี้ยงแกะจะไปเฝ้าพระองค์ได้ที่นั่น ท่านคิดหรือว่าพวกเลี้ยงแกะจะเก็บข่าวดีเช่นนั้นไว้เฉพาะระหว่างพวกเขาเท่านั้นหรือ ? เปล่าเลย พวกเลี้ยงแกะพากันไปบอกใครต่อใครอีกหลายคน เพื่อคนอื่น ๆ จะรู้เรื่องของขวัญของพระเจ้าด้วย (อ่านลูกา 2:18-21) พวกเลี้ยงแกะพากันตื่นตื่นยินดีขณะที่กลับไปเฝ้าฝูงแกะของตนตามเดิม

ทารกเกิดใหม่จะต้องมีชื่อเสมอ และพระเจ้าบอกให้โยเซฟและนางมาเรียทราบแล้วก่อนทารกจะเกิดว่าทารกนั้นควรชื่ออะไร ทารกผู้นี้จึงตั้งนามว่า “เยซู” ท่านไม่ทราบหรือว่าเยซูหมายความว่า “ผู้ช่วยให้รอดจากความผิดบาป” มัทธีว 1:21 และพระนามของพระกุมารเยซูจะมีพระนามอีกพระนามหนึ่งว่า “อิมมานูเอ็ล” ซึ่งแปลว่า “พระเจ้าประทับอยู่กับเรา” พระนามเหล่านี้เป็นพระนามของผู้ที่เสด็จมาจากพระเจ้าเพื่อช่วยเรา พระนามของพระเยซูมีหลายพระนาม ซึ่งแต่ละพระนามมีความหมายที่สวยงาม

มาก และจะบอกเราให้ทราบว่าพระองค์จะมีพระลักษณะเช่นไร และพระองค์จะทรงทำอะไรเมื่อเสด็จเข้ามาในโลก

ของขวัญนั้นตกเป็นสมบัติของท่านได้อย่างไร? มีวิธีเดียวคือท่านรับเอาและกล่าว “ขอบคุณ” ท่านต้องทำงานเพื่อแลกของขวัญหรือเปล่า? ท่านซื้อของขวัญสำหรับตนเองหรือท่านขอของขวัญนั้นหรือ เปล่าเลย แต่ของขวัญเป็นของให้จากคนที่รักท่าน หน้าที่ของท่าน ๆ รับเอาของขวัญและของขวัญนั้นก็ตกเป็นสมบัติของท่าน ทำนองเดียวกันกับของขวัญที่พระเจ้าทรงพระราชทานแก่ท่าน ท่านจะสร้างกุศลหรือทำงานแลกเอาหรือซื้อเอาความรอดพ้นบาปไม่ได้ เพราะความรอดพ้นบาปเป็นของพระราชทานเป็นของขวัญและท่านก็ไม่ต้องร้องขอเพื่อจะได้ของขวัญนี้เปล่าเลย พระเจ้าทรงพระราชทานพระบุตรประเสริฐของพระองค์ให้เราเป็นของขวัญเพราะพระเจ้าทรงรักเรามาก หน้าที่ที่จำเป็นของเราก็คือยื่นมือออกมารับของขวัญนั้น คือยอมรับองค์พระเยซูคริสต์เป็นของขวัญซึ่งพระองค์เป็นผู้ปลดปล่อยบาปเฉพาะส่วนตัวของท่าน แล้วท่านก็ออกปากว่า “ขอบพระคุณ” เท่านั้น ท่านได้รับของขวัญของท่านหรือยังและขอบพระคุณพระเจ้าหรือเปล่า? เราเองจะรู้สึกเสียใจมากถ้าเราได้เตรียมของขวัญให้ใครแล้ว ผู้ที่เราเอาไปให้กลับปฏิเสธไม่ยอมรับของขวัญนั้น แต่ถึงกระนั้นก็มีหลายคนไม่ยอมรับและไม่เคยอยากรับของขวัญจากพระเจ้าเสียเลย ทั้งนี้คงทำให้พระเจ้าทรงเสียพระทัยมาก พระเจ้าทรงรักท่านมาก เมื่อท่านปฏิเสธไม่ยอมรับพระเยซูเป็นของขวัญไถ่บาปของท่านย่อมทำให้พระเจ้าเศร้าพระทัย

ภาคปฏิบัติ

ของพระราชทานจากพระเจ้า

บทเรียนที่ 2

ข้อท่อกำ “จงขอบพระคุณพระเจ้าเพราะของประทานซึ่งพระองค์ทรงประทานนั้นเหลือที่จะพรรณนาให้สิ้นสุดได้” 2 โครินธ์ 9:15

ข้อพระธรรม ลูกา 1:26-28, 2:1-7

ลูกา 1:26 เมื่อเดือนที่หกทูตสวรรค์มัทธิเอล นั้นได้รับใช้จากพระเจ้ามายังเมืองหนึ่งในมณฑลกาลิลี ชื่อนาซาเร็ธ 27 มาถึงสาวพรหมจารีคนหนึ่งได้มั่นกันไว้กับชายคนหนึ่งชื่อโยเซฟเป็นเชิ้องวงศ์ของดาวิด สาวพรหมจารีคนนั้นชื่อมาเรีย 28 ทูตสวรรค์มาถึงหญิงสาวพรหมจารีนั้นแล้วว่า “จงจำเรูเกิด เธอเป็นที่ทรงโปรดปรานมาก ขอพระเจ้าทรงสถิตอยู่กับเธอเกิด”

2:1 อยู่มาคราวนั้นมิคำตั้งจากกายะซาออล ชูชะโต ให้จดทะเบียนสำมะโนครัวทั่วทั้งแผ่นดิน 2 นี้เป็นครั้งแรกที่ได้จดทะเบียนสำมะโนครัวเมื่อקרניהวเป็นเจ้าเมืองซูเรีย 3 คนทั้งปวงต่างคนต่างได้ไปลงทะเบียนยังเมืองของตน 4 ฝ่ายโยเซฟก็ขึ้นไปจากเมืองนาซาเร็ธมณฑลกาลิลีถึงเมืองของดาวิดชื่อเบธเลเฮมมณฑลยูดาด้วย เพราะว่าเขาเป็นเชื้อสายของดาวิด 5 เขาได้ไปกับนางมาเรียที่เขาได้หมั้นไว้แล้วเพื่อจะลงทะเบียน และครรภ์ของนางก็แก่แล้ว 6 เมื่อเขาทั้งสองยังกำลังอยู่ที่นั่น ก็ถึงเวลาที่มาเรียจะประสูติบุตร 7 นางจึงประสูติบุตรชายหัวปี เอาผ้าอ้อมพันและวางไว้ในรางหญ้า เพราะว่าไม่มีที่ว่างในโรงแรม

มีหญิงนารักคนหนึ่งอาศัยอยู่ในเมืองเล็ก ๆ เมืองหนึ่งชื่อ นาซาเร็ธ นางเป็นคนจนและไม่มียศหรือตำแหน่งสูง ทั้งไม่มีชื่อเสียง และเวลานั้นใคร ๆ ก็ไม่รู้จักว่าบ้านของนางอยู่ที่ไหนด้วยเข้าไป แต่พระเจ้าทรงรู้จักและได้คัดเลือกนางไว้ตามพระสัญญาที่ได้ทรงกระทำไว้แก่คนของพระองค์คือซาวยูดา และพระสัญญานั้นได้สำเร็จครบถ้วนเป็นความจริง หญิงคนนี้เป็นชาติยูดา (ยิว) โดยกำเนิดจากตระกูลยูดา บรรพบุรุษของนางถ้าจะนับถอยหลังไปถึงเชื้อพระวงศ์ของกษัตริย์ดาวิด แม้ว่าพ่อแม่ของนางจะยากจนและฐานะของครอบครัวต่ำต้อย แต่กระนั้นนางยังมีเชื้อสายสืบตระกูลมาจากกษัตริย์ผู้ซึ่งพระเจ้าทรงเลือกสรรอย่างมีเกียรติ

เราขังจำได้ไหมว่าปุโรหิตคนที่เราได้เรียนเรื่องของเขามาเมื่อสัปดาห์ที่แล้วชื่ออะไร เทวทูตมัทธิเอลได้สัญญาอะไรไว้แก่ซาคาเรีย ? ตอนแรกเศคาริยาห์เชื่อคำสัญญาของเทวทูตองค์นั้นหรือเปล่า ? แต่ให้เราดูความเชื่อของนางสาวมาเรีย นางพร้อมและยินดีรับไว้ทันที นางได้ตอบแก่เทวทูตว่า “ลูกเกิดข้าพเจ้าเป็นทาสีของพระเจ้า ขอให้บังเกิดแก่ข้าพเจ้าตามคำของท่านเกิด”

ตั้งแต่สมัยอาดัมและนางเอวา ลงมาจนสมัยนางซาราภรรยาของอับราฮัม ตลอดจนสมัยนางริเบคา ราเฮล และหญิงชาติยูดาโดยทั่ว ๆ ไป ต่างก็หวังจะเป็นมารดาขององค์พระเมสสิยาห์ ก็องค์พระผู้เปี่ยมด้วยความบาปของเรา บัดนี้นางสาวมาเรียรู้แน่วนางได้ถูกคัดเลือกให้เป็นมารดาของพระเมสสิยาห์

จงเติมถ้อยคำที่ขาดหายไปให้ครบ

1. ทูตสวรรค์มาถึงหญิงสาวพรหมจารีนั้นแล้วว่า “จงจำเริญเกิด, เธอเป็นที่.....
ของพระเจ้า..... (ข้อ 28)
2. นี่เป็นครั้งแรกที่ได้จด.....เมื่อกุเรเนียวเป็นเจ้าเมืองซุเรีย
3. เพราะว่าเขาเป็น.....ของ.....
4. นางจึงประสูติ.....เอาผ้าอ้อมพันและวางไว้ในรางหญ้า
เพราะว่าไม่มี.....ในโรงแรม

พระธรรมลูกา

สืบหาพระเยซู

บทเรียนที่ 3

ข้อพระธรรม ลูกา 2:41-52

อธิษฐาน โอพระบิดา ขอทรงโปรดให้พวกข้าพเจ้าทำตามน้ำพระทัยของพระองค์เหมือนกับพระเยซูได้ทรงกระทำตามน้ำพระทัยของพระองค์

บทเรียน ทุก ๆ ปี นางมาเรียกับโยเซฟจะไปที่กรุงเยรูซาเล็มเพื่อไปทำพิธีเลี้ยงเทศกาลปัสกาเป็นงานประจำปี โยเซฟเป็นผู้เป็นหัวหน้าของครอบครัวเท่านั้นที่จำเป็นจะต้องไปในเทศกาลเช่นนั้น แต่นางมาเรียก็ติดตามไปด้วย นางมาเรียเป็นคนหนึ่งที่รักพระเจ้าและมีความประสงค์จะรักษาประเพณีการเลี้ยงนั้นเพื่อเกียรติของพระเจ้า เมื่อพระเยซูมีพระชนม์ได้สิบสองพรรษา นางมาเรียและโยเซฟก็พาพระเยซูไปในเทศกาลนั้นด้วย อายุเท่านั้นเป็นเกณฑ์ที่ศาสนายิวอนุญาตให้เด็กชายประกอบพิธีปัสกาได้ และท่านคงจำได้ว่าพระเยซูทรงถือพระกำเนิดเป็นชนชาติยิวดา นางมาเรียคงดีใจมากที่จะพาพระเยซูไปยังพระวิหารของพระบิดาเจ้า เพราะนางยังจำข้อความที่เทวดาได้บอกนางว่า พระเยซูทรงเป็นใหญ่และเป็นพระบุตรของพระเจ้า นางไม่เข้าใจว่านั่นหมายความว่าอย่างไรแต่นางเชื่อ ข้าพเจ้าแน่ใจเหลือเกินว่านางมีความที่งฝ้าบุตรของตนเจริญเติบโตขึ้นมาอย่างเอาใจใส่จริง ๆ

มีประชาชนมากมายนานในเทศกาลกินเลี้ยง บางคนคิดว่ามีคนจำนวนตั้งหนึ่งล้านคน ต่างคนต่างพากันสร้างเพิงหรือซุ้มเล็ก ๆ ตามถนนและบนหลังคาเพื่อให้หลบร้อน พระเยซูเสด็จไปกับเหล่าญาติในระยะเวลาเจ็ดวันของเทศกาลคราวนั้น เป็นของธรรมดาอยู่เองที่มารดาของพระเยซูคาดคะเนว่าพระเยซูคงเสด็จไปพร้อมกับบรรดาญาติทั้งหลาย ระหว่างนั้นพระเยซูทรงทำอะไร ? ทรงเล่นหรือ? ทอดพระเนตรดูคนไป ๆ มา ๆ หรือ? เปล่าเลย พระองค์มิได้ทรงทำเช่นนั้น พระเยซูทรงฟังบรรดาครูบาอาจารย์ทั้งหลายเทศนาสั่งสอนในพระวิหาร พวกผู้เฒ่าและผู้ทรงคุณวุฒิอาวุโสได้ตั้งคำถามพระเยซูและเขาพากันแปลกใจในคำตอบของพระองค์มาก เป็นไปได้อย่างไรหนอที่เด็กอายุสิบสองขวบสามารถตอบให้ผู้ใหญ่ที่มีความรู้และทรงคุณวุฒิสูงในวิชาพระคัมภีร์พากันประหลาดใจในคำตอบของพระเยซู? ทั้งนี้ก็เพราะพระเยซูทรงเป็นผู้ที่ทรงแต่งพระคัมภีร์เล่มนั้น พระเยซูทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า

มาเรียบอกให้พระเยซูเรียกโยเซฟว่าพ่อ เพราะโยเซฟเป็นบุรุษที่แต่งงานกับนาง และโยเซฟเป็นผู้เลี้ยงดูพระเยซูมาตั้งแต่เล็กจนโต แต่โยเซฟมิใช่บิดาจริง ๆ ของพระเยซู เพราะพระเจ้าทรงเป็นพระบิดาของพระเยซู พระเยซูทรงมีบิดาเป็นพระเจ้าและทรงมีมารดาเป็นมนุษย์ชื่อมาเรีย การเป็นพระเจ้ากับ

มนุษย์เอามารวมกันเป็นบุคคลคนเดียวกัน คือเป็นองค์พระเยซูคริสต์พระบุตรของพระเจ้าที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะพระเยซูเสด็จเข้ามาในโลกเพื่อจะช่วยให้คนบาป และทำให้พระเจ้าผู้บริสุทธิ์มาประสานกัน ความบาปของเราให้แยกตัวเราออกจากพระเจ้า แต่พระเยซูทรงนำเรากลับมาหาพระเจ้าอีกครั้งหนึ่งเมื่อพระเยซูตรัสแก่นางมาเรียว่า “ฉันต้องทำพระธุระกิจแห่งพระราชบิดาของฉัน” พระเยซูทรงเตือนให้นางมาเรียเข้าใจว่าพระเจ้าต่างหากที่ทรงเป็นพระราชบิดาของพระองค์ พระเยซูตรัสตอบนางมาเรียว่า “ทำไมคุณแม่ไม่ทราบดอกหรือว่าผมต้องทำสิ่งซึ่งสมเด็จพระบิดาทรงใช้ให้ผมมาทำ?” พระธุระกิจของพระเจ้านั้นคืออะไร? คือการค้นหาและช่วยคนบาปและทำให้คนบาปเตรียมตัวพร้อมที่จะกลับไปสู่สวรรค์ คุณพ่อของเรามีงานทำทุก ๆ วันเพื่อทำงานหาเงินซื้ออาหารและเสื้อผ้า และนั่นเป็นธุระกิจของคุณพ่อของเรา แต่พระธุระกิจของพระเจ้าคือกระทำคนบาปให้กลายเป็นผู้บริสุทธิ์

เมื่อพระเยซูทรงมีอายุมากขึ้น พระเยซูตรัสว่า “พระบิดาของเราทรงทำงานอยู่และเราก็กทำงานนั้นด้วย” ยอห์น 5:17 พระเยซูเสด็จเข้ามาในโลกเพื่อทำงานอย่างนั้นหรือ ถูกแล้วพระองค์เสด็จมาทำงานและทรงทำงานใหญ่ที่สุดที่ยิ่งกว่าที่พระองค์ได้ทรงกระทำมาแล้ว พระเยซูทรงสำแดงพระบิดาให้ชาวโลกเห็นและพระเยซูทรงพลีพระชนม์ไถ่บาปของมนุษย์ด้วย พระเยซูทรงรับเอาความผิดบาปของทุก ๆ คนในโลกใส่ไว้บนพระกายของพระองค์ และทรงพลีพระชนม์ไถ่บาปแทนประชาชนชาวโลก พระองค์ทรงพลีพระชนม์แทนตัวของท่านและของข้าพเจ้า พระเจ้าตรัสว่า “วิญญาณที่ทำบาปจะต้องตาย” (เอเสเกียล 18:4) เราเองจะต้องถูกแยกตัวจากพระเจ้าตลอดไปเป็นนิรันดร์ ถ้าพระเยซูมิได้เสด็จเข้ามาในโลกและยอมพลีพระชนม์ไถ่บาปแทนตัวเรา ถ้าพระเยซูมิใช่พระบุตรของพระเจ้า พระเยซูจะต้องตายเพราะบาปของตนเอง แต่ว่าพระเยซูทรงเป็นพระเจ้าด้วยพระองค์เอง พระเยซูจึงไม่มีบาปในพระองค์เลย ดังนั้นพระเยซูจึงตายแทนบาปของเราได้

บทเรียนที่น่าอัศจรรย์ในเรื่อง ๆ นี้

ประการแรก การเชื่อฟังบิดามารดา

“พระเยซูทรงอยู่ใต้อำนาจการปกครองของบิดามารดา”

ถ้าสมมุติว่ามีเด็กคนหนึ่งซึ่งสามารถตัดสินใจตัวเองได้ว่าอะไรดีอะไรชั่ว และพระเยซูทรงเป็นเด็กชนิดนั้น ถึงกระนั้นพระเยซูทรงเชื่อฟังคำสั่งสอนของบิดามารดาในโลกอย่างไม่มีข้อแม้ ข้อนี้เป็นแบบอย่างที่ดีของเด็กทุก ๆ คน พระเจ้าตรัสว่า “บุตรทั้งหลายจงนบถเชื่อฟังบิดามารดาของตัวด้วย” (เอเฟซัส 6:1) พระเจ้าทรงตราไว้เป็นพระบัญญัติของพระองค์ จงนับถือบิดามารดาของเจ้า”

ประการที่สอง เรียนรู้จักเกียรติของงาน

คิดดูซิ แม้พระเยซูจะสำนึกถึงพระอำนาจใหญ่ยิ่งของพระองค์ แต่พระเยซูยังทรงยอมอยู่ใน
ชนบทเล็ก ๆ ในหุบเขาเป็นเวลาถึงสามสิบปี โดยรับใช้เป็นช่างไม้ได้รับความบังคับบัญชาของมารดาและ
ทรงพอใจกับการงานของพระองค์จนกระทั่งการไถ่ของพระองค์ถึงเวลา ตลอดระยะเวลาสามสิบปีนั้น
พระเยซูทรงถ่อมพระกายทำงานอย่างสามัญชนทั่วไป ราชโอรสของพระเจ้าเป็นผู้เป็นมหाराชาของโลก
กลายมาเป็นช่างไม้

ประการที่สาม

แม้ว่ายังเป็นเด็กก็สามารถรับใช้พระเจ้าได้ เวลานั้นพระเยซูทรงมีอายุได้สิบสองปีเท่านั้น แต่ถึง
กระนั้นพระองค์ยังทรงสำนึกถึงพระธุระกิจซึ่งเป็นหน้าที่ของพระองค์เราไม่จำเป็นต้องโตเป็นผู้ใหญ่จึง
จะรู้จักนำพระทัยพระเจ้าได้ เราอาจคิดถึงคนอย่างดาวิด คาเนียส ริโมทีและคนอื่น ๆ ซึ่งเป็นแบบฉบับ
อย่างดีในการตั้งต้นทำตามพระทัยพระเจ้าตั้งแต่เขายังหนุ่ม ๆ อยู่

ภาคปฏิบัติ

สืบหาพระเยซู

บทเรียนที่ 3

ข้อท่องจำ “ข้าแต่พระเจ้าของข้าพเจ้า ข้าพเจ้ายินดีที่จะประพาศตามน้ำพระทัยของพระองค์” สดุดี

40:8

ข้อพระธรรม ลูคา 2:41-52

ลูคา 2:41 ฝ่ายบิดามารดาเคยขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็ม ในการเลี้ยงปีสกาทุกปี ๆ 42 เมื่อพระกุมารอายุได้สิบสองปีแล้ว เขาทั้งหลายก็ขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็มตามธรรมเนียมการเลี้ยงนั้น 43 เมื่อครบกำหนดวันเลี้ยงกันแล้ว ขณะเขากำลังกลับไปพระกุมารเยซูก็ยังค้างอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม 44 ฝ่ายโยเซฟกับมารดาก็ไม่รู้ แต่เพราะเขาทั้งสองคิดว่าพระกุมารนั้นอยู่ในหมู่คนที่มาด้วยกัน เขาจึงเดินทางไปได้วันหนึ่ง พลางเที่ยวแสวงหาพระกุมารในหมู่ญาติพี่น้องและพวกคนที่รู้จักกัน 45 เมื่อไม่พบจึงกลับไปเที่ยวหาที่กรุงเยรูซาเล็ม 46 เมื่อหามาได้สามวันแล้วจึงพบพระกุมารนั่งอยู่ในโบสถ์ท่ามกลางพวกอาจารย์ กำลังฟังและโต้ถามพวกอาจารย์เหล่านั้น 47 คนทั้งปวงที่ได้ยินก็ประหลาดใจในสติปัญญาและคำตอบของพระกุมารนั้น 48 ฝ่ายบิดามารดาเมื่อเห็นแล้วก็ประหลาดใจ มารดาจึงว่า “ลูกเอ๋ย, ทำไมจึงทำแก่เราเช่นนี้ ? นี่แน่ะ, พ่อกับแม่แสวงหาเป็นทุกซั๊ก” 49 พระเยซูจึงตอบว่า “ท่านเที่ยวหาฉันทำไม? ท่านยังไม่ทราบหรือว่า ฉันคงต้องอยู่ในราชฐานแห่งบิดาของฉัน? 50 ฝ่ายบิดามารดาก็ไม่เข้าใจคำซึ่งท่านกล่าวแก่เขา 51 แล้วพระกุมารก็กลับไปกับเขายังเมืองนาซาเร็ธ อยู่ได้ความปกครองของเขา มารดาก็จำเหตุการณ์ทั้งปวงนั้นไว้ในใจ

52 พระเยซูก็ได้จำเรื้อยขึ้นในฝ่ายสติปัญญา ในฝ่ายกาย และเป็นที่ชอบจำเพาะพระเจ้าและต่อหน้าคนทั้งปวงด้วย

ตอบคำถามต่อไปนี้

1. เมื่อพระเยซูทรงมีอายุได้ 12 ปี พระเยซูเสด็จไปในการเลี้ยงที่กรุงเยรูซาเล็ม การเลี้ยงนั้นเขาเรียกว่าอะไร?
2. มารีย์และโยเซฟเดินทางกลับบ้านจากกรุงเยรูซาเล็มไปได้กี่วัน แล้วจึงทราบว่าพระเยซูมิได้เดินทางกลับไปด้วย?.....
3. บิดามารดาของพระเยซูพบพระเยซู ณ ที่ใด?.....

4. ใครบ้างที่แปลกใจในการที่ พระเยซูทรงสามารถเข้าใจ และตอบคำถามได้อย่างแปลกประหลาด.....
5. พระเยซูทรงหมายความว่าถึงใครเมื่อพระเยซูตรัสว่า“พระบิดาของฉัน”.....
6. พระเยซูทรงเชื่อฟังมารดาในโลกนี้และเชื่อฟังพระบิดาในสวรรค์ด้วยทั้งสองอย่างหรือเปล่า?.....

อุทาหรณ์

มีเด็กหญิงเล็ก ๆ คนหนึ่งอธิษฐานว่าดังนี้ “โอพระเยซูที่รัก ขออัญเชิญเข้ามาประทับในหัวใจเล็ก ๆ ของข้าพเจ้าสักครั้งหนึ่งเถอะ..... โอมีได้ ขอพระองค์ประทับอยู่ตลอดเวลา”

พระเยซูเสด็จเข้ามาประทับในใจของเด็กหญิงนั้นจริง ๆ และตั้งแต่วันนั้นมาเด็กหญิงคนนั้นก็มิเปลี่ยนไป ถ้าเขาลืมและขอมอบอนุญาตให้บาปเข้ามาในใจ เด็กนั้นจะบอกว่า “โอฉันต้องทูลให้พระเยซูทรงทราบทันทีว่าเสียใจมาก ฉันไม่ยอมให้เจ้ามารตัวนี้คิดว่าฉันเป็นแต่เด็กหญิงเล็ก ๆ เท่านั้น”

ชีวิตของมารีย์และโยเซฟเป็นชีวิตที่สว่างงามและน่าคู่มาก คราบไคที่พระเยซูคริสต์ยังเป็นจุดศูนย์กลางของชีวิตของเขา เขาก็ไม่ต้องเป็นห่วงอะไร แต่เวลาก็มาถึงเมื่อเขายอมให้เพื่อนของเขาเข้ามาครองหัวใจของเขา และมีชีวิตอยู่โดยปราศจากพระเยซู แล้วเขาได้ความทุกข์

พระธรรมลูกา

มารพยายามทำลาย

ของพระราชทานของพระเจ้า

บทเรียนที่ 4

ข้อพระธรรม ลูกา 3:21-22,4:1-13

พระคัมภีร์ของพระเจ้านั้นได้บอกให้เราทราบเรื่องราวขององค์พระเยซูในระหว่างเวลาที่มีอายุ 12 ถึง 30 ปี เมื่อพระเยซูทรงมีอายุได้สามสิบปี พระเยซูเสด็จมาที่แม่น้ำยาร์เดเนซึ่งเป็นที่ ๆ ยอห์นบัพติศมา กำลังทำพิธีให้บัพติศมาอยู่ ยอห์นได้เทศนามีฤทธิ์เดชเข้มแข็งซึ่งมีคนหลายชนิดพากันกลับใจใหม่เลิกบาปของตนเสีย คนเหล่านั้นพากันถามยอห์นว่า “แล้วจะให้เราทำอะไรต่อไป?”

เมื่อยอห์นแลเห็นพระเยซูเสด็จมาในเวลานั้นพอดีจึงพูดว่า “จงดูลูกแกะ (พระเมษโปดก) ของพระเจ้า ที่ยกความผิดของโลก” นั่นแหละเป็นสิ่งที่ประชาชนต้องการ คือต้องการให้ผู้นึงยกเอาความผิดบาปของเขาไปเสีย ประชาชนพากันนึกว่ายอห์นเป็นผู้เทศนาสั่งสอนวิเศษเช่นนี้ และทำพิธีบัพติศมาให้ประชาชนมากมายกายกองเช่นนี้ ยอห์นคงจะต้องเป็นองค์พระผู้เปเลื่องบาปเป็นแน่ แต่ยอห์นกลับชี้ให้ประชาชนเห็นว่าพระเยซูนั้นต่างหากที่เป็นองค์ผู้เปเลื่องบาปของประชาชน หลังจากที่ยอห์นทำพิธีบัพติศมาให้แก่ประชาชนทั้งหมดที่มาหาในวันนั้นเสร็จแล้ว พระเยซูจึงขอร้องให้ยอห์นทำพิธีบัพติศมาให้แก่พระองค์ด้วย แต่ยอห์นกลับทูลพระเยซูว่า “ข้าพเจ้าต้องการจะรับบัพติศมาจากพระองค์ ควรหรือที่พระองค์จะเสด็จมาหาข้าพเจ้า?” (มัทธิว 3:14) พระเยซูจึงตรัสตอบยอห์นว่า “บัดนี้จงยอมเถิด เพราะว่าควรจะทำให้ความชอบธรรมสำเร็จทั้งสิ้น”

ท่านผู้อ่านคงจะถามว่า “คนบาปมิใช่หรือที่ขอรับบัพติศมา ซึ่งเป็นการแสดงว่าเขากลับใจมาหาพระเจ้า? พระเยซูมิกลายเป็นคนบาปซึ่งกลับใจมาเชื่อฟังพระเจ้าด้วยหรือ?” เปล่าเลย พระเยซูทรงเป็นองค์บริสุทธิ์ เป็นลูกแกะของพระเจ้าที่ปราศจากรอยด่างพร้อยของความบาปไม่ว่าชนิดใด ๆ แต่ทำไมพระเยซูจึงทรงขอร้องให้ยอห์นทำพิธีบัพติศมาให้แก่พระองค์? เหตุผลคือพระเยซูทรงรับหน้าที่แทนเราทุกอย่าง แม้กระทั่งการเริ่มต้นพระราชกิจของพระองค์ในโลกนี้ พระเยซูทรงเป็นผู้หนึ่งในท่ามกลางพวกเรา เรากำลังต้องการความช่วยเหลือที่จำเป็นจริง ๆ จากพระเจ้า พระบิดาเจ้าทรงพอพระทัยที่พระเยซูทรงรับบัพติศมาเช่นนั้นเป็นตัวอย่างแก่เราดังนั้นจึงมีพระสุรเสียงจากท้องฟ้าตรัสว่า “ท่านนี้เป็นบุตรที่รักของเรา เราชอบใจท่านมาก”

พระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จลงมามีสัญญาณเป็นรูปนกพิราบและประทับอยู่บนองค์พระเยซูคริสต์ ณ ที่นี้เราเรียนรู้ว่าพระเจ้าทรงเป็นสามพระภาค คือพระบิดาเจ้าจากฟ้าสวรรค์คริสต์แก่พระเยซูเจ้าซึ่งเป็น

พระบุตร ซึ่งมารับบัพติศมาที่แม่น้ำยาร์เดน และมีพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จลงมาประทับบนองค์พระเยซูคริสต์มีลักษณะเป็นรูปนกพิราบ เราควรจะรักและนมัสการพระเจ้าทั้งสามพระภาค นี้เพราะรวมแล้วเป็นพระเจ้าองค์เดียวกัน

ทันใดที่พระเยซูทรงรับบัพติศมาเสร็จพิธีเรียบร้อยแล้ว พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงนำองค์พระเยซูคริสต์เข้าไปในป่า และพระเยซูทรงอดพระกระยาหารและอธิษฐานต่อพระเจ้าเป็นเวลาสี่สิบวัน องค์พระเยซูเจ้ามิได้กระทำการหนึ่งสิ่งใดตามคำพิงพระองค์เองเลย แต่ก่อนจะลงมือทำการใด ๆ พระเยซูพยายามกระทำตามพระประสงค์ของพระบิดาเจ้าเสมอ มารรู้ว่าถ้ามันทำให้พระเยซูทำอะไรตามคำพิงได้โดยไม่ต้องพึ่งอาศัยพระเจ้า คือเหมือนกับที่มารได้ทำ และเหมือนกับที่อาดัมได้ทำมาแล้ว มารก็มีโอกาสทำให้พระเยซูคริสต์กลายเป็นคนบาปคนหนึ่งได้ และพระเยซูจะตายแทนบาปของเราที่ไม่ได้ ดังนั้นมารจึงหาโอกาสสูงใจพระเยซูให้ทำบาป มารมาหาพระเยซูขณะที่พระเยซูกำลังหิวพระกระยาหารและมันทูลพระเยซูว่า “ถ้าท่านเป็นพระบุตรของพระเจ้าจริงก็จงสั่งก้อนหินเหล่านี้ให้เป็นอาหาร” พระเยซูทรงสามารถทำก้อนหินให้เป็นอาหารได้ไหม? ถ้าทำได้พระเยซูจะทำตามมารหรือไม่ ในเมื่อพระบิดาเจ้ามิได้สั่งให้พระเยซูทรงกระทำเช่นนั้น ให้เราฟังคำตอบของพระเยซูที่ตอบแก่มาร มัทธิว 4:4 มีคำเขียนไว้ว่า “มนุษย์จะบำรุงชีวิตด้วยอาหารสิ่งเดียวหามิได้ แต่ด้วยบรรดาโอวาทซึ่งออกมาจากพระโอษฐ์ของพระเจ้า”

มารทำงานไม่เป็นผลสำเร็จ แต่มันก็ไม่ท้อถอย มันจึงพยายามอีกครั้งหนึ่ง มารนำพระเยซูไปที่ภูเขาสูงลูกหนึ่งและชี้ให้เห็นอาณาจักรของโลกจนทั่ว และมารทูลพระเยซูว่า “อำนาจและสง่าราศีทั้งหมดนั้นเราจะยกให้แก่ท่าน...ถ้าท่านจะกราบไหว้เรา” มารมีอำนาจเป็นเจ้าของ ๆ โลกนี้หรือ? ถูกแล้วมารมีอำนาจเป็นเจ้าของ แต่มารไม่มีสิทธิ์ที่จะรับเป็นเจ้าของ แต่มันเข้าปกครองเอาคือ ๆ

พระเยซูทรงเรียกมารว่า “ผู้ครองโลกนี้” (หรือเรียกว่าเป็นข้าวนาขของโลกลนี้) ยอห์น 14:30 พระเยซูจะรับโลกนี้จากมาร และจะไม่คอยพระบิดาทรงมอบโลกนี้ทั้งโลกให้แก่พระองค์เดียวหรือ? ข้าพเจ้าดีใจมากที่จะแจ้งให้ท่านทราบว่า มารคว้าน้ำเหลวเป็นครั้งที่สอง เพราะพระเยซูตอบมารว่า “เจ้าซาตาน จงถอยไปเสียให้พ้น เพราะมีคำเขียนไว้ว่า “จงกราบไหว้พระองค์ผู้เป็นพระเจ้าของตคน และปฏิบัติพระองค์ผู้เดียว” เมื่อมารถูกขับออกจากสวรรค์ มารเคยบอกให้เทวทูตในสวรรค์กราบไหว้นมัสการพระเจ้า เทวทูตหลายองค์ได้กระทำตามมันและถูกขับลงมาจากสวรรค์พร้อมกับมาร ในสวนเอเดน มารได้ชักชวนอาดัมและนางเอวาให้ทำตามโดยยอมเชื่อฟังคำสั่งของมัน และยอมกินผลไม้แทนที่จะเชื่อฟังและวางใจพระเจ้า อาดัมและเอวาได้ทำอย่างที่มารบอก แต่คราวนี้พระบุตรของพระเจ้าปฏิเสธและมารพ่ายแพ้ มารพบกับพระองค์หนึ่งที่ไม่ยอมทำตามคำของมัน

ขึ้นต่อมารได้นำพระเยซูไปที่กรุงเยรูซาเล็มและพาพระเยซูขึ้นไปบนยอดหลังคาโบสถ์และ
ทูลพระเยซูว่า “ถ้าท่านเป็นบุตรของพระเจ้า จงโยนลงไปจากที่นี่เถิด” แล้วมารทูลพระเยซูต่อไปว่ามีคำ
เขียนไว้ว่า “พระเจ้าจะรับสั่งแก่เหล่าทูตของพระองค์ให้ป้องกันรักษาท่านไว้ และเหล่าทูตจะรับ
ประคองท่านไว้” เกลือกว่าเท้าของท่านจะกระทบหิน” พระเยซูทรงตอบมารว่า “มีคำเขียนไว้ว่า อย่า
ทดลองพระองค์ผู้เป็นพระเจ้าของคน” (ลูกา 4:10-13)

พระเยซูผู้ช่วยชนะมาร และนั่นเป็นชัยชนะตลอดกาล ถ้าพระเยซูยอมฟังผีซาตาน เราสมัยนี้ก็คง
ไม่พระผู้เป็ลื่องบาปเลย มารพยายามทำลายของพระราชทานของพระเจ้าซึ่งพระราชทานแก่เรา แต่มาร
ต้องล้มเหลว พระเยซูทรงวางพระทัยพระบิดาเจ้าแทนที่จะไว้ใจคำพูดของมาร

พระเยซูทรงกลายเป็นผู้หนึ่งในพวกเราสำหรับเราทุก ๆ อย่าง เว้นแต่อย่างเดียวคือพระเยซู
ไม่ได้ทำบาป พระเยซูทรงถูการทดลองเหมือนอย่างเราทุกประการ มารจะมาเยี่ยมเราบ่อย ๆ และมา
ชักชวนให้เราทำตามใจเราชอบ แทนที่จะให้เราทำตามพระทัยของพระเจ้าซึ่งพระองค์ทรงสั่งเราไว้ใน
พระคำรัสของพระองค์ในพระคริสตธรรมคัมภีร์ พระเยซูได้ช่วยชนะมารแล้วในโลกนี้ พระเยซูจึงช่วย
ชนะในตัวของเราด้วย เมื่อเรารู้จักและวางใจพระเจ้าแล้วมารชนะเราไม่ได้

ภาคปฏิบัติ

มารพยายามทำลาย

ของพระราชทานของพระเจ้า

บทเรียนที่ 4

ข้อท่องจำ “ด้วยมีคำเขียนไว้แล้วว่า มนุษย์จะมีชีวิตด้วยอาหารอย่างเดียวหาได้ไม่ แต่ด้วยพระวจนะทุก ๆ คำของพระเจ้า” ลูกา 4:4

ข้อพระธรรม ลูกา 4:1-13

ลูกา 4:1 พระเยซูประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้กลับไปจากแม่น้ำยาร์เดเน 2 และพระวิญญาณได้นำพระองค์ไปในป่า ถึงสี่สิบวัน มารก็ทดลองพระองค์ ในวันเหล่านั้น พระองค์มิได้เสวยอะไรเลย และเมื่อสิ้นสี่สิบวันแล้ว พระองค์ทรงอยากพระกระยาหาร 3 มารจึงกล่าวแก่พระองค์ว่า “ถ้าท่านเป็นบุตรของพระเจ้า จงสั่งหินก้อนนี้ให้กลายเป็นขนมปัง” 4 ฝ่ายพระเยซูตรัสตอบมารว่า “มีคำเขียนไว้ว่า มนุษย์จะบำรุงชีวิตด้วยอาหารสิ่งเดียวก็หามิได้” 5 แล้วมารจึงนำพระองค์ขึ้นไปยังที่สูง สำแดงแผ่นดินทั้งสี่ทั่วพิภพในขณะเดียวให้พระองค์เห็น 6 มารจึงทูลพระองค์ว่า อำนาจและสง่าราศีทั้งหมดนั้นเราจะยกให้แก่ท่าน เพราะว่ามอบเป็นสิทธิแก่เราแล้ว และเราปรารถนาจะให้แก่ผู้ใดก็จะให้แก่ผู้นั้น 7 เหตุฉะนั้นถ้าท่านจะกราบไหว้เรา สรรพสิ่งนั้นจะเป็นสิทธิขาดแก่ท่านทั้งหมด” 8 ฝ่ายพระเยซูทรงตอบมารว่า “มีคำเขียนไว้ว่า จงกราบไหว้พระองค์ผู้เป็นพระเจ้าของตน และปฏิบัติพระองค์ผู้เดียว” 9 แล้วมารจึงนำพระองค์ไปยังกรุงเยรูซาเล็ม และให้พระองค์ประทับอยู่ที่หอคอยบนหลังคาโบสถ์ และทูลพระองค์ว่า “ถ้าท่านเป็นบุตรพระเจ้า จงโจนลงไปจากที่นี่เถิด 10 เพราะมีคำเขียนไว้ว่า พระเจ้าจะรับส่งเหล่าทูตของพระองค์ให้ป้องกันรักษาท่านไว้ 11 และเหล่าทูตจะรับประคองท่านไว้ เกือบกว่าเท้าของท่านจะกระทบหิน” 12 ฝ่ายพระเยซูทรงตอบมารว่า “มีคำเขียนไว้ว่า อย่าทดลองพระองค์ผู้เป็นพระเจ้าของตน” 13 เมื่อมารทำการทดลองสิ้นแล้ว จึงละพระองค์ไปจนถึงโอกาสเหมาะ

จงเติมคำที่ขาดหายไป

1. มารทูลว่า “ถ้าท่านเป็น.....จงสั่งก้อนหินนี้ให้กลายเป็น.....พระเยซูตรัสตอบมารว่า “มีคำเขียนไว้แล้วว่า.....จะ.....ด้วย.....สิ่งเดียวก็หามิได้” (ลูกา 4:3-4)

2. มารทูลว่า “.....และ.....ทั้งหมดนั้นเราจะยกให้แก่
ท่าน เพราะว่า.....เป็นสิทธิ.....เหตุฉะนั้นถ้า
.....สรรพสิ่งนั้น.....แก่ท่านทั้งหมด” (ลูกา
4:6-7)

3. มารทูลว่า “ถ้าท่านเป็น.....จึง.....ที่นี่เกิด” พระเยซู
ตรัสตอบมารว่า “อย่า.....พระองค์ผู้เป็น.....ของตน” (ลูกา
4:9-12)

พระธรรมลูกา

พระเยซูทรงเลือกสาวก

บทเรียนที่ 5

ข้อพระธรรม ลูกา 4:16-21, 5:1-8

ครั้งหนึ่งเมื่อพระเยซูประทับอยู่ที่นาซาเร็ธ ซึ่งเป็นเมืองที่มารดาของพระองค์ตั้งภูมิลำเนาอยู่ พระเยซูเสด็จไปที่ธรรมศาลาซึ่งเป็นสถานที่ ๆ ชาวยูดาพากันไปนมัสการพระเจ้าและไปอ่านพระคัมภีร์ศาสนาของเขา พระเยซูทรงอ่านพระคัมภีร์ตอนที่นำฟังที่สุดคือตอนที่เกี่ยวข้องกับพระองค์เอง (อ่าน ลูกา 4:16-23) พระคัมภีร์ตอนนี้ได้เขียนไว้แล้วก่อนพระเยซูคริสต์เกิดหลายร้อยปี และในขณะที่พระเยซูทรงอ่านพระคัมภีร์ตอนนั้นก็สำเร็จเรียบร้อยทุกประการ ใครจะสามารถเขียนเป็นเรื่องราวก่อนที่จะเกิดเหตุการณ์ขึ้นได้ นอกจากพระเจ้าองค์เดียวเท่านั้น

คำพยากรณ์บอกว่าพระเยซูจะเป็น

1. ผู้เทศนาพระกิตติคุณ (ข่าวประเสริฐ) ให้คนยากจนฟัง
2. ผู้รักษาคนใจชอกช้ำให้หายความเจ็บช้ำ
3. ผู้ปล่อยทาสหรือเชลยให้เป็นไท
4. ผู้ให้แสงสว่างแก่คนตาบอด

พระเยซูเสด็จมาแก้มัดของคนที่ถูกมารจำจองอยู่โดยเฉพาะ และมารักษาโรคตาบอดและใจบอดซึ่งมารได้ทำให้ตาบอด เนื่องจากมารเกรงว่าคนจะเห็นความจริง ความรัก และไว้ใจพระเจ้าแล้วจะเกิดความวางใจในพระองค์ พระเยซูเสด็จมาปล่อยให้เราเป็นอิสระจากมารและความบาป พระเยซูทรงชัยชนะมารและทำลายฤทธิ์อำนาจของมาร พระเยซูทรงสามารถปล่อยทุกคนให้เป็นอิสระได้ ถ้าคนนั้น ๆ จะไว้วางใจในพระองค์ ผู้คนพากันประหลาดใจในคำตรัสอันศักดิ์สิทธิ์ประเสริฐของพระเยซูเช่นนั้น เพราะถ้อยคำของพระองค์ทุก ๆ คำเต็มไปด้วยความรักและเมตตาและมีฤทธิ์อำนาจมาก

ประชาชนพากันหิวกระหายอยากจะฟังพระวาทะของพระเยซูที่ตรัสสั่งสอนเขา จึงมีผู้คนพลเมืองมากมายเบียดเสียดห้อมล้อมพระเยซูเป็นหมู่ใหญ่ วันหนึ่งขณะที่พระเยซูทรงอยู่ใกล้ทะเล ประชาชนพากันเบียดเสียดพระเยซูจนต้องเสด็จลงไปเรือหาปลาของเปโตร และให้คนผลักเรือห่างออกจากฝั่งเล็กน้อย แล้วพระเยซูทรงเทศนาสั่งสอนประชาชนในเรือลำนั้น หลังจากที่พระเยซูเทศนาสั่งสอนประชาชนแล้ว พระเยซูจึงตรัสแก่เปโตรให้ถอยเรือออกไปอีกสักหน่อยและตรัสสั่งให้หย่อนอวนลงจับปลา เปโตรทูลตอบพระเยซูว่า “พระองค์เจ้าข้า พวกข้าพเจ้าทอดอวนคืนยังรุ่งและไม่ได้อะไรเลย

แต่ถึงอย่างไรก็คิดว่าพวกเขาจะทำตามที่พระองค์ทรงสั่งทุกประการ” ท่านคิดหรือว่ามีอะไรเกิดขึ้น ? เขาจับปลาได้มากมายจนลากอวนขึ้นไม่ไหวจึงต้องร้องเรียกเพื่อนเรือหาปลาคนอื่น ๆ ให้มาช่วยกันลากอวนขึ้น และเรือทั้งสองลำได้ปลาเต็มเรือทั้งคู่ เปโตรรู้แน่ว่าปลาเหล่านั้นเป็นปลาที่พระเยซูพระราชทานให้ เพราะพวกเขาจับปลากันมาตลอดคืนก็ไม่ได้อะไรเลย เวลาเช้า ๆ ก็ไม่ใช่เวลาทอดอวน เปโตรคุกเข่าลงข้าง ๆ พระเยซูและกราบไหว้พระองค์ แล้วทูลว่า “ขอพระองค์เสด็จไปให้ห่างไกลจากตัวข้าพเจ้า เพราะข้าพเจ้าเป็นคนบาป” ถูกแล้วเปโตรเป็นคนบาปรวมทั้งยากอบและยอห์น แต่พระเยซูมิได้ไปไกลจากคนเหล่านั้น พระเยซูทรงช่วยคนพวกนั้นให้พ้นจากความบาปผิดของเขา พระองค์ตรัสแก่เปโตรว่า “อย่ากลัวเลย ตั้งแต่นี้ไปเราจะตั้งท่านให้เป็นคนจับคน” เขาพากันเอาเรือเข้าฝั่งแล้วทิ้งเรือไว้ที่นั่นและติดตามพระเยซูไป พวกเขาหยุดการจับปลา เพื่อจะติดตามพระเยซูไปช่วยนำคนบาปให้มารู้จักพระเจ้า

ข้าพเจ้าขอชมที่เปโตรเต็มใจผลักเรือออกไปจากฝั่งเพื่อให้พระเยซูเทศนา สั่งสอนให้ประชาชนฟัง และเปโตรเต็มใจทอดอวนลงทะเลตามคำสั่งของพระเยซู แม้เปโตรจะคิดว่าการทอดอวนนั้นจะไม่ได้ผลอะไรก็ตาม เปโตรเป็นชาวประมงที่ดีและรู้ว่าเมื่อไรและที่ไหนควรจับปลาแต่เปโตรไว้วางใจพระเยซู แม้ว่าในสายตาของเปโตรจะเห็นว่าไม่เป็นเรื่องอะไรเลยก็ตาม เปโตรบอกว่า “ข้าพเจ้าจะทำตามคำสั่งของพระองค์” เปโตรได้รับรางวัลมากมายอะไรเช่นนั้นในเมื่อเขาได้เชื่อและทำตามคำสั่งของพระเยซู เปโตรมิใช่แต่เพียงได้ปลาไปขายมากมายเท่านั้น แต่พระเยซูทรงเรียกเปโตรให้เป็นเพื่อนสนิทพิเศษคนหนึ่งเพื่อร่วมกันช่วยทำธุรกิจพิเศษ ข้าพเจ้าเชื่อเหมือนกันว่าถ้าเราจะทำตามที่พระเยซูตรัสสั่งเรา เราจะได้รับพระพรพิเศษเหมือนกันด้วย

พระเยซูทรงมีฤทธิ์ยิ่งกว่ามนุษย์สามัญทั่ว ๆ ไป พระเยซูทรงเป็นพระเจ้า พระเยซูทรงทราบว่ปลาในทะเลอยู่ตรงไหน เพราะว่าพระเจ้าทรงทราบทุก ๆ สิ่งในโลก พระเยซูทรงทราบว่าเขาเป็นอะไรด้วย และโดยความรักใหญ่ยิ่งของพระองค์ ๆ ทรงเรียกเขาให้เป็นผู้จับมนุษย์พระเยซูทรงหมายความว่าอะไรในเมื่อบอกให้เขาเป็นคนจับคน?

ข้าพเจ้าคิดว่าพระองค์ทรงหมายถึงการที่จะช่วยคนบาปให้มารู้จักกับพระเจ้าและปลดปล่อยคนบาปให้พ้นจากความบาปของเขา มารผู้มัดเด็กหญิงชาย ผู้ใหญ่ทั้งหญิงและชายให้อยู่ใต้อำนาจของมันถ้าเราบอกประชาชนให้ทราบถึงความรักของพระเจ้า และบอกให้เขาทราบว่าพระเยซูทรงยอมตายไถ่บาปของเขาอย่างไร ก็เท่ากับเราช่วยปลดปล่อยให้เขาพ้นจากพันธะของศิลาดาน พระเยซูทรงใช้เสียงของเราให้บอกคนเหล่านั้นทราบ เพราะคนพวกนั้นไม่เคยอ่านพระวจนะของพระเจ้า แต่เรารู้จักพระเจ้าและพระองค์ตรัสแก่เราว่าควรบอกคนเหล่านั้นอย่างไร และเราจึงบอกเรื่องราวว่าประเสริฐนี้แก่คนเหล่านี้ต่อ ๆ ไป เพื่อคนเหล่านั้นจะได้รักองค์พระเยซูคริสต์ด้วย เป็นโอกาสดีมากที่เราจะเล่าเรื่องพระกิตติคุณเพื่อองค์พระเยซูคริสต์

อีกวันหนึ่งพระเยซูทรงทอดพระเนตรเห็นนายด่านภาษีคนหนึ่งกำลังเก็บภาษีอยู่ พระเยซูตรัสแก่นายด่านนั้นว่า “จงตามเรามา” ชายคนนี้ชื่อมัทธิว ได้สละหน้าที่ของเขาและติดตามพระเยซูไป คนที่พระเยซูทรงเลือกไว้เป็นพระสหายของพระองค์ช่างเป็นคนที่น่าพิศดารอะไรเช่นนั้น บ้างก็เป็นคนหาปลา บ้างเป็นคนเก็บภาษี คนเก็บภาษีเหล่านี้โดยมากมักเป็นคนไม่ซื่อตรงและหาโอกาสเบียดบังเอาแก่ประชาชนเสมอ เขาจะ “รีด” เงินจากคนเหล่านี้ไม่ว่าคนพวกนั้นจะหาเงินได้หรือไม่ก็ตาม พระเยซูไม่ทรงทราบหรือว่าพระองค์ทรงคัดเลือกพระสหายของพระองค์ว่าเป็นคนชนิดใด? แน่นอน พระเยซูทรงทราบ เพราะพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าจึงทรงอ่านใจของมนุษย์ทุกคนออก พระเยซูทรงทราบแต่พระเยซูกำลังจะเปลี่ยนจิตใจของคนเหล่านี้ให้เป็นคนใหม่ และพระเยซูก็ทรงเปลี่ยนจิตใจของเขาจริง ๆ

ภาคปฏิบัติ

พระเยซูทรงเลือกสาวก

บทเรียนที่ 5

ข้อท่องจำ “เราไม่ได้มาเรียกคนชอบธรรม แต่มาเรียกคนบาปให้กลับใจใหม่” ลูกา 5:32

ข้อพระธรรม ลูกา 4:16-23,5:1-11,27-32

ลูกา 4:16 แล้วพระองค์เสด็จมาถึงเมืองนาซาเร็ธ เป็นที่ซึ่งพระองค์ทรงเจริญวัยพระองค์เสด็จเข้าไปในธรรมศาลาในวันชะบาโตตามเคย และทรงยืนขึ้นเพื่อจะอ่าน 17 เขาจึงส่งพระคัมภีร์อิสยาห์พยากรณ์ให้แก่พระองค์ เมื่อพระองค์ทรงคลี่หนังสือนั้นออกก็ค้นพบข้อที่เขียนไว้ว่า 18 พระวิญญาณของพระเจ้าสถิตอยู่บนข้าพเจ้า เพราะว่าพระองค์ได้ทรงชโลมตั้งข้าพเจ้าไว้ให้ประกาศกิตติคุณแก่คนยากจน พระองค์ได้ทรงใช้ข้าพเจ้าให้บอกแก่พวกเชลยว่า เขาจะได้กลับเป็นไท ให้บอกแก่คนตาบอดว่า จะได้เห็นอีก ให้บอกแก่คนที่ถูกกดขี่ข่มเหงว่าจะได้พ้นทุกข์ 19 และให้ประกาศปีทีพระเจ้ากำหนดจะทรงโปรดประทานนั้น

20 แล้วพระองค์ทรงม้วนหนังสือคืนให้แก่เจ้าหน้าที่แล้วทรงนั่งลง และตาของคนทั้งปวงในธรรมศาลาก็เพ่งดูพระองค์ 21 พระองค์จึงตรัสแก่เขาว่า “วันนี้คัมภีร์ตอนนี้ที่ท่านได้อ่านกับหูของท่านก็สำเร็จแล้ว” 22 คนทั้งปวงก็เป็นพยานรับรองคำของพระองค์ และประหลาดใจด้วยถ้อยคำอันประกอบด้วยคุณ ซึ่งออกมาจากพระโอษฐ์ของพระองค์ และว่า “คนนี้เป็นบุตรของโยเซฟมิใช่หรือ” 23 พระองค์จึงตรัสแก่เขาว่า “ท่านทั้งหลายคงจะกล่าวคำสุภาษิตข้อนี้แก่เราเป็นแน่ คือว่า “หมองงรักษาตัวเองเกิด คือบรรดาการซึ่งเราได้ยินว่าท่านได้กระทำในเมืองกับเรนาอูม จงกระทำในเมืองของคนที่ด้วย”

5:1 ครั้งหนึ่งเมื่อประชาชนกำลังเบียดเสียดพระองค์เพื่อฟังคำของพระเจ้า พระองค์ทรงยืนอยู่ที่ฝั่งทะเลสาบเมีนเนซารีต 2 ทรงเห็นเรือสองลำจอดอยู่ที่ริมฝั่งทะเลสาบนั้น แต่ชาวประมงขึ้นจากเรือแล้วกำลังซักอวนอยู่ 3 พระองค์จึงเสด็จลงเรือลำหนึ่ง เป็นเรือของซีโมน และขอให้เขาถอยไปจากฝั่งสักหน่อยหนึ่ง แล้วพระองค์ทรงนั่งลงสอนประชาชนจากเรือนั้น 4 เมื่อพระองค์ตรัสสอนเสร็จแล้วจึงตรัสแก่ซีโมนว่า “จงถอยออกไปที่น้ำลึกหย่อนอวนลงจับปลา” 5 ซีโมนทูลตอบพระองค์ว่า “อาจารย์เจ้าข้า ข้าพเจ้าทั้งหลายทอดอวนคืนยังรุ่งไม่ได้อะไรเลย แต่ข้าพเจ้าจะหย่อนอวนลงตามคำของพระองค์” 6 เมื่อเขาหย่อนลงแล้วก็ล้อมปลาไว้เป็นอันมากจนอวนของเขากำลังขาดอยู่ 7 เขาจึงทำสำคัญแก่เพื่อนที่อยู่ ในเรืออีกลำหนึ่งให้มาช่วย เขาก็มาช่วยแล้วได้ปลาเต็มลำเรือทั้งสองลำ จนเรือเกือบจะจมลง 8 ฝ่ายซีโมนเปโตรเมื่อเห็นดังนั้น ก็กราบลงที่พระชนูของพระเยซูทูลว่า “พระองค์เจ้าข้า ขอเสด็จไปให้ห่าง

จากข้าพเจ้าเกิด เพราะว่าข้าพเจ้าเป็นคนบาป” 9 เพราะว่าเขากับคนทั้งหลายที่อยู่ด้วยกันประหลาดใจ ด้วยปลาเป็นอันมากที่เขาจับได้นั้น 10 ยากอบและยอห์นบุตรของเซเบคาย ผู้ร่วมการกับซีโมน ก็ประหลาดใจเหมือนกัน พระเยซูตรัสแก่ซีโมนว่า “อย่ากลัวเลย ตั้งแต่นี้ไปท่านจะเป็นผู้จับคน” 11 เมื่อนานาเรือมาถึงฝั่งแล้ว เขาก็สละสิ่งสารพัดตามพระองค์ไป

27 ภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้พระองค์ได้เสด็จออกไป และได้เห็นคนเก็บภาษีคนหนึ่งชื่อเลวีนั่งอยู่ที่ด่านภาษี พระองค์ตรัสแก่เขาว่า “จงตามเรามาเถิด” 28 เขาก็สละสิ่งสารพัดลุกขึ้นตามพระองค์ไป

29 เลวีได้จัดให้มีการเลี้ยงใหญ่ในเรือนของตนเพื่อเป็นเกียรติยศแก่พระองค์ มีคนเก็บภาษีและคนอื่นมากมายมาร่วมโต๊ะด้วยกัน 30 ฝ่ายพวกฟาริสีแลพวกอัครสาวกของเขาระหัดระหอยกับพระองค์ว่า “เหตุไฉนพวกท่านมากินและดื่มกับพวกเก็บภาษีและกับพวกคนบาป ? พระเยซูตรัสตอบเขาว่า “คนปกติไม่ต้องการหม้อ แต่คนเจ็บต้องการหม้อ 32 เรามิได้มาเพื่อจะเรียกคนชอบธรรม แต่มาเรียกคนบาปให้กลับใจใหม่”

ตอบคำถามเหล่านี้

1. พวกสาวกได้ทอดอวนหาปลาอยู่นานเท่าไรจึงไม่ได้ปลาเลย?.....
2. พระเยซูตรัสแก่เปโตรให้ทำอะไร?.....
3. เปโตรเชื่อฟังหรือเปล่า?.....
4. เมื่อเปโตรเห็นปลาติดอวนมากมายเปโตรทูลแก่พระเยซูว่าอย่างไร?.....
5. คำตรัสของพระเยซูเป็นเครื่องหมายชี้ให้เห็นหรือเปล่า ว่า พระเยซูพระราชทานปลาเหล่านี้ให้แก่พวกเขาในยามที่เขาไม่ได้ปลาตลอดคืน?.....
6. พระเยซูตรัสสั่งเปโตรให้ทำอะไรในอนาคต?.....
7. พระเยซูทรงเรียกใครอีกให้เป็นสาวกนอกจากพวกหาปลาพวกนี้ ?.....
8. มัทธิวมีอาชีพทำอะไรมาก่อนที่จะเป็นสาวกของพระเยซู ?.....

พระธรรมลูกา

พระเยซูทรงตะตอง

คนป่วยแล้วโรคหาย

บทเรียนที่ 6

ข้อพระธรรม ลูกา 5:15-26

อธิษฐาน โอพระองค์เจ้าข้า ขอทรงโปรดช่วยให้ข้าพเจ้าเสียสละเวลาและยอมลำบากในการนำมิตรสหายมาให้พบกับพระเยซู สหายของเขารุ่งโรจน์ในวันนี้ต้องเสียแรงและเวลาหามคนป่วยมาหาองค์พระเยซู เพื่อเขาจะได้รับการบำบัดโรค

บทเรียน หลังจากที่พระเยซูทรงรักษาคนเจ็บป่วยหลายคนแล้วพระเยซูเสด็จเข้าป่าและทรงอธิษฐาน มีบ่อยครั้งที่พระเยซูทรงปล่อยประชาชนไว้ แล้วพระองค์เสด็จเข้าที่วิเวกเพื่อตรัสสนทนากับองค์พระบิดาในสวรรค์ พระเยซูเจ้าทรงติดต่อกับทางเมืองสวรรค์เสมอ ด้วยเหตุนี้เองพระเยซูจึงติดต่อกับมนุษย์ในโลกนี้ด้วยความรัก และด้วยฤทธิ์อำนาจแห่งการรักษาโรคได้เสมอวันหนึ่งขณะที่พระเยซูทรงเทศนาและกำลังรักษาคนป่วย และมีผู้ทรงคุณวุฒิหลายคนมาฟังพระองค์ด้วย คนเหล่านั้นมาจากสถานที่ต่าง ๆ กัน บางคนเดินทางมาจากกรุงเยรูซาเล็มซึ่งเป็นศูนย์กลางศาสนายิว มีผู้คนมากมายจนบางคนพาคนป่วยมากก็เข้าไปใกล้ ๆ พระเยซูไม่ได้เพราะคนแน่นเข้าบ้านไม่ได้ เพื่อนของคนป่วยสับสนตัดสินใจเด็ดเดี่ยวว่าอย่างไร ๆ ต้องเอาตัวผู้ป่วยไปให้ถูกตัวพระเยซูคริสต์ให้ได้ ดังนั้นทั้งสี่คนจึงขึ้นหรือหลังคาและเอาคนป่วยห่อและผูกเชือกหย่อนลงมาตรงที่พระเยซูประทับอยู่ เมื่อพระเยซูทรงเห็นความเชื่อของสี่คนนั้นและข้าพเจ้าคิดว่าพระเยซูทรงทอดพระเนตรเห็นความเชื่อของคนป่วยคนนั้นด้วย พระองค์จึงตรัสแก่คนป่วยนั้นว่า “นุรุษเอ๋ย ความผิดของเจ้าทรงโปรดยกเสียแล้ว”

ผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหลายซึ่งเราเรียกว่าชาวอาลักษณ์และชาวฟาริสีไม่ชอบใจที่พระเยซูตรัสเช่นนั้นเลย พวกเขาจึงเริ่มพุดระหว่างกันเองว่า ใครจะยกโทษหรือยกบาปได้้นอกจากพระเจ้า? ท่านอาจคิดว่าพวกนั้นควรรู้จักว่าพระเยซูเป็นพระเจ้า โดยเขาได้เห็นการอัศจรรย์ที่พระเยซูทรงรักษาโรคภัยไข้เจ็บหลายต่อหลายราย ควรจะเชื่อได้แล้ว แต่น่าเสียดายที่คนไม่รอดพ้นจากบาปมักมีใจแข็งกระด้าง และมารทำให้เขาเหล่านั้นตาบอดด้วย ดังนั้นคนพวกนี้จึงไม่เชื่อ

พระเยซูทรงเป็นพระเจ้าและอ่านจิตใจชั่วของมนุษย์ได้ดี คนพวกนั้นคงประหลาดใจมากเมื่อได้ยินพระเยซูตรัสแก่พวกเขาว่า ท่านทั้งหลายคิดอะไรในใจซึ่งจะว่าความผิดของเจ้าโปรดยกเสียแล้ว หรือจะว่าจงลุกขึ้นเดินไปเถิด ข้างไหนจะง่ายกว่ากัน? (อ่านลูกา 5:24-27) พระเยซูทรงเรียกพระนามของ

พระองค์ว่า “บุตรมนุษย์” ซึ่งเป็นพระนามที่เราได้ยินบ่อย ๆ ในพระธรรมลูกา พระองค์ทรงถูกเรียกว่า “พระบุตรของพระเจ้า” และถูกเรียกว่า “บุตรมนุษย์” ด้วยทั้งสองอย่าง เพราะพระเยซูทรงเป็นทั้งมนุษย์ และเป็นทั้งพระเจ้า พวกอาลักษณ์และพวกฟาริสีพยายามจะกันมิให้พระเยซูช่วยเหลือคนง่อยคนนั้น แต่ ว่าสหายของคนเจ็บทั้งสี่คนนั้นไม่ยอม เขาทั้งสี่คนพากันหามเพื่อนของเขาซึ่งป่วยเป็นง่อยมาหาพระเยซู ด้วยตนเองไม่ได้ ท่านทราบไหมว่าถ้าเราไม่ช่วยคนป่วยมาหาพระเยซูเราก็ช่วยกันกีดกันมิให้คนเข้ามาถึงพระเยซูใช่ไหม? เรื่องต่อไปนี้จะแสดงให้เห็นคนทั้งสองชนิด

อุทาหรณ์

มีเด็กหญิงเล็ก ๆ คนหนึ่งชื่อมาเรียน วันหนึ่งเขาพูดกับคุณแม่ของเขาว่า “ดีแล้วแพทซี่ จำเป็นต้องลงนรก หนูช่วยอะไรเขาไม่ได้ หนูได้ทำดีที่สุดที่จะช่วยเขาแล้ว” คุณแม่ของเขาแปลกใจมาก จึงถามว่า เรื่องอะไรกัน เล่าเรื่องให้ฟังให้ตลอดซิ มาเรียนตอบว่า “หนูเพิ่งไปหาแพทซี่ให้ไปเรียนพระคัมภีร์ในวันอาทิตย์ด้วยกัน และหนูได้พยายามพูดกับแพทซี่ให้เข้าใจอยู่นาน แต่คุณแม่ของแพทซี่บอกให้หนูกลับบ้านแล้วปิดประตู และบอกว่าไม่ต้องมาชวนแพทซี่ให้ไปเรียนพระคัมภีร์ในวันอาทิตย์อีก เพราะแพทซี่จะไม่ไป และไม่มีพระเจ้าที่ไหนจะมาพูดกันหรือจะเชื่อถือได้ และเขาไม่ต้องการให้ลูกของเขาได้ยินเรื่องของพระเจ้าเลย และคุณแม่คะ คุณพ่อของแพทซี่เขามองหน้าหนูอย่างกริ้วกราดทีเดียวค่ะ ขณะที่หนูกำลังจะกลับบ้าน แต่เมื่อหนูเดินผ่านแพทซี่ หนูบอกแพทซี่ว่าหนูเสียใจมากแต่แพทซี่จะลงนรก เพราะพ่อของเขาไม่ยอมให้ลูกของเขาเรียนเรื่องของพระเยซู” บิดาของแพทซี่ไม่เชื่อว่ามีพระเจ้า และเป็นคนที่พูดอะไรด้วยยาก ไม่ประหลาดอะไรที่มาเรียนจะต้องกลัวเขา พ่อของแพทซี่ก็เหมือนชาวอาลักษณ์และฟาริสีในเรื่องที่เรียนมาแล้ววันนี้ อาลักษณ์และฟาริสีจะกีดกันมิให้พระเยซูรักษาโรคและยกโทษคนง่อยคนนั้น มาเรียนเป็นเหมือนสี่คนนั้นที่หามเพื่อนมาหาพระเยซู เพราะมาเรียนพยายามทุกวิถีทางที่จะนำแพทซี่ให้รู้จักพระเยซู และก็อย่างเรื่องที่เล่าในพระคัมภีร์วันนี้ว่าเรื่องจบลงด้วยความชื่นชมยินดีคือคนง่อยหายโรคและเดินกลับบ้านได้ และมาเรียนได้เล่าเรื่องความรักของพระเยซูซึ่งตายแทนคนบาปให้แพทซี่ฟังอย่างจับใจ จนแพทซี่ต้องร้องไห้ร้องห่มกระตือรือร้นอยากจะไปเรียนพระคัมภีร์ในวันอาทิตย์ให้ได้ ในที่สุดคุณแม่ของแพทซี่ก็ใจอ่อน และยอมผ่อนผันให้ลูกสาวไปเรียนพระคัมภีร์ในวันอาทิตย์ได้ อย่างน้อยแม่หนูแพทซี่เล็ก ๆ คงได้ยินเรื่องราวของพระเยซูคริสต์และข้าพเจ้าเชื่อว่าแพทซี่คงจะเชื่อพระเยซูและได้รับความรอดพ้นบาปเป็นแน่

ท่านเคยแนะนำใครให้มารู้จักพระเยซูบ้างแล้วหรือยัง? เป็นโอกาสดีเหลือเกินที่จะบอกคนอื่นถึงความรักของพระเยซูและให้เขารู้จักองค์พระเยซู เราอาจเชิญชวนเพื่อน ๆ ของเราไปให้ไปเรียนพระคัมภีร์ในวันอาทิตย์ซึ่งเขาอาจได้ยินเรื่องราวของพระเยซูผู้ปลื้มบาปของเขา ก็ได้ บางทีการทำเช่นนี้ไม่ใช่ของง่ายนักแต่ถ้าพยายามทำก็สำเร็จเสมอ เพื่อนของคนง่อยสี่คนนั้นไม่ยอมเลิกหรือทอดยอมเมื่อ

เห็นคงมุงมาก ๆ เขาอาจหมดมานะเมื่อเข้าประตูบ้านไม่ได้ แต่คนพวกนั้นมีความเชื่ออย่างไร ๆ เสีย พระเยซูคงจะช่วยเหลือเพื่อนของเขาได้เป็นแน่ เพราะเขามีความเชื่อมั่นเองเขาจึงพยายามทำงานสำเร็จ เขามีใช้ช่วยให้ร่างกายเป็นง่อยเท่านั้นแต่ช่วยจิตวิญญาณให้พ้นบาปด้วย

เมื่อประชาชนเห็นความสามารถของพระเยซู เขาจึงพากันสรรเสริญพระเจ้า นับว่าเป็นเกียรติยศแก่พระเจ้าถ้าเราสามารถนำคนอื่น ๆ ให้มาเชื่อฟังพระเยซูคริสต์ พระบุตร ของพระเจ้า พระเยซูตรัสว่า “พระบิดาของเราได้รับเกียรติยศเพราะสิ่งนี้ คือเมื่อท่านเกิดผลมากท่านทั้งหลายจึงเป็นสาวกของเรา” (ยอห์น 15:8) ข้าพเจ้าเกรงว่าพวกเราบางคนเป็นเหมือนต้นไม้ที่มีใบมากแต่ไม่มีผล ท่านคิดอย่างไรที่ต้นไม้ที่มีใบเขียวสดงดงามแต่ไม่เคยออกผลเลย? เราคงผิดหวังกับต้นไม้ชนิดนั้นมีใช้หรือ? พระเจ้าของเราทรงผิดหวังด้วยในเมื่อเราไม่พยายามเกิดผลโดยนำเพื่อน ๆ ของเรามาให้รู้จักพระเยซู เพื่อว่าเขาจะได้รับ การอภัยบาปจากพระองค์ พระเจ้าตรัสสอนเราว่าคนที่รำพึงคิดถึงพระวามะของพระองค์เสมอ ๆ “เขาเป็นคูดังต้นไม้ที่ปลูกไว้ริมทางน้ำ ซึ่งเกิดผลตามฤดู ใบก็จะไม่รู้เหี่ยวแห้ง และบรรดากิจการที่เขากระทำนั้นก็เจริญขึ้น” (สคูตี 1:3)

ภาคปฏิบัติ

พระเยซูทรงแต่งตั้ง

คนป่วยแล้วโรคหาย

บทเรียนที่ 6

ข้อท่องจำ “ใครจะยกความผิดได้ เว้นแต่พระเจ้าองค์เดียว?” ลูกา 5:21

ข้อพระธรรม ลูกา 5:15-26

ลูกา 5:15 แต่กิตติศัพท์ของพระองค์ยิ่งเลื่องลือไป และประชาชนเป็นอันมากมาชุมนุมกันเพื่อจะฟังพระองค์ และให้พระองค์รักษาโรคต่าง ๆ ของเขาให้หาย 16 แต่พระองค์เสด็จออกไปในที่สงัด และทรงอธิษฐาน

17 วันหนึ่งเมื่อพระองค์ทรงสั่งสอนอยู่ มีพวกฟาริสีและพวกบาริไซนน์อยู่ด้วยเขามาจากทุกหมู่บ้านในมณฑลกาลิลี มณฑลยูดา และจากกรุงเยรูซาเล็ม ฤทธิเดชของพระเจ้านั้นสถิตอยู่ในพระองค์ เพื่อจะรักษาเขาให้หายโรค 18 และนี่แน่ะ มีผู้หามคนง่อยคนหนึ่งนอนบนที่นอน และเขาหาช่องที่จะหามคนง่อยนั้นเข้ามาวางลงตรงพระพักตร์ของพระองค์ 19 เมื่อหาช่องเอาเข้ามาไม่ได้เพราะคนมาก เขาจึงขึ้นไปบนคานฟ้ายหลังคาตึกหย่อนคนง่อยลงมากับที่ที่นอนตามช่องกระเบื้องตรงท่ามกลางหมู่คนต่อพระพักตร์พระเยซู 20 เมื่อพระองค์ทรงเห็นความเชื่อของเขาพระองค์จึงตรัสแก่เขาว่า “บุตรเอ๋ย ความผิดของเจ้าทรงโปรดยกเสียแล้ว” 21 ฝ่ายพวกอาลักษณ์และพวกฟาริสีคิดในใจว่า “ผู้ที่พูดหมิ่นประมาทนี่เป็นผู้ใดเล่า? ใครจะยกความผิดได้ เว้นแต่พระเจ้าองค์เดียว? 22 แต่เมื่อพระเยซูทรงทราบความคิดของเขาพระองค์จึงตรัสแก่เขาว่า “ท่านทั้งหลายคิดอะไรในใจ?” 23 ซึ่งจะว่า “ความผิดของเจ้าโปรดยกเสียแล้ว” หรือจะว่า “จงลุกขึ้นเดินไปเถิด” ช่างไหนจะง่ายกว่ากัน? 24 แต่เพื่อท่านทั้งหลายจะได้รู้ว่าบุตรมนุษย์มีอำนาจจะโปรดยกบาปโทษในแผ่นดินโลกได้” พระองค์จึงตรัสแก่คนง่อยว่า “เราสั่งเจ้าว่า จงลุกขึ้นยกที่นอน ไปยังบ้านของคุณเถิด” 25 ในทันใดนั้นเขาจึงลุกขึ้นต่อหน้าคนทั้งปวง ยกเอาที่นอนซึ่งเขาได้นอนนั้นกลับไปยังบ้านของตนร้องสรรเสริญพระเจ้า 26 คนทั้งปวงก็อัศจรรย์ใจมากยิ่งนัก และได้สรรเสริญพระเจ้าต่างเต็มไปด้วยความกลัวและพูดว่า “วันนี้เราได้เห็นสิ่งแปลกประหลาด”

อุทาหรณ์

ครูคนหนึ่งนำขวดเข้ามาในห้องเรียนสองใบ ขวดใบหนึ่งบรรจุแมลงวันอีกใบหนึ่งบรรจุมด ครูพูดกับนักเรียนในชั้นว่า “นักเรียนเห็นหรือเปล่าว่าในขวดสองใบนี้มีอะไร? มีแมลงวันและมดอย่างละหนึ่งขวด ถ้าเราปล่อยมดและแมลงวันออกมาจากขวดทั้งสองใบให้มันกินน้ำตาลข้าง ๆ ขวด สัตว์ทั้งสอง

อย่างนี้ชอบกินน้ำตาล แต่แมลงวันกับมดจะแสดงต่างกันหลังจากที่กินน้ำตาลแล้ว แมลงวันเมื่อมันกินอิมแล้วมันจะบินไปหยุดพักจนกว่ามันจะหิวอีก แล้วจึงจะกลับมากิน แต่ลักษณะของมดไม่ใช่อย่างนั้น มันจะชิมดูก่อนถ้าเห็นว่าดีมันจะไปชวนเพื่อนของมันมาช่วยกินด้วยในไม่ช้าเราจะเห็นมดตามกันมาเป็นทาง” ท่านคงจะรู้สึกได้กระมังว่าการที่ข้าพเจ้ายกเรื่องนี้ขึ้นมาสอนก็เพื่อจะเตือนคนบางคนที่เรียกตนเองว่าคริสเตียน บางคนได้ยืมเรื่องราวของพระเยซูแล้วและรับเอาพระเยซูไว้เป็นผู้เปลื้องบาปของตนเอง แต่เขาไม่เคยบอกคนอื่นถึงเรื่องของพระเยซูเลย เขาเป็นเสมือนจำพวกแมลงวัน และคนบางจำพวกได้รับความรอดแล้ว เขาจะไปบอกคนอื่นและนำเพื่อน ๆ ของเขามาให้รู้จักองค์พระเยซูคริสต์เขาเปรียบเหมือนมด คนจำพวกหลังนี้แหละจะมีความชื่นชมยินดีใหญ่หลวงในสวรรค์ เพราะพระเยซูคริสต์สอนว่า “ทุกคนที่รับเราต่อหน้ามนุษย์เราจะรับผู้นั้นเฉพาะพระพักตร์พระบิดาของเราผู้อยู่ในสวรรค์ (มัทธิว 10:32) ทั้งนี้ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกเสียใจเมื่อนึกถึงคนที่ปฏิเสธพระเยซูต่อหน้ามนุษย์อื่น ๆ “แต่ถ้าผู้ใดจะปฏิเสธเราต่อหน้ามนุษย์ เราจะปฏิเสธผู้นั้นเฉพาะพระพักตร์พระบิดาของเราผู้อยู่ในสวรรค์ด้วย” (มัทธิว 10:33) ให้เราเอาเยี่ยงอย่างมดและช่วยบอกคนอื่นถึงเรื่องพระคริสต์ และเราควรทราบด้วยว่าพระเยซูจะทรงต้อนรับเราต่อพระพักตร์พระบิดาของพระองค์ในสวรรค์

จงเติมคำลงในช่องว่าง

1. เมื่อพระองค์ทรงเห็น.....ของเขา พระองค์ตรัสแก่เขาว่า บุรุษเอ๋ยความ.....ทรงโปรด.....แล้ว
2. ใครจะยกโทษ.....เว้นแต่.....
3. แต่เมื่อพระเยซูทรงทราบความคิดในใจของเขา พระองค์ตรัสแก่เขาว่า “ท่านทั้งหลายคิด.....?”
4. ไหนจะง่ายกว่ากัน, ซึ่งจะพูดว่า “.....เสียแล้ว” หรือจะว่า “จง.....เกิด”

พระธรรมลูกา

พระเยซูทรงเลือกสาวกเพิ่มเติม

เรียนที่ 7

ข้อพระธรรม ลูกา 6:13-28

อธิษฐาน โอพระเจ้าข้า ขอให้กฎแห่งความรักของพระองค์ควบคุมชีวิตจิตใจของเราโดยอาศัยพระคุณ และฤทธิ์อำนาจของพระองค์

บทเรียน พระเยซูคริสต์เจ้าทรงมีพระประสงค์จะให้มนุษย์รักพระองค์ ขณะที่พระองค์ยังประทับอยู่ในโลกนี้ และอยู่มาวันหนึ่งพระเยซูทรงเลือกเฟ้นบางคนเป็นพิเศษ ให้เป็นพระสหายกับพระองค์ มีหลายคนสมัครติดตามพระเยซูวันแล้ววันเล่าเพื่อเรียนรู้เรื่องพระเจ้ามากขึ้น คนเหล่านั้นเรียกว่า “สาวก” แปลว่า “ผู้เรียน” พระเยซูทรงเลือกสาวกหรือผู้เรียนเหล่านี้บางคนให้เป็นสหายของพระองค์ ตอนแรกพระเยซูพูดถึงเรื่องนี้กับพระบิดาเจ้าขณะที่อธิษฐาน พระคัมภีร์บอกเราว่าพระเยซูต้องใช้เวลาอธิษฐานตลอดคืนก่อนที่จะเลือกคนเหล่านี้ รุ่งขึ้นพระเยซูจึงทรงเลือกสาวกสิบสองคนและตั้งไว้เป็นพิเศษเรียกว่า “อัครสาวก” หมายความว่าสาวกสำคัญชั้นผู้ใหญ่ เป็นผู้สื่อข่าวของพระเจ้า

แน่นอนนับว่าเป็นโอกาสดีเหลือเกินที่ถูกเลือกเป็นสหายของพระเยซูเช่นนั้น พระเยซูทรงสั่งคนพวกนั้นออกไปเทศนา และไปบอกชนชาติยูดาว่าพระผู้ช่วยเปลื้องบาปของเขาเสด็จเข้ามาในโลกแล้ว ข้าพเจ้าคิดว่าไม่มีอะไรที่น่ารักมากกว่าที่จะเป็นเพื่อนของพระเยซู และเป็นผู้ช่วยพระองค์ อัครสาวกทุกคนนอกจากยูดาอิสการิโอดมีความรักพระเยซูมาก และพระเยซูก็ทรงรักคนพวกนั้นด้วย และต่อมาถึงกับพลีพระองค์และยอมตายเพื่อเขา “ความรักใหญ่กว่านี้ไม่มี คือว่าซึ่งผู้หนึ่งผู้ใดจะสละชีวิตของตัวเพื่อมิตรสหายของตน” (ยอห์น 15:13) พระเยซูมี “สาวก” หลายคนแต่ที่ถูกพระเยซูใช้ออกไป “เป็นผู้สื่อข่าว” เพียง 12 คนเท่านั้น พวกเราหลายคนกำลังเรียนรู้เรื่องของพระเยซู แต่เราจะรักพระเยซูพอที่จะเป็นผู้สื่อข่าวของพระองค์และบอกให้คนอื่น ๆ ทราบถึงความรักของพระองค์หรือไม่? ผู้ที่เป็นทูตของประธานาธิบดีหรือเป็นราชทูตของพระราชาเขาจะรู้สึกตัวเช่นไรบ้าง นับว่าเป็นเกียรติอย่างสูงที่จะเป็นสหายของพระคริสต์ ในขณะที่มีคนหลายคนเป็นศัตรูต่อพระองค์ “ถ้าท่านทั้งหลายจะประพฤติตามที่เราสั่งท่าน ๆ จะเป็นมิตรสหายของเรา” (ยอห์น 15:14)

อุทาหรณ์

วันหนึ่งขณะที่เบ็ตตี้ กำลังปีนขึ้นบนดักของสุนัขพ่อกับของเข และเอามือโอบรอบคอสุนัขพ่อบีตตี้ยิ้มกับพ่อกับของเขก็ยิ้มตอบ เบ็ตตี้บอกกับพ่อตั้ง ๆ ว่า “หนูรักคุณพ่อ” “ลูกรัก พ่อรู้แล้วว่าลูกรักพ่อ

หนูนู้! หมายความว่าพ่อรู้ได้อย่างไรว่าหนูรักพ่อ? เบ็ตตีนี่ก็อยู่สักครู่หนึ่งก็ตอบว่า “เพราะหนูกอดครัดคุณแม่พ่อมาก ๆ ใช่มั้ย?” “ไม่ใช่ใช่มั้ย?” “ไม่ใช่อะไรนั้นหรือลูกกรักของพ่อ” “พ่อรู้ว่าหนูรักพ่อก็เพราะหนูเชื่อฟังพ่อด้วยความยินดี และทำตามคำสั่งโดยเร็ว” พระเยซูจะตรัสกับท่านอย่างนั้นด้วยได้ไหม ?

พระเยซูเริ่มฝึกหัดสาวกของพระองค์โดยสอนให้เขารักคนอื่น ๆ พระเยซูทรงสอนสาวกของพระองค์ว่า “จงรักศัตรูของท่าน และจงทำความดีแก่ผู้เกลียดชังท่าน” จงอธิษฐานเพื่อคนเหล่านั้นที่ดูหมิ่นและเยาะเย้ยท่าน” และพระเยซูยังสอนอีกหลายประการเพื่อแสดงความรักแก่คนอื่น ครั้งหนึ่งพระเยซูตรัสสอนสาวกว่า “เราให้บัญญัติใหม่ไว้แก่เจ้าทั้งหลาย คือให้เจ้ารักซึ่งกันและกัน เรารักเจ้าทั้งหลายมาแล้วฉันใด เจ้าจงรักซึ่งกัน และกันด้วยฉันนั้น” (ยอห์น 13:34)

ความรักเป็นสิ่งใหญ่ยิ่งที่สุดในโลก พระเจ้าทรงรักเราและพระราชทานองค์พระเยซูคริสต์มาตายแทนบาปของเรา และแสดงความรักของเราแก่พระองค์โดยรักผู้อื่น และปฏิบัติหรือกระทำแก่เขาด้วยความรัก

พระเยซูตรัสสอนถึงชายสองคนสร้างบ้าน คนหนึ่งสร้างบ้านโดยวางรากฐานอย่างดี และอีกคนหนึ่งสร้างบ้านของเขาไว้บนทราย (อ่านลูกา 6:40-49) การขุดวางรากเป็นของยาก แต่เป็นของจำเป็นในการสร้างบ้านดี ๆ การท่องจำข้อพระคัมภีร์เป็นของยากแต่ก็เป็นการจำเป็นสำหรับชีวิตของเราที่จะต้องสร้างชีวิตบนองค์พระคริสต์ เดียวนี้ท่านกำลังสร้างบ้านชนิดใด? การรักคนที่ไม่มีใจเมตตาฉันนั้นไม่ใช่ของง่าย แต่ก็จำเป็นถ้าเราจะมีชีวิตที่มีราคาสูง

อุทาหรณ์อีกเรื่องหนึ่ง

โปลี่อาศัยอยู่ในห้องหลายห้องของบ้านหลังใหญ่หลังหนึ่ง มีเด็กหญิงอีกคนหนึ่งอาศัยอยู่ที่นั่นด้วย และโปลี่มักเห็นเด็กคนนี้อยู่ในห้องโถงเสมอ เด็กหญิงคนนี้ทำหน้าที่นำขนมใส่โปลี่และแสดงกิริยาไม่น่าดูเลย ถ้าเป็นเด็กหญิงอื่น ๆ อาจแสดงกิริยาหยาบคายได้กับแม่ก็ได้ แต่โปลี่อยากจะทำสิ่งที่พระเยซูทรงพอพระทัย ดังนั้นโปลี่จึงไม่ยอมแสดงอาการหยาบคายเลย วันหนึ่งขณะที่แม่กำลังกระโดดเชือกอยู่ในห้องโถง โปลี่เข้ามาในห้องพร้อมกับขนมห่อใหญ่ แม่เริ่มมองดูขนมห่อนั้นอย่างสนใจ โปลี่ตรงเข้าไปหาแม่ รื่นร้อนขนมอันหนึ่งให้พลางพูดเชื้อเชิญว่า “เชิญรับประทานซิคะ” ต่อมาแม่รู้สึกละอายใจว่าแสดงตนไม่สุภาพ แม่จึงบอกโปลี่ว่าเขาารู้สึกเสียใจในสิ่งที่แล้ว ๆ มา แล้วเด็กทั้งสองก็กลายเป็นเพื่อนกันอย่างดีในเวลาต่อมา

ภาคปฏิบัติ

พระเยซูทรงเลือกสาวกเพิ่มเติม

บทเรียนที่ 7

ข้อท่องจำ “คุณก่อนท่านที่รัก ถ้าพระเจ้าทรงรักเราทั้งหลาย เราก็ควรรักซึ่งกันและกันด้วย” 1 ยอห์น 4:11

ข้อพระธรรม ลูกา 6:13-28

ลูกา 6:13 ครั้นรุ่งเช้าแล้วพระองค์ทรงเรียกหมู่ศิษย์ของพระองค์ แล้วทรงเลือกสิบสองคนออกจากหมู่ศิษย์นั้นที่พระองค์ทรงให้ชื่อว่าอัครสาวก 14 คือซีโมนที่พระองค์ให้ชื่ออีกว่าเปโตร อันดะเรอาน้องชายของเปโตร 15 ยากอบและยอห์น ฟิลิปและบาร์โธโลมา ยัทธิวและโธมา 16 ยากอบบุตรของอาละฟาย ซีโมนที่เรียกว่าเซโลเต ยูดาบุตรของยากอบ และยูดาอัครกาโรดที่เป็นผู้มอบพระองค์ไว้ 17 แล้วพระองค์กับอัครสาวกก็ลงมายืนที่ราบเตียนแห่งหนึ่งพร้อมด้วยเหล่าศิษย์ของพระองค์และคนเป็นอันมาก ซึ่งมาจากทุกตำบลในมณฑลยูดา กรุงเยรูซาเล็มและจากตำบลต่าง ๆ ริมฝั่งทะเลในเขตเมืองตุโรและเมืองซีโดน เพื่อจะฟังพระองค์และให้พระองค์รักษาโรคของเขา 18 และบรรดาคคนที่ต้องทนทุกข์เพราะผีโสโครก พระองค์ก็ทรงรักษาให้หายด้วย 19 ประชาชนก็ค้างพยายามที่จะถูกต้องพระองค์ เพราะว่ามีฤทธิ์ชานออกจากพระองค์รักษาเขาให้หายทุกคน

20 พระองค์ทรงทอดพระเนตรแลดูเหล่าสาวกของพระองค์ตรัสว่า “ท่านทั้งหลายที่เป็นคนยากจนก็เป็นสุข เพราะว่าแผ่นดินของพระเจ้าเป็นของท่าน 21 ท่านทั้งหลายที่อดหยากเดี๋ยวนี้เป็นสุข เพราะว่าท่านจะได้อิ่มหนำ ท่านทั้งหลายที่ร้องไห้เดี๋ยวนี้เป็นสุข เพราะว่าท่านจะได้หัวเราะ 22 ท่านทั้งหลายจะเป็นสุขเมื่อคนทั้งหลายจะเกลียดชังท่าน และจะไล่ท่านออกจากพวกเขา และจะนิทาท่าน และจะเหยียดชื่อของท่านว่าเป็นคนชั่วช้า เพราะท่านเห็นแก่นุตรมนุษย์ 23 ในวันนั้นท่านทั้งหลายจงชื่นชม และเดินโลดด้วยความยินดี เพราะนี่แน่ะ บำเหน็จของท่านมีบริบูรณ์ในสวรรค์ เพราะว่าบรรพบุรุษของเขาได้กระทำแก่พวกศาสดาพยากรณ์เหมือนกัน 24 แต่วิบัติแก่เจ้าทั้งหลายที่มั่งมี เพราะว่าเจ้าได้รับความสุขของเจ้าแล้ว 25 วิบัติแก่เจ้าทั้งหลายที่อิ่มหนำเดี๋ยวนี้ เพราะว่าเจ้าจะอดหยาก 26 วิบัติแก่เจ้าทั้งหลายที่หัวเราะเดี๋ยวนี้ เพราะว่าเจ้าจะพิลาปร้องไห้ วิบัติแก่เจ้าทั้งหลายเมื่อคนทั้งหลายจะขอว่าเจ้าดี เพราะบรรพบุรุษของเขาได้ทำอย่างนั้นแก่ผู้พยากรณ์เท็จเหมือนกัน

27 แต่เราบอกท่านทั้งหลายที่กำลังฟังอยู่ว่า จงรักศัตรูของท่าน จงทำดีแก่ผู้ที่เกลียดชังท่าน 28 จงอวยพรแก่คนที่แฆ้งคำท่าน จงอธิษฐานขอเพื่อคนที่เกลียดชังท่าน

อุทาหรณ์

วันหนึ่งขณะที่พระเยซูกำลังเสวยพระกระยาหารอยู่ในบ้านของชาวฟาริสีคนหนึ่ง มีหญิงชั่วคนหนึ่งเป็นคนบาป ได้นำเอาผอบน้ำหอมและเทลงที่พระบาทของพระเยซูคริสต์ (อ่านลูกา 7:36-37) พระเยซูทรงอ่านหัวใจของชาวฟาริสีออก และบอกเรื่องให้ทราบว่านางแสดงความรักของนางต่อพระองค์อย่างไร พระเยซูทรงรักเขามากและพระองค์ทรงอภัยโทษบาปของเขาทั้งหมด

จงเติมคำลงในช่องว่าง

1. ท่านทั้งหลายจะเป็นสุข เมื่อคนทั้งหลายจะ.....และจะได้
ท่านออกจากพวกเขา และจะ.....และจะเหยียดชื่อของท่านเป็น
.....เพราะท่านเห็นแก่นุตรมนุษย์
2. วิบัติแก่เจ้าทั้งหลายเมื่อคนทั้งหลายจะ.....เพราะบรรพบุรุษ
ของเขาได้ทำอย่างนั้นแก่ผู้พยากรณ์เหมือนกัน
3. แต่เราบอกท่านทั้งหลายที่กำลังฟังอยู่ว่า.....ศัตรูของท่าน และ
จง.....แก่ผู้ที่เกลียดชังท่าน
4. จงอวยพรแก่คนที่.....และจง.....เพื่อคน
ที่เกลียดชังท่าน

พระธรรมลูกา

พระเจ้าของชีวิต

บทเรียนที่ 8

ข้อพระธรรม ลูกา 7:1-17

อธิษฐาน โอพระเจ้าผู้ทรงฤทธิ์และทรงชีวิตนิรันดร เราชื่นชมยินดีในวันนี้ที่เรามีความหวังแห่งชีวิตนิรันดร โดยที่พระเยซูคริสต์ทรงฟื้นคืนพระชนม์จากความตาย พระเยซูเจ้าเป็นผู้ประทานชีวิตใหม่ซึ่งเป็นชีวิตไม่รู้จักตายให้แก่เรา โดยพระองค์ทรงชดเชยความบาปและความตาย

บทเรียน วันหนึ่งขณะที่พระเยซูเสด็จพระราชดำเนินไปใกล้ตัวเมืองนาอิน “นาอิน” แปลว่า “สบาย” หรือ “น่ารัก” ในเวลาเดียวกันนั้นมีคนอื่น ๆ กำลังเดินทางขึ้นสู่ถนนเข้าประตูกำแพงเมืองพร้อมกับพระเยซู คนเหล่านั้นเห็นคนอีกคนหนึ่งเดินเป็นขบวนช้า ๆ เข้ามาหาพวกเขา เขาได้ยินเสียงร้องไห้และบทสวดมนต์ พวกนั้นจึงรู้ว่าเป็นการฝังศพ

คนที่ไปกับพระเยซูเห็นหญิงคนหนึ่งเป็นขบวนแห่ศพนั้นร้องไห้ แต่พระเยซูทอดพระเนตรเห็นและเข้าใจหญิงนั้นดีกว่าคนอื่น ๆ พระเยซูทรงทราบว่าเขาเป็นใครมาก่อน พระเยซูทรงทราบความทุกข์ของนางและทรงทราบด้วยว่านางเป็นหญิงม่าย ชีวิตของนางมีแต่ความว้าเหวและเศร้าใจนับตั้งแต่สามีของนางตาย และบัดนี้ลูกชายหัวแก้วหัวแหวนของนางคนเดียวผู้คอยเล่าโลมและทำให้เกิดความหวังก็พลันมาตายปราศจากนางไป ไม่ต้องสงสัยว่าเหตุไรนางจึงร้องไห้

“หญิงเอ๋ย อย่าร้องไห้เลย” นั่นเป็นเสียงของคนแปลกหน้าที่นางผู้เป็นมารดาของผู้ตายได้ยิน

“ชายหนุ่มเอ๋ย เราส่งเจ้าให้จงลุกขึ้นเถิด” คนตายแล้วจะลุกขึ้นได้หรือ? ชายหนุ่มนั้นได้ยินและทำตามคำสั่ง ทั้งนี้พระเยซูทรงเป็นเจ้าของชีวิตและมีฤทธิ์อำนาจเหนือความตาย มีคนที่ตายแล้วอีกคนหนึ่งซึ่งได้ยินเสียงของพระเยซูคริสต์ คนนั้นเป็นใคร? ท่านจำได้ไหม? ชีวิตได้แล่นเข้าสู่ร่างกายของชายหนุ่มคนนั้นตามคำสั่งของพระเยซู คือชายหนุ่มคนนั้นลุกขึ้นนั่งแล้วเริ่มพูด พระเยซูคริสต์จึงมอบชายหนุ่มคนนั้นกลับคืนให้มารดาของเขา

ข้อ 16 กล่าวว่า “คนเหล่านั้นก็สรรเสริญพระเจ้า?” และนั่นเป็นสิ่งที่ถูกต้องแล้วที่ท่านทำเช่นนั้น ท่านทราบไหมว่า “ของประทานอันดีทุกอย่างและของประทานอันเลิศทุกอย่างย่อมมาแต่เบื้องบน” (ยากอบ 1:17) และการอธิษฐานที่กระทำนี้ได้นำขึ้นก็เพราะพระเจ้าทรงสามารถที่จะทำได้ และพระองค์ทรงดีเหลือเกินคือพระองค์ทรงรักโลกนี้มากจนได้ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์เข้าไปในโลก เพื่อเราทั้งหลายจะได้ชีวิตใหม่โดยอาศัยพระเยซูคริสต์

การอธิษฐานอธิษฐานห้ศจรรยเรื่องนี้สอนให้เรารู้ว่าความตายไม่มีอำนาจในเมื่อพระเยซูประทับอยู่ด้วย แม่และลูกชายนี้คงจะขึ้นใจสักเท่าใดที่สามารถผูกพันกันได้อีกตามเดิม วาดภาพดูแม่กับลูกเดินทางกลับบ้านไปด้วยกัน คงดีใจไม่ใช่น้อย ต่างเอามือประสานกันแล้วเดินกลับบ้านด้วยความยินดี เมื่อถึงบ้านแล้วคงคุยกันสองแม่ลูกเป็นการใหญ่อย่างที่ไม่เคยคุยกันมาก่อนเลย

คนที่แห่ศพไปด้วยคงจะยั้งง? เอ๊ะ นี่อะไรกัน? เมื่อตะกี้เขานอนตาย แต่เดี๋ยวนี้ลุกขึ้นเดินได้ และมีเรี่ยวแรงพลังกายแข็งแรงตามเดิม พวกนั้นรู้ว่าคนที่กระทำได้นั้นต้องเป็นคนสำคัญมาก ถูกแล้วผู้นี้ต้องเป็นศาสดาพยากรณ์

ข่าวเลื่องออกไป

ถ้าชาวนาอินพากันเรียกพระเยซูว่าศาสดาพยากรณ์สำคัญ และพากันสรรเสริญพระเจ้า ท่านไม่คิดหรือว่าเรามีเหตุผลมากกว่านั้นที่จะสรรเสริญและถวายเกียรติยศแก่พระเยซูให้มากกว่าชาวนาอินได้กระทำ? เรื่องได้เล่าลือกันทั่ว ๆ ไป ตลอดมณฑลยูดาได้ทราบถึงข่าวการอธิษฐานอธิษฐานห้ศจรรยนี้ ก็พระเยซูทรงปลุกคนตายให้ฟื้นเป็นขึ้น

ข้าพเจ้าเคยเห็นคนหลายคนฟื้นขึ้นจากตายโดยฤทธิ์อำนาจของพระเยซูคริสต์ คนเหล่านั้นร่างกายไม่ได้ตาย แต่จิตวิญญาณของเขาตายเพราะทำบาป เขาตายในการพิชบาปของเขา (เอเฟซัส 2:1) จิตใจของเขาตาย แต่เขาได้ยินเสียงของพระเยซูคริสต์เมื่อเขาเชื่อและรับชีวิตนิรันดร์จากพระองค์ พระสุรเสียงของพระเยซูคืออะไร? ก็พระวจนะของพระเยซู พระเยซูตรัสว่า “เราบอกท่านทั้งหลายตามจริงว่า ถ้าผู้ใดฟังคำของเราและเชื่อพระองค์ที่ทรงใช้เรามา ผู้นั้นมีชีวิตนิรันดร์ และมีได้เข้าในการพิชบาป แต่ได้ฟื้นจากความตายเข้าในชีวิตแล้ว” (ยอห์น 5:24) เมื่อเราได้รู้สึกถึงความบาปของเราและทราบว่าพระเยซูได้พลีพระชนม์ตายแทนตัวเราและเรารับองค์พระเยซูไว้ในใจของเรา เราจึงได้รับชีวิตขององค์พระเยซูโดยตรง ซึ่งเป็นชีวิตนิรันดร์

อุทาหรณ์

วันหนึ่งมีเด็กหญิงเด็ก ๆ คนหนึ่งในโรงเรียนพระคัมภีร์ประจำวันอาทิตย์มาหาครูบอกว่า “หนูอยากได้รับการรอดพ้นบาปวันนี้และอยากมีพระเยซูในใจของหนู หนูบอกเมื่อก่อนแล้วว่าหนูต้อนรับองค์พระเยซูคริสต์ หนูรับด้วยปากจริงแต่ใจของหนูยังไม่ได้รับพระเยซูในใจ หนูพูดแต่ริมฝีปากเท่านั้น วันนี้เป็นวันที่หนูต้อนรับพระเยซูด้วยหัวใจและด้วยใจจริงทั้งหมด วันนี้เป็นวันอาทิตย์สุดท้ายของปี พระเยซูอาจเสด็จมาก่อนสิ้นปีนี้ได้ หนูกลัวจะถูกทอดทิ้งไว้โดยพระเยซูไม่ได้รับตัวไปด้วยเมื่อพระเยซูทรงเรียกหนู

เด็กหญิงคนนั้นคุกเข่าลงพร้อมกับครูลแล้วอธิษฐาน ขออัญเชิญพระเยซูเข้ามาประทับในใจ และ
ขอร้องให้พระเยซูเจ้าทรงช่วยกู้เขาให้พ้นจากความบาปด้วย และเด็กหญิงคนนั้นหมายความว่าอย่างนั้น
จริงๆ เพราะชีวิตของเด็กหญิงคนนั้นเปลี่ยนแปลงตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

ภาคปฏิบัติ

พระเจ้าของชีวิต

บทเรียนที่ 8

ข้อท่องจำ “เราบอกท่านทั้งหลายตามจริงว่า คงมีเวลาหนึ่งแหละ ที่จริงเวลานั้นก็ถึงแล้วคือเมื่อผู้ที่ตายแล้วจะได้ยินสำเนียงพระบุตรของพระเจ้า และผู้ที่ได้ยินนั้นจะมีชีวิต” ยอห์น 5:25

ข้อพระธรรม ลูกา 17:1-17

ลูกา 7:1 เมื่อพระองค์ตรัสคำเหล่านั้นให้คนทั้งหลายฟังเสร็จแล้ว พระองค์จึงเสด็จเข้าไปในเมืองกัปรินาอุม 2 มีทาสของนายร้อยคนหนึ่งที่น่ารักมากป่วยเกือบจะตายแล้ว 3 เมื่อนายร้อยได้ยินถึงพระเยซู จึงใช้ผู้เฒ่าของพวกยูดาให้ไปอ้อนวอนเชิญพระองค์เสด็จมารักษาทาสของตน 4 เมื่อเขาเหล่านั้นมาถึงพระเยซูแล้ว เขาก็อ้อนวอนพระองค์ด้วยใจร้อนรนว่า “นายร้อยนั้นเป็นคนสมควรที่พระองค์จะกระทำการนั้นให้ท่าน เพราะว่าท่านรักประเทศของเรา 5 และท่านเองได้สร้างธรรมศาลาให้เราด้วย” 6 พระเยซูจึงเสด็จไปกับเขา เมื่อไปเกือบจะถึงตึกแล้ว นายร้อยจึงใช้เพื่อนฝูงไปหาพระองค์ทูลว่า “พระองค์เจ้าข้า อย่าลำบากเลย เพราะว่าข้าพเจ้าไม่เป็นคนสมควรที่พระองค์จะเสด็จเข้ามาได้หลังคตึกของข้าพเจ้า 7 เพราะเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงคิดเห็นว่าจะไม่สมควรที่ข้าพเจ้าจะไปหาพระองค์ด้วย แต่ขอพระองค์ทรงโปรดตรัสสักคำเดียว และทาสของข้าพเจ้าจะหายโรค 8 ด้วยว่าข้าพเจ้าเป็นคนอยู่ได้บังคับกับเขา แต่ยังมีทหารอยู่ได้บังคับกับข้าพเจ้า ข้าพเจ้าสั่งคนนี้ว่า “ไป” เขาก็ไป สั่งอีกคนหนึ่งว่า “มา” เขาก็มา และสั่งทาสของข้าพเจ้าว่า “จงทำสิ่งนี้” เขาก็ทำ” 9 เมื่อพระเยซูได้ยินคำเหล่านั้นแล้ว ก็ประหลาดพระทัยด้วยคนนั้น จึงเหลียวหลังตรัสแก่ประชาชนที่ตามพระองค์มาว่า “เราบอกท่านทั้งหลายว่า ถึงแม้ในพวกอิสราเอลเรามีได้พบความเชื่อมากเช่นนี้” 10 ฝ่ายคนที่รับใช้มานั้นเมื่อกลับไปถึงตึกก็ได้เห็นทาสนั้นหายเป็นปกติแล้ว

11 อีกไม่กี่วันพระองค์ก็เสด็จเข้าไปในเมืองหนึ่งชื่อนาอิน เหล่าสาวกของพระองค์กับคนเป็นอันมากก็ตามพระองค์ไป 12 เมื่อมาใกล้ประตูนั้น นี่แน่ะ มีคนหามศพชายหนุ่มคนหนึ่งมา มารดาเขาเป็นม่ายมีลูกคนเดียว และชายเมืองเป็นมากมากกับหญิงนั้น 13 เมื่อพระองค์ได้ทรงเห็นมารดานั้น พระองค์ทรงเมตตากรุณาเขาและตรัสว่า “อย่าร้องไห้เลย” 14 แล้วพระองค์เสด็จเข้าไปใกล้ถูกต้องโลงคนหามศพนั้นก็หยุดยืนอยู่ พระองค์จึงตรัสว่า “ชายหนุ่มเอ๋ย เราสั่งเจ้าให้ลุกขึ้นเถิด” 15 คนที่ตายนั้นก็ลุกขึ้นนั่งพูด พระองค์จึงทรงมอบชายหนุ่มให้แก่มารดาของเขา 16 ฝ่ายคนทั้งปวงมีความกลัวและสรรเสริญพระเจ้าว่า “ท่านศาสดาพยากรณ์ใหญ่ได้เกิดขึ้นท่ามกลางเรา และพระเจ้าได้เสด็จมาเยี่ยมเยียน

พลเมืองของพระองค์แล้ว” 17 และกิตติศัพท์ของพระองค์นี้ได้เลื่องลือไปตลอดทั่วมณฑลยูดา และทั่ว
แคว้นแคว้นล้อมรอบ

จงเขียนและเพิ่มคำที่ขาดหายไปให้ถูกต้อง

1. และเมื่อพระองค์ทอดพระเนตรเห็นมารดาของเด็กหนุ่มคนนั้น พระองค์ทรง
..... เขาตรัสว่า.....
2. แล้วพระองค์เสด็จเข้าไป โลง คนหามศพนั้นก็หยุดยืนอยู่ พระเยซูจึงตรัส
ว่า ชายหนุ่มเอ๋ย เราสั่งเจ้าให้.....
3. และคนที่..... นั่ง..... พระองค์จึงทรงมอบชาย
หนุ่มให้แก่.....
4. ฝ่ายคนทั้งปวงมี..... และ..... พระเจ้าว่า “ท่านศาสดาพยากรณ์
..... ขึ้น..... เรา และพระเจ้า..... พลเมือง
ของพระองค์แล้ว
5. ข้อพระคัมภีร์ข้อสุดท้ายเป็นความจริงหรือ? พระเยซูเป็นเพียงศาสดาพยากรณ์เท่านั้น
หรือ?.....
6. พระเยซูคริสต์ทรงเป็นผู้ใด?.....

พระธรรมลูกา

คนหว่านพืช

บทเรียนที่ 9

ข้อพระธรรม ลูกา 8:4-15

บทเรียน พระเยซูคริสต์ทรงท่องเที่ยวไป ๆ มา ๆ ในประเทศปาเลสไตน์ ซึ่งเป็นประเทศที่พระองค์ทรงถือพระกำเนิด พระองค์เสด็จไปตามบ้านเมืองน้อยใหญ่ เพื่อสั่งสอนและรักษาโรคภัยไข้ป่วยของประชาชน วันหนึ่งมีประชาชนจากตำบลต่าง ๆ มารวมกันมากมาย ณ ที่แห่งหนึ่ง พระเยซูทรงเทศนาสั่งสอนประชาชนเป็นคำอุปมา ท่านทราบไหมว่าคำอุปมานั้นหมายความว่าอะไร? เป็นเรื่องราวที่มีความหมายของความจริงซ่อนเร้นอยู่ในเรื่องนั้น ๆ ข้าพเจ้าจะเล่าเรื่องให้ฟังเหมือนกับพระเยซูทรงเล่าเรื่องให้ฟังแล้วอธิบายความหมายให้ทราบ พระเยซูทรงเทศนากลางแจ้งซึ่งพระเยซูทรงกระทำบ่อย ๆ บางทีพระองค์อาจทรงเทศนาอยู่ ณ ชายทุ่งเชิงภูเขา และทรงทอดพระเนตรดูชาวนาที่กำลังหว่านพืชก็ได้

ชาวนาหว่านพืชไปทั่วท้องนาเพื่อให้เมล็ดพืชงอก ในเรื่องที่พระเยซูทรงเล่าให้ฟังวันนั้นเป็นเรื่องที่เมล็ดพืชเน่าเสียหายไปมาก ทำไม? เพราะว่าเกี่ยวกับดินที่พืชไปหล่นอยู่ ดินบางชนิดแข็งมาก เมล็ดพืชงอกและออกรากไม่ได้ แล้วนกก็มาเก็บพืชนั้นกินเสีย ดินบางชนิดมีหินปนอยู่ในดินมาก เมื่อเมล็ดพืชงอกออกมาได้หน่อยเดียวต้นพืชก็ต้องเหี่ยวเพราะรากของต้นไม้ยังไม่หยั่งลงไม่ได้ลึก ดินหินจึงไม่สามารถเก็บความชื้นและหาอาหารได้เพียงพอ ดินบางชนิดมีต้นหนามงอกขึ้นคลุมดิน ต้นเถียนหนามหรือหนักรัก ๆ พวกนั้นก็ขึ้นปกคลุมเมล็ดพืช ๆ เจริญเต็มที่ไม่ได้ มีส่วนน้อยที่หว่านตกลงไปในดินดี ดินอ่อนและไม่มีหนักรัก และพืชเจริญงอกงามดีในดินชนิดนี้

นี่แหละเป็นคำอุปมาซึ่งมุ่งหมายจะสอนบทเรียนบางชนิด สาวกของพระเยซูทูลถามพระองค์ว่า “เรื่องนี้หมายความว่าอะไร? เมล็ดพืชได้แก่อะไร? ได้แก่พระวณะของพระเจ้า ท่านทราบไหมว่าพระวณะหรือคำตรัสของพระเจ้าแตกต่างกับคำสอนในหนังสือชนิดอื่น ๆ อย่างไร? พระวณะของพระเจ้ามีชีวิต เมื่อเมล็ดพืชแห่งพระวณะของพระเจ้าตกลงในใจพระวณะนั้นจะงอกขึ้นในใจคน พระคัมภีร์ของพระเจ้าซึ่งข้าพเจ้าถืออยู่ในมือของข้าพเจ้านี้ ความหมายของพระคัมภีร์จะยืนนานตลอดนิรันดร์” “ต้นหญารู้อัจฉริยะแห่งดอกไม้รู้อัจฉริยะและโรยไป แต่พระวณะของพระเจ้าจะยังยืนอยู่ตลอดนิรันดร์” (อิสยาห์ 40:8) “พระคำของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่และทรงตั้งดำรงอยู่เป็นนิรันดร์” (1 เปโตร 1:23) พระวิญญานบริสุทธิ์ตรัสแก่เราโดยใช้ปากของเปโตรสอนเราว่า เมื่อเราเกิดใหม่เป็นทารกทางวิญญานจิตแล้ว เราก็ต้องการน้ำนมแห่งพระวณะของพระเจ้าเพื่อจะบำรุงจิตใจของเราให้เติบโตขึ้น (1 เปโตร 2:2) เราเจริญเติบโตไม่ได้ถ้าเราไม่มีชีวิต แต่มนุษย์ทั้งหมดทุกคนได้ตายแล้วในความผิดความบาปของตน

ฉะนั้นก่อนที่เราจะเติบโตเราจะต้องได้ชีวิตใหม่เสียก่อน ประการแรกที่พระวาระของพระเจ้ากระทำสำหรับเราก็คือประทานชีวิตใหม่ให้แก่เรา เราได้รับการเกิดใหม่จากเมล็ดพืชที่มีชีวิต (1 เปโตร 1:23) เราได้ยื่นพระวาระของพระเจ้าทรงสอนเราให้ทราบถึงความบาปของเราเอง และได้รับของพระราชทานจากพระเจ้าคือความรักแห่งพระบุตรของพระองค์ซึ่งยอมพลีพระชนม์เพื่อความบาปของเรา และถ้าเราเชื่อพระคำรัสของพระเจ้าเราก็เกิดใหม่ในครอบครัวของพระเจ้า ถึงขั้นนี้เราคงหายได้ ออกแล้วว่าดินนั้นเปรียบถึงจิตใจของเราเพราะมนุษย์เราเชื่อพระวาระของพระเจ้านั้นเราเชื่อได้ด้วยใจของเรา (โรม 10:8,10) แต่ว่าจิตใจของคนเราไม่เหมือนกันหมดทุกคน พระเยซูคริสต์สอนว่าจิตใจของคนเรามีสี่ชนิด จิตใจชนิดแรกเป็นจิตใจที่แข็งกระด้าง จิตใจชนิดนี้เมล็ดพืชของพระเจ้าเข้าไปได้ถึงยากเย็นจริง ๆ ความบาปได้ทำให้มนุษย์ใจแข็งกระด้างตามปกติใจของเด็กหญิงเด็กชายก็มักใจอ่อนอยากเรียนรู้พระคำรัสและอยากฟังคำสอนของพระเจ้าแต่เมื่อเด็ก ๆ โตขึ้นจิตใจของเขาก็แข็งกระด้างเพราะใจของเขา รักความบาปมากกว่ารักพระเจ้าและจิตใจของเขาก็เลยไม่ยอมฟังพระคำรัสของพระเจ้า เป็นการนำสยดสยองน่าเกลียดน่ากลัวสักเท่าใดที่คนเราหันหน้าจากความรักของพระเจ้า แล้วยอมให้ความบาปทำให้ใจของท่านแข็งกระด้างไป พระเจ้าทรงรักเด็กหญิงชายทุกคนและอยากให้ทุกคนรับความรักของพระองค์และเปิดจิตใจต้อนรับพระบุตรของพระองค์ เมื่อจิตใจถูกความบาปทำให้แข็งกระด้าง มารก็มาฉกฉวยเอาพระคำรัสของพระเจ้าออกไปจากใจของคน และคนเลยไม่ยอมฟังพระคำรัสของพระเจ้า

นักโทษบางคนถูกบังคับให้ก่ออิฐสร้างคุกขังตนเอง อิฐทุกก้อนที่เราก่อนขึ้นทีละก้อน ๆ ก็สูงขึ้นทุกทีเพื่อขังตัวเอง ทำนองเดียวกันความบาปทุก ๆ ชนิดที่เรายอมให้เข้ามาในชีวิตของเราทำให้เรากระด้างต่อพระเจ้ามากขึ้น และเราก็กลายเป็นนักโทษของมารมากขึ้นเท่านั้น พระเจ้าตรัสว่า “จงรักษาจิตใจของท่านด้วยความขยันหมั่นเพียร” มารเกลียดชังพระเจ้า ฉะนั้นถ้ามันทำได้มันจึงพยายาม เอาพระวาระของพระเจ้าออกไปจากใจเราทุก ๆ ครั้งที่เราฟังพระวาระของพระเจ้า พระเจ้าทรงทำให้ใจเราอ่อนลงด้วยความรักใหญ่หลวงของพระองค์ และพระสุรเสียงอันสุภาพของพระองค์ทำให้ใจเราอ่อนลง วันนี้ท่านจะฟังเสียงของใคร ? ของมารหรือของพระเจ้า?

ไม่ใช่ใจทุกใจจะแข็งกระด้าง บางคนใจแข็งเป็นหินเขาได้ยื่นพระวาระของพระเจ้าและรับไว้ในสมองของเขา แต่ไม่เคยฝังลึกลงไปจิตใจเลย เมื่อการทดลองมาถึงเขาก็ลืมเรื่องพระเจ้าและเดินตามทางของความบาป

ครั้งหนึ่งมีชายคนหนึ่งสามารถท่องจำข้อพระคัมภีร์ได้เป็นจำนวนร้อย ๆ ข้อ แต่เขาเป็นคนขโมยและทำความบาปความชั่วชนิดอื่นอีก พระวาระของพระเจ้าอยู่ในสมองของเขา แต่ไม่เคยฝังลึกลงไปจิตใจเลย มีคริสเตียนคนหนึ่งบอกกับเขาว่า “ญาติเอ๋ย คุณควรใช้พระวาระของพระเจ้าให้ดีกว่านั้นสักหน่อยไม่ได้หรือ?”

จิตใจชนิดต่อไปที่พระเยซูตรัสถึงคือจิตใจที่มีหนามและต้นเลื้อยรกรุงรัง พระเยซูตรัสอธิบายถึงต้นเลื้อยหนามเหล่านี้คือ “ความห่วงใยความมั่งมี และความสนุกสนานของชีวิตโลกนี้ เด็กหญิงเด็กชายบางคนมีฐานะทางหนังสือมาก และเขาเรียนเรื่องพระวณะของพระเจ้าแต่เพียงเล็กน้อย บางคนมีความร้อใจเรื่องหาเงินหาทองมากกว่าอยากฟังพระคำรัสของพระเจ้า

มีเด็กบางคนปฏิเสธไม่ยอมรับองค์พระเยซูคริสต์เป็นพระเจ้าผู้ไถ่บาปของเขา เพราะเขาบอกว่าเมื่อเขาโตขึ้นเขาจะต้องไปหาเงินให้มาก ๆ เสียก่อน และวิธีที่เขาจะได้เงินมานั้นไม่ใช่วิธีที่พระเยซูทรงมีพระประสงค์ วิธีนั้นคือวิธีเล่นการพนัน การพนันเป็นเหมือนหลุมารกในสวนไซไซไหม ? อย่าทำสิ่งใดที่พระเยซูไม่มีพระประสงค์ให้ท่านทำ ความสนุกสนานได้ทำให้มนุษย์หลายคนไม่ยอมไปนมัสการพระเจ้าที่โบสถ์หรือออกไปโรงเรียนรวีวารศึกษาวันอาทิตย์

เราอยากมีใจชนิดสุดท้ายซึ่งพระเยซูทรงกล่าวถึง “เป็นใจสุจริตและใจดี ยินดีรับฟังพระวณะของพระเจ้าเก็บรักษาไว้แล้วเกิดผลด้วยความเพียร เราต้องการอธิษฐานบ่อย ๆ และทูลว่า “ขอสร้างใจสะอาดชนิดใหม่ ๆ แก่ข้าพเจ้า โอพระเจ้าข้า ขอสดับคำร้องทูลขอของข้าพเจ้า” ถ้าใจของเราสะอาดก็เป็นใจที่ยอมถวายให้แก่พระเจ้าทั้งสิ้น

ภาคปฏิบัติ

คนหว่านพืช

บทเรียนที่ 9

ข้อท่องจำ “คนทั้งหลายที่รักษาคำปฏิญาณของพระองค์ก็เป็นสุข คือคนที่แสวงหาพระองค์ด้วยสุดใจ”

สคคิ 119:2

ข้อพระธรรม ลูกา 8:4-15

ลูกา 8:4 เมื่อประชาชนเป็นอันมากอยู่พร้อมกัน และคนกำลังมาหาพระองค์จากทุกเมือง พระองค์จึงตรัสแก่เขาเป็นคำอุปมาว่า 5 มีผู้หว่านคนหนึ่งออกไปหว่านพืชของตนและเมื่อเขาหว่านพืชนั้นก็ตกอยู่ริมหนทางบ้าง ตกเหยียบย่ำ และนกในอากาศมาเก็บกินเสีย 6 บ้างก็ตกที่หินและเมื่อออกขึ้นแล้วก็เหี่ยวแห้งไปเพราะที่ไม่ชื้น 7 บ้างก็ตกที่กลางหนาม หนามก็งอกขึ้นมาด้วยปกคลุมเสีย 8 บ้างก็ตกที่ดินดี จึงงอกขึ้นเกิดผลร้อยเท่า” ครั้นพระองค์ตรัสอย่างนั้นแล้วจึงทรงร้องว่า “ใครมีหูยินได้ก็ให้ฟังเอาเถิด”

9 ฝ่ายเหล่าสาวกจึงทูลถามพระองค์ว่า คำเปรียบนั้นมีใจความอย่างไร? 10 พระองค์จึงตรัสว่า “ข้อลึกลับแห่งแผ่นดินของพระเจ้าก็ทรงโปรดให้ท่านทั้งหลายรู้ได้ แต่สำหรับคนอื่นนั้นได้ให้คำเปรียบเพื่อเมื่อเขาดูจะไม่เห็น และเมื่อเรายินจะไม่เข้าใจ 11 คำเปรียบนั้นก็อย่างนี้ พืชนั้นได้แก่พระวจนะของพระเจ้า 12 ที่ตกริมหนทางได้แก่คนเหล่านั้นที่ได้ยิน แล้วมารมาชิงเอาพระวจนะจากใจของเขา เพื่อไม่ให้เขาเชื่อและรอดได้ 13 ซึ่งตกที่หินนั้นได้แก่คนเหล่านั้นที่ได้ยินแล้วก็รับพระวจนะนั้นด้วยความยินดี แต่ไม่มีราก เชื่อได้แต่ชั่วคราว 14 เมื่อถูกทดลองเขาก็หลงเสียไป ที่ตกกลางหนามนั้นได้แก่คนเหล่านั้นที่ได้ยินแล้วก็ออกไป และความปรารถนารวมกัน และทรัพย์สมบัติและความสนุกสนานแห่งชีวิตนี้ก็ปกคลุมหุ้มห่อเขา 15 ซึ่งตกที่ดินดีนั้นได้แก่คนเหล่านั้นที่ได้ยินพระวจนะด้วยใจเลื่อมใสศรัทธา แล้วก็จดจำไว้ จึงเกิดผลโดยความเพียร”

อุทาหรณ์

พระคริสตธรรมคัมภีร์สอนว่า “ท่านทั้งหลายจงเจริญขึ้นในพระคุณและในความรู้ของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้ช่วยให้รอดของเรา” 2 เปโตร 3:18

อะไรก็ตามที่ทำให้เราขาดไปจากความรักของพระเยซูสิ่งนั้นเป็นหนุ่าเสี้ยนหนามกรงรังและเป็นสิ่งที่ผิดเสมอ คุณแม่บอกว่า “น้อย ช่วยแม่ทำกับข้าวหน่อยได้ไหม?” เสียงของคุณแม่แสดงความเหนื่อยมาก แต่แม่น้อยของเราก็เฉยทำเป็นไม่ได้ยิน เสียงน้องเล็ก ๆ ร้องไห้จากเปล แต่แม่น้อยก็เดินหนี

จากเปล “ทำไมพี่น้องจะช่วยคุณแม่ทำกับข้าวไม่ได้?” เสียงของแม่น้อยขุ่นออกมา “อนงค์ต้องรีดผ้าก่อนลูกเอ๊ย” เสียงคุณแม่ตอบ “หนูอยากไปเล่นชิงช้าก่อน” น้อยเริ่มแก้ตัวต่อไป และในขณะที่เดียวกันก็เหลือบเห็นเงาตัวเองบนกระจกส่องหน้าซึ่งแขวนอยู่บนฝาผนัง นั่นเป็นรูปของแม่น้อยหน้าตาตุ ๆ ซึ่งครูรวิวารศึกษายกย่องเมื่อวันอาทิตย์ที่แล้วมานี้ จะเป็นคน ๆ เดียวกันได้หรือ? ทันใดนั้นน้อยก็ยิ้มแล้ววิ่งไปจับน้องที่เปลและไปช่วยคุณแม่ทำกับข้าว อีกหนึ่งสัปดาห์ต่อมาคุณย่ามีจดหมายมาว่าจะมาเยี่ยม ทุกคนในบ้านพากันดีใจอยากต้อนรับคุณย่า รุ่งขึ้นเช้าอนงค์และน้องช่วยกันล้างถ้วยชามอย่างดี จัดบ้านและเครื่องเรือนให้เรียบร้อยเพื่อคุณแม่จะต้อนรับคุณย่าให้สบายใจ แล้วแม่น้อยได้ยินเสียงคุณย่าพูดให้ได้ยินเข้าหูว่า “ดูเหมือนแม่น้อยเปลี่ยนแปลงไปมากนะจ๊ะ เมื่อยามานี้ครั้งที่แล้วย่าได้ยินเสียงแม่น้อยชอบบ่นระปอดระแปดและกระฟัดกระเฟียดเมื่อมีใครบอกให้แม่น้อยทำอะไร แต่เดี๋ยวนี้ย่าเห็นเขาเป็นสุขใจและยิ้มแย้มแจ่มใสพร้อมที่จะช่วยเหลือคนทุกคน ย่าคิดว่าแม่น้อยคงเจริญเติบโตขึ้นด้วยพระคุณของพระเจ้าเป็นแน่”

จงตอบคำถามเหล่านี้

1. เมล็ดพืชนั้นหมายถึงอะไร?.....
2. คำอุปมานั้นเปรียบถึงดินกี่ชนิด?.....
3. ดินชนิดต่าง ๆ กันนั้นเปรียบเหมือนอะไร?.....
4. นกที่มาเก็บเมล็ดพืชกินเสียงนั้นเล็งถึงอะไร?

พระธรรมลูกา

พระเยซูทรงจำแลงพระกาย

บทเรียนที่ 10

ข้อพระธรรม ลูกา 9:18-22,28-36

บทเรียน วันหนึ่งขณะที่พระเยซูทรงใช้เวลาอธิษฐานและพวกสาวกของพระองค์ก็อยู่ด้วย และสาวกได้ถามคำถามสำคัญข้อหนึ่ง อ่านลูกา 9:18-21 เป็นความสำคัญแก่เราที่จะได้รับคำตอบที่ถูกต้อง และนี่แหละเป็นเรื่องที่หลายคนสงสัยว่าพระเยซูจะไม่ใช่พระเจ้า เรารู้ว่าพระเยซูเป็นพระเจ้านั้นเพราะพระคริสตธรรมคัมภีร์ยืนยันอย่างนั้น และเราเชื่อว่าพระคำรัสขของพระเจ้าเป็นเรื่อง นอกจากนี่องค์พระวิญญาณบริสุทธิ์ยังตรัสย้ำแก่เราในใจ ถ้าเราจะฟังวณะของพระเจ้าสอนเรา เมื่อเปโตรหยุดพูดพระเจ้าจึงตรัสแก่เปโตรว่าพระองค์จะต้องถูกฆ่า และจะฟื้นชีพขึ้นมาอีกจากตาย แน่อนอนข่าวนี้นำให้พวกสาวกเศร้าใจมากและพระเยซูยังตรัสสอนต่อไปว่า ถ้าเขาจะติดตามพระเยซูจริง ๆ แล้วเขาจะต้องไม่อายุต่อพระองค์ และละอายุต่อถ้อยคำที่พระองค์ทรงสอน ทุก ๆ วันเขาจะต้องเลือกทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้า ในชีวิตของเขาแทนที่เขาจะทำอะไร ๆ ตามใจตนเอง

ต่อมาอีกหนึ่งสัปดาห์พระเยซูทรงพาสาวกสนิทสามคนคือ เปโตร ยอห์น และยากอบ ขึ้นไปบนภูเขากับพระองค์ ขณะที่พระเยซูทรงอธิษฐานพระพักตร์ของพระเยซูก็เปลี่ยนแปลงไปมากจนสว่าง มีแสงสุกใสและฉลองพระองค์ก็มีแสงสว่างพราวแพรวดา เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นครั้งนั้นแก่พระเยซูทั้งหมดข้าพเจ้าอยากไปอยู่ด้วยในขณะนั้นเหลือเกิน พระเยซูทรงสำแดงพระรัศมีของพระองค์แก่สามคนนั้น

ครั้งหนึ่งข้าพเจ้าอ่านเรื่องของเจ้าชายองค์หนึ่งแต่งตัวอย่างคนสามัญทั่ว ๆ ไป และทรงเที่ยวปะปนกับราษฎรทั่ว ๆ ไป ราษฎรอื่น ๆ คิดว่าพระองค์เป็นชวานาจน ๆ เหมือนพวกเขาเจ้าชายพระองค์นี้ทรงเลือกชายหนุ่มคนหนึ่งเป็นพระสหายสนิทพิเศษประจำพระองค์ วันหนึ่งขณะที่เจ้าชายกับพระสหายเสด็จข้ามทุ่งนาแห่งหนึ่ง เจ้าชายนั้นเปลื้องเสื้อผ้าชวานาขึ้นนอกออก และให้เพื่อนของพระองค์เห็นฉลองพระองค์ชั้นในว่าเป็นเจ้าชาย เพื่อนของเจ้าชายนั้นแปลกใจมากเขาเกือบไม่เชื่อตัวเองว่าจะ เป็นความจริงได้ พระเยซูเสด็จพระราชดำเนินอยู่ในโลกนี้ในฐานะที่ต่ำต้อยและยากจน แต่พระเยซูทรงเป็นพระเจ้า พระเยซูทรงสำแดงพระองค์เองบนภูเขาให้เห็นพระรัศมีของพระเจ้า และสหายสามคนของพระองค์จึงได้แลเห็นความจริงที่มีอยู่ในพระองค์

มีสองสิ่งที่พระเยซูตรัสสนทนากับสาวกสามคนนั้นก่อนที่จะขึ้นภูเขา? พระเยซูตรัสถามว่า พระองค์เป็นผู้ใด และเปโตรตอบว่า “พระองค์เป็นพระคริสต์พระบุตรของพระเจ้า” แล้วพระเยซูตรัส

ล่องหน้ากับสาวกว่าอีกไม่ช้าพระองค์จะถูกเขาปลงพระชนม์ และ ณ ที่นี้ซึ่งพระองค์สำแดงพระสง่าราศีให้เขาเห็นบนภูเขา ซึ่งเป็นการพิสูจน์ว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้า แล้วมีชายอีกสองคนจากสวรรค์มาร่วมสนทนากับพระเยซู เรื่องความตายพระองค์ สองคนนั้นที่มาสนทนากับพระเยซูเป็นใคร? คือโมเสสและเอลียา โมเสสได้ตาย (ก่อนพระเยซู 1,500 ปี) และพระเจ้าได้ฝังศพโมเสสไว้บนภูเขา ส่วนเอลียาพระเจ้าพระราชทานรถเพลิงมารับตัวเอลียาขึ้นสวรรค์ (เอลียาเกิดก่อนพระเยซูประมาณ 700 ปี) เหตุการณ์เหล่านี้เกิดขึ้นนานมาแล้ว แต่ข้าพเจ้าสงสัยว่าเรื่องเหล่านี้จะไม่แสดงให้เราเห็นคนสองชนิดซึ่งจะเห็นพระรัศมีของพระเจ้า บางคนในพวกเราจะตายไปแล้วและจะถูกเรียกให้ฟื้นขึ้นมาจากตาย เมื่อเวลาพระเยซูเสด็จกลับมา แต่มีบางขณะที่พระเยซูเสด็จมาเขายังไม่ตายแล้วจะถูกเปลี่ยนแปลงร่างกายและถูกรับขึ้นสวรรค์พร้อม ๆ กับคนที่ตายล่องหน้าไปก่อนแล้ว พระเจ้าทรงพระราชทานพระบัญญัติแก่โมเสสและตรัสแก่โมเสสว่า วิญญาณที่ทำบาปนั้นจะต้องตาย เอลียาเป็นศาสดาพยากรณ์ และศาสดาพยากรณ์ได้ทำนายล่องหน้าว่าพระเยซูจะเสด็จเข้ามาในโลกและจะมาตายแทนคนบาปในโลก เพื่อจะมารับเอาคำแห่งสาปของพระบัญญัติไปจากโลก ฉะนั้นคุณแปลกประหลาดอัศจรรย์ใจมากที่บุรุษสองคนนี้มาพูดถึงเรื่องความตายของพระเยซู

สาวกของพระเยซูสามคนนั่งง่วงนอนมาก แต่เมื่อเขาตื่นขึ้นอีกครั้งหนึ่งเขาก็พากันเห็นพระสง่าราศีขององค์พระเยซูคริสต์เจ้า เปโตรดีใจมากจนอยากจะสร้างปลับปลาสามหลังให้พระเยซูและสองคนที่มาสนทนากับพระเยซูอยู่ด้วยกันคนละหลัง ณ ภูเขานั้น น่าสงสัยว่าเปโตรจริง ๆ เปโตรไม่เข้าใจว่าตัวเองพูดอะไร คำพูดของเปโตรทำให้ข้าพเจ้านึกถึงเด็กเล็ก ๆ คนหนึ่งพยายามจะไขว่คว้าลำแสงของดวงอาทิตย์ แล้วพยายามจับลำแสงนั้นลงในขวดใบหนึ่งเก็บไว้ ครั้นแล้วก็มีเมฆบังแสงรัศมีของพระเยซูและทำให้สาวกสามคนนั้นตกใจกลัว และมีพระสุรเสียงดังออกจากเมฆว่า “ผู้นี้เป็นบุตรที่รักของเรา จงเชื่อฟังพระองค์เถิด” และเมื่อเสียงสงบลงแล้วก็ปรากฏว่าพระเยซูประทับอยู่แต่พระองค์เดียว ใครเป็นผู้พูดแก่สาวกสามคนนั้น? พระเจ้าองค์พระบิดานั้นเอง เมื่อพระสุรเสียงนั้นหยุดและพระรัศมีไม่เห็นอีกต่อไป แต่เขายังมีพระเยซูคริสต์เหลืออยู่ เราเองเรายังไม่เคยเห็นพระรัศมีของพระเจ้า และยังไม่เคยได้ยินพระสุรเสียงของพระเจ้าจากสวรรค์ แต่เรายังมีองค์พระเยซูคริสต์เหลืออยู่กับเรา คืออยู่กับเราในใจ

เราเห็นบางสิ่งเป็นแสงสะท้อนออกจากพระคริสตธรรมคัมภีร์เป็นเสมือนกระจกเงาส่องแสงสะท้อนให้เราเห็นจิตใจของเราเองว่าเป็นคนบาป แล้วส่องให้เราเห็นความบริสุทธิ์และความสวยงามขององค์พระเยซูคริสต์ “เพราะว่าพระเจ้าองค์นั้นผู้ได้ตรัสสั่งให้ความสว่างออกมาจากความมืดได้ทรงส่องสว่างเข้าไปในใจของเรา เพื่อเราจะได้มีความสว่างแห่งความรู้ถึงสง่าราศีของพระเจ้าปรากฏธรรมในพระพักตร์พระคริสต์” (2 โครินธ์ 4:6) เราได้เรียนรู้จักความรักของพระเจ้าจากพระคริสตธรรมคัมภีร์ เราได้อ่านพบว่าพระเยซูทรงเป็นคนยากจนเพราะเห็นแก่เรา และพระเยซูเสด็จมารับรักษาจิตใจชอกช้ำ

อย่างไร และพระเยซูเสด็จมาปลดปล่อยคนที่ตกเป็นเชลยของพยามารให้เป็นอิสระได้อย่างไร และเรา
ได้เห็นพระรัศมีของพระเจ้า พระชีวประวัติขององค์พระเยซูคริสต์เต็มไปด้วยพระรัศมีของพระเจ้า ซึ่ง
ต้องแสงประกายพรายแพรวเหมือนเพชรพลอย

วันหนึ่งเด็กชายเล็ก ๆ ไปได้เอากระจกส่องหน้าวางที่แสงแดดและให้แสงแดดส่องไปที่หน้าต่าง
ซึ่งพี่สาวของเขาอนป่วยอยู่ พี่สาวของเด็กนั้นป่วยลุกออกมาที่แสงแดดไม่ได้ และเพราะเขารักพี่สาว
ของเขาเด็กคนนั้นจึงพยายามเอาแสงแดดส่องสะท้อนให้พี่สาวของเขาบ้างเท่าที่จะทำได้พระเยซูคริสต์
ทรงนำเอาแสงสว่างจากเมืองสวรรค์มาส่องให้เราเห็นจริงได้ ในทุก ๆ สิ่งที่พระเยซูทรงกระทำหรือใน
สิ่งทั้งหมดที่พระเยซูทรงเป็น เราก็ก็นับพระสง่าราศีของพระเจ้า “แต่เราทั้งหลายไม่มีศำคคุมหน้าแล้ว จึง
แลดูสง่าราศีขององค์พระผู้เป็นเจ้าเหมือนเห็นเงาที่กระจกและตัวของเราก็ก็นับเปลี่ยนไปเป็นเหมือนกับ
พระฉายขององค์พระผู้เป็นเจ้า คือมีสง่าราศีเป็นลำดับขึ้นไป” (2 โครินธ์ 3:18) ขณะที่เรามีความ
ปรารถนาจะเป็นเหมือนพระองค์ พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ทรงเปลี่ยนแปลงเรา และสำแดงพระสง่าราศี
หรือความสวยงามของพระเจ้าโดยผ่านทางชีวิตของเรา

วันรุ่งขึ้นพระเยซูพร้อมด้วยสาวกของพระองค์ลงมาจากภูเขา ข้าพเจ้าแน่ใจเหลือเกินว่าสาวก
สามคนนั้นจะไม่เป็นคนเดิมอีกต่อไปหลังจากที่เขาได้เห็นพระรัศมีของพระเยซูเจ้าเช่นนั้น เรายังก็
เหมือนกัน เรายังจะเปลี่ยนแปลงไปถ้าเราได้เห็นพระรัศมีของพระเยซูเจ้าในพระวามะของพระองค์
และในคำอธิษฐานของเรา ถ้าเรารักพระเยซูเราจะพยายามทำทุกอย่างเพื่อแสดงให้คนอื่นทราบถึงความ
รักของพระองค์ด้วย

ภาคปฏิบัติ

พระเยซูทรงจำแลงพระกาย

บทเรียนที่ 10

ข้อท่องจำ “พระบิดาเจ้าข้า ข้าพเจ้าจะใคร่ให้คนเหล่านั้นที่พระองค์ทรงประทานให้ข้าพเจ้าอยู่กับข้าพเจ้าในที่ที่ข้าพเจ้าอยู่นั้น” ยอห์น 17:24

ข้อพระธรรม ลูกา 9:18-22,28-36

ลูกา 9:18 เมื่อพระองค์กำลังอธิษฐานอยู่ต่างหาก เหล่าสาวกอยู่กับพระองค์ พระองค์จึงตรัสถามเขาว่า “คนทั้งหลายพูดกันว่าเราเป็นผู้ใด? 19 เหล่าสาวกทูลตอบว่า “เขาว่าเป็นยอห์นบัพติศมา บางคนว่าเป็นเอลียา แต่คนอื่นว่าเป็นคนหนึ่งในพวกศาสดาพยากรณ์โบราณเป็นขึ้นมาใหม่” 20 พระองค์จึงตรัสถามเขาว่า “ฝ่ายพวกท่านนี้เล่าว่าเราเป็นผู้ใด? เปโตรทูลตอบว่า “พระองค์เป็นพระคริสต์ของพระเจ้า” 21 พระองค์จึงกำชับสั่งเขามิให้บอกความนี้แก่ผู้ใด 22 และตรัสว่า “บุตรมนุษย์จะต้องทนทุกข์ทรมานหลายประการ และพวกเขาจะฆ่าพวกเขา โรยโลหิต และพวกเขาจะละทิ้งและฆ่าท่านเสีย และวันที่สามท่านจะเป็นขึ้นมาใหม่”

28 ภายหลังจากพระองค์ได้ตรัสคำเหล่านั้นประมาณแปดวัน พระองค์จึงพาเปโตร ยอห์น และยากอบขึ้นไปบนภูเขาเพื่ออธิษฐาน 29 เมื่อพระองค์กำลังอธิษฐานอยู่บรรพพระพักตร์ของพระองค์ก็เปลี่ยไป และฉลองพระองค์ก็ขาวเป็นมันระยับ 30 นี่แน่ะมีสองคนสนทนากับพระองค์ คือโมเสสและเอลียา 31 ผู้มาปรากฏด้วยรัศมี และกล่าวถึงความมรณาของพระองค์ซึ่งจะสำเร็จในกรุงเยรูซาเล็ม 32 ฝ่ายเปโตรและคนที่อยู่ด้วยนั้นถึงวังเหงาหวานอน แต่เมื่อเขาตาสว่างขึ้นแล้วเขาก็ได้เห็นรัศมีของพระองค์ และเห็นสองคนที่ยืนอยู่กับพระองค์ 33 เมื่อสองคนนั้นกำลังลาไปจากพระองค์ เปโตรจึงทูลพระเยซูว่า “อาจารย์เจ้าข้า ซึ่งเราอยู่ที่นี้ก็ดี ให้เราทำพลับพลาสามหลัง สำหรับพระองค์หลังหนึ่ง สำหรับโมเสสหลังหนึ่ง สำหรับเอลียาหลังหนึ่ง” เปโตรไม่รู้ลึกลับว่าพูดอะไร 34 เมื่อเขากำลังพูดคำเหล่านี้ มีเมฆปกคลุมไว้ และเมื่ออยู่ในเมฆนั้นเขาก็กลัว 35 มีพระสุรเสียงออกมาจากเมฆนั้นว่า “ผู้นี้เป็นบุตรของเรา เป็นผู้ถูกเลือกสรรไว้ จงฟังท่านเถิด” 36 เมื่อพระสุรเสียงสงบลงแล้ว พระเยซูสถิตอยู่องค์เดียว เขาทั้งสามก็นั่งอยู่ และในกาลครั้งนั้นเขามิได้บอกเหตุการณ์ซึ่งเขาได้เห็นแก่ผู้ใด

เราเองก็จะเปลี่ยนแปลงด้วยเหมือนกันในเมื่อเรอยู่กับพระองค์ และได้เห็นพระสง่าราศีของพระองค์โดยอาศัยพระวจนะของพระองค์และด้วยคำอธิษฐาน ถ้าเรารักพระเยซูเราจะทำเท่าที่เราสามารถทำได้เพื่อแสดงพระองค์

แดนนี่ต้องนั่งอยู่กับเก้าอี้หมุนไปด้วยแรงแขน และถูกห้ามจากเก้าอี้ไปสู่เตียงนอนทุก ๆ วัน แแดนนี่เป็นนอຍมานานแล้ว “คุณแม่คะ เสดนถามคุณแม่ “เรามีอะไรช่วยแดนนี่บ้าง” มีหลายอย่างลูกที่จะช่วยให้แดนนี่มีความสุขใจได้ ให้เราคิดดูสักอย่างหนึ่งเป็นไร? ลูกมีอะไรจะแบ่งปันให้เขาได้บ้างไหม? มีอะไรบ้างที่ลูกจะช่วยทำสำหรับเขาบ้าง?” เสดนและน้องชายของเขาช่วยกันทำอะไรหลาย ๆ อย่างเพื่อแดนนี่ หลังจากโรงเรียนเลิกแล้วพี่น้องสองคนช่วยกันคิดและทำอะไรหลาย ๆ อย่างเพื่อแดนนี่ มีบ่อยครั้งคนทั้งสองจะช่วยกันเอาขนมและผลไม้ไปให้แดนนี่ วันหนึ่งแทนที่คาร์จะใช้เงินซื้อขนมสำหรับตนเอง เขาให้เงินจำนวนหนึ่งซึ่งลุงของเขาให้ไว้ แล้วเอาเงินจำนวนนั้นไปซื้อสีน้ำสำหรับระบายรูปภาพให้แก่แดนนี่ เขาชอบไปเยี่ยมและคุยกับแดนนี่มาก เขาสอนให้แดนนี่รู้จักร้องเพลงรวิวารศึกษา และสอนให้แดนนี่รักพระเยซูด้วย คนอื่นจะเห็นพระองค์ ประทับอยู่ในตัวของเขา ถ้าเราจะยอมรับองค์พระเยซูคริสต์เป็นพระเจ้าผู้ไถ่บาปของเรา และเราต้องการถวายตัวของเรต่องค์พระเยซูด้วย

จงตอบคำถามต่อไปนี้

1. พระเยซูทรงพาสาวกขึ้นภูเขาด้วยกันกับพระองค์กี่คน.....
2. สาวกเหล่านั้นชื่ออะไร?.....
3. มีชายสองคนมาสนทนากับพระเยซูบนภูเขา สองคนนี้ชื่ออะไร ซึ่งปรากฏในพระคัมภีร์เดิม.....
3. เรื่องที่ชายสองคนมาสนทนากับพระเยซูนั้นเป็นเรื่องอะไร?.....

พระธรรมลูกา

ชาวซามาเรียใจดี

บทเรียนที่ 11

ข้อพระธรรม ลูกา 10:25-37

ทุก ๆ แห่งที่พระเยซูเสด็จไปต้องมีประชาชนติดตามเป็นหมู่ใหญ่ ๆ วันหนึ่งมีทนายความ คนหนึ่ง ซึ่งติดตามพระเยซูไปด้วย ชายคนนี้เป็นคนฉลาดเขาเรียนรู้จักข้อพระบัญญัติในพระคัมภีร์โบราณอย่างดี ทนายความคนนี้ได้ถามคำถามซึ่งมิใช่แต่จะลองภูมิพระเยซูว่าพระเยซูมีความรู้พระคัมภีร์เดิมหรือไม่เท่านั้น แต่จะหลอกให้พระเยซูตอบคำถามซึ่งขัดแย้งกับคำสอนในพระคัมภีร์โบราณซึ่งชาวยูดาทุกคนพากันนับถือพระคัมภีร์เล่มนี้มาก

คำถามที่ทนายความคนนั้นถามพระเยซูว่าอะไร? ท่านนึกหรือว่าทนายความนั้นสนใจและอยากจะเข้าในแผ่นดินสวรรค์และต้องการรับชีวิตนิรันดร์จริง ๆ เปล่าเลย คำถามนั้นเป็นคำถามย้อนล้วงความในของผู้ถามเท่านั้น เขาประสงค์จะถามดักพระเยซูและทำให้พระเยซูทรงหลงกลของเขา แต่พระเยซูจะทรงেলাให้เขาเล่นกลด้วยคำถามชนิดนี้หรือ? เปล่าเลย พระเยซูทรงทราบตลอดว่าชายคนนี้มี ความประสงค์จะพยายามทำอะไร แทนที่พระเยซูจะตอบพระเยซูทรงตั้งปัญหาย้อนถามทนายความคน นี้คำถามหนึ่ง

พระเยซูทรงถามอะไร? อ่านข้อ 26 จากบทเรียน หรือจะพูดอีกอย่างหนึ่ง พระเยซูตรัสแก่ทนายความคนนั้นว่า “ท่านได้เรียนกฎหมายมาด้วยตัวของท่านเองแล้ว ท่านก็น่าจะตอบคำถามนี้ได้ด้วยตัวของท่านเองแล้วนี่ พระบัญญัติของพระเจ้าสอนว่าอย่างไรเรื่องชีวิตนิรันดร์”

ท่องวนข้อท่องจำ “เขาทูลตอบว่าจงรักพระองค์ผู้เป็นพระเจ้าของเจ้าด้วยสุดใจสุดจิตของเจ้า ด้วยสุดกำลังและสิ้นสุดความคิดของเจ้า และจงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง” ลูกา 10:27

ถ้าท่านจะเชื่อฟังพระคัมภีร์ข้อนี้ทั้งหมดจริง ๆ ก่อนที่ท่านจะรับการรอดพ้นบาปแล้วท่านคิดหรือว่าท่านสามารถจะไปถึงเมืองสวรรค์ได้? ท่านเคยมีความคิดผิด ๆ ในใจของท่านบ้างไหม? ถ้ามีท่านก็ได้ทำผิดพระบัญญัติของพระเจ้าแล้ว ถูกแล้ว เราเคยทำโดยไม่นึกเลยว่าจะทำเช่นนั้น เราจะรักษาบทบัญญัติของพระเจ้าด้วยตัวของเรตามคำพั่งนั้น ไม่ได้ครบถ้วนเลย

พระเยซูตรัสแก่ทนายคนนั้นว่า “ท่านตอบถูกแล้ว จงกระทำอย่างนั้นแล้วจะได้ชีวิต” ถ้าใครสามารถประพฤติบทบัญญัติของพระเจ้าได้ทุกข้อ โดยครบถ้วนแล้ว เขาจะได้ชีวิตนิรันดร์เป็นคำตอบของพระเยซู แต่พระเยซูทรงทราบว่าทนายความคนนั้นไม่สามารถประพฤติตามกฎหมายของพระเจ้าได้ครบถ้วน และทนายความเองก็รู้ว่าทำไม่ได้และตัวเองก็อึดอัดใจ เขารู้ตัวว่าเขาเองไม่มีความ

รักมากมายมหาศาล ทันใดนั้นทนายความก็ตั้งคำถามซ้อนขึ้นอีกคำถามหนึ่ง ซึ่งเขาคิดว่าจะเปลี่ยนเรื่องสนทนาเสียได้ เขาถามว่า “ใครเป็นเพื่อนบ้านของข้าพเจ้า?”

พระเยซูทรงใช้อะไรอธิบายความว่า ใครเป็นเพื่อนบ้านของข้าพเจ้า

เรื่องที่พระเยซูทรงเล่าผ่านพ้นไปแล้ว พระเยซูทรงจ้องดูทนายแล้วตรัสถามว่า “ในสามคนนี้ ท่านคิดว่าใครเป็นเพื่อนบ้านที่ดี? แม้ทนายความคนนี้ซึ่งเป็นชาวยิวจะเกลียดชาวสะมาเรียก็ตาม (สองชาตินี้ไม่ถูกกัน) เขายังต้องยอมรับว่าคนที่แสดงเมตตาช่วยเหลือเพื่อนบ้านจึงจะนับว่าเป็นเพื่อนบ้านที่ดี

พระเยซูขอจะให้ทนายคนนั้นทราบว่าเพื่อนบ้านที่ดีนั้นคือคนที่แสดงความรักและเมตตาแก่ผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือจริง ๆ ไม่ว่าผู้นั้นจะอยู่บ้านติดกัน หรือบ้านห่างจากเราหลายกิโลเมตรก็ตาม และไม่เลือกว่าผู้นั้นจะเป็นมิตรหรือศัตรูหรือจะเป็นแขกแปลกหน้า และพระเยซูทรงประทานคำท้าทายอย่างแท้จริงให้ทนายผู้นั้นว่า “ท่านจงไปทำอย่างนั้นเหมือนกัน”

ท่านคิดหรือว่าจะเป็นการง่ายที่ทนายความชาวยิวคนนี้จะแสดงความรัก และเมตตาต่อชาวสะมาเรีย ถ้าชาวสะมาเรียเกิดความจำเป็นต้องความช่วยเหลือจริง ๆ? แต่นั่นเป็นสิ่งที่จะต้องทำถ้าเราจะเชื่อฟังกฎหมายของพระเจ้าโดยรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง

แน่ละเราก็ทราบว่ามิใช่พระเยซูแต่พระองค์เดียวเท่านั้นที่ทรงสามารถปฏิบัติบท พระบัญญัติของพระเจ้าได้ครบถ้วนทุก ๆ ข้อไม่บกพร่องเลย คือทรงสามารถเป็นเพื่อนบ้านได้ดีเสมอ พระเยซูทรงแสดงความเมตตามากกว่าชาวสะมาเรียคนนั้นได้ทำอีกด้วยซ้ำไป พระเยซูทรงรักเรามากถึงกับยอมพลีพระชนม์ตายบนไม้กางเขน เพื่อจะช่วยเราทุก ๆ คนให้พ้นจากการไปอยู่ในไฟนรกเป็นนิรันดร์

พระเจ้าตรัสว่า “ลูกก่อนลูกเล็ก ๆ ทั้งหลาย อย่าให้เรารักเพียงแต่ถ้อยคำและลิ้นเท่านั้น แต่ให้เรารักด้วยการประพฤติและด้วยความจริง” 1 ยอห์น 3:18

เป็นสิ่งอัศจรรย์จริง ๆ ที่เราจะแสดงความรักของเราด้วยการกระทำและแสดงความเมตตา กรุณาแก่คนอื่น และสิ่งที่เราแสดงความเมตตาที่ใหญ่หลวงที่สุดก็คือช่วยให้พ้นจากไฟนรกตลอดนิรันดร์ โดยบอกให้เขาเชื่อองค์พระเยซูคริสต์ผู้ช่วยเขาให้พ้นจากความบาปของเขา ถ้าเรารักพระเยซูจริง ๆ เราจะต้องบอกคนอื่นให้รู้จักความรักของพระเยซูเป็นแน่ และถ้าเรารักคนอื่น ๆ จริง ๆ เราก็ไม่มีความประสงค์จะให้เขาทำบาปต่อไป ทุกคนหมดทางช่วยตัวเองได้ และไม่มีใครจะช่วยใครให้พ้นบาปหลุดจากอำนาจพญามาร แต่พระเยซูคริสต์ทรงสามารถช่วยคนบาปทุกคนให้หลุดพ้นจากอำนาจบาปได้ เพราะพระเยซูทรงใช้หนี้บาปสำหรับเราเต็มราคา ถ้าท่านจะรับความรักของพระองค์วันนี้และขออนุญาตให้พระองค์ทรงจัดเตรียมทางรอดสำหรับท่านตลอดเป็นนิรันดร์ ท่านจะรับความรอดนี้เป็นแน่

ภาคปฏิบัติ

ชาวชะมาเรียใจดี

บทเรียนที่ 11

ข้อท่องจำ “เขาทูลตอบว่า จงรักพระองค์ผู้ทรงเป็นพระเจ้าของเจ้าด้วยสุดใจสุดจิตของเจ้า ด้วยสุดกำลัง และสิ้นสุดความคิดของเจ้า และจงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง” ลูกา 10:27

ข้อพระธรรม ลูกา 10:25-37

ลูกา 10:25 นี้แน่ะมีบาเรียนคนหนึ่งขึ้นทูลต่อพระองค์ทูลถามว่า “อาจารย์เจ้าข้า ข้าพเจ้าจะต้องทำอะไรเพื่อจะได้ชีวิตนิรันดร์ ?” 26 พระองค์ตรัสตอบว่า ในพระบัญญัติมีคำเขียนว่าอย่างไร? ท่านได้อ่านเข้าใจอย่างไร? เขาทูลตอบว่า จงรักพระองค์ผู้เป็นพระเจ้าของเจ้าด้วยสุดใจสุดจิตของเจ้า ด้วยสุดกำลังและสิ้นสุดความคิดของเจ้า และจงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง 28 พระองค์จึงตรัสแก่เขาว่า “ท่านตอบถูกแล้ว จงกระทำอย่างนั้นแล้วจะได้ชีวิต” 29 แต่ผู้นั้นปรารถนาจะสำแดงว่าตัวดีจึงทูลพระเยซูว่า “ใครเป็นเพื่อนบ้านของข้าพเจ้า? 30 พระเยซูตรัสตอบว่า “มีคนหนึ่งลงไปจากกรุงเยรูซาเล็มจะไปยังเมืองเอริโคและเขาถูกพวกโจรปล้น โจรนั้นได้แย่งชิงเสื้อผ้าของเขาและทุบตี แล้วทิ้งเขาไว้เกือบจะตายแล้ว 31 เผอิญปุโรหิตคนหนึ่งเดินไปทางนั้น เมื่อเห็นคนนั้นก็เดินเลยไปเสียอีกฟากหนึ่ง 32 คนหนึ่งในพวกเลวีก็ทำเหมือนกัน 33 เมื่อมาถึงที่นั่นและเห็นแล้วก็เลยไปเสียอีกฟากหนึ่งแต่ชาวชะมาเรียคนหนึ่งเมื่อเดินทางมาถึงคนนั้น ครั้นเห็นแล้วก็มิใจเมตตา 34 เข้าไปหาเขาเอาผ้าพันบาดแผลให้ เอน้ำมันกับน้ำอุ่นเทใส่บาดแผลนั้น แล้วให้เขาขึ้นขี่สัตว์ของตนเองพามาถึงโรงแรมแห่งหนึ่ง และรักษาพยาบาลเขาไว้ 35 วันรุ่งขึ้นเมื่อจะไปเขาก็เอาเงินสองบาทมอบให้เจ้าของโรงแรมบอกว่า “จงรักษาเขาไว้เถิด และเงินที่จะเสียกินนี้ เมื่อกลับมาฉันจะใช้ให้” 36 ในสามคนนั้นท่านคิดเห็นว่าคนไหนเป็นเพื่อนบ้านของคนที่ถูกปล้น?” 37 เขาทูลตอบว่า “สินคนนั้นแหละที่ได้สำแดงความเมตตาแก่เขา” พระเยซูจึงตรัสแก่เขาว่า “ท่านจงไปทำเหมือนอย่างนั้นเถิด”

อุทาหรณ์

มีเด็กชายชาวจีนคนหนึ่งเป็นคริสเตียน ถูกทหารขโมยตัวไปยังประเทศที่ไม่เป็นคริสเตียน เด็กชายคนนั้นถูกขายตัวไปเป็นทาสของนายทหารร้ายคนหนึ่ง เขาถูกมอบหมายหน้าที่ให้เป็นผู้เลี้ยงเด็กเล็ก ๆ เขารักเด็กคนที่เขามีหน้าที่เลี้ยงนั้นมาก และแสดงความอารีต่อเด็กนั้นจริง ๆ เหตุนี้ทำให้นายผู้หึงหวงสงสารเด็กชาวจีนคนนั้นมาก บางครั้งนายผู้หึงจะถามเขาถึงบ้านเกิดเมืองนอนแต่ดั้งเดิมของเขา แต่เด็กจีนคนนั้นไม่สามารถทูลเล่าเรื่องทางบ้านของเขาได้ น้ำตาจะไหลลงอาบแก้มของเขา ก่อนที่เขา

จะเล่าเรื่องจบ และเขาจะไถลพูดว่า “ให้ผมพูดเรื่องพระเยซูดีกว่า” แต่แม่ของเด็กคนนั้นไม่ชอบพูดเรื่องพระเยซู เพราะนางมีพระเจ้าอีกเยอะแยะอยู่บนหิ้งบูชาของนางแล้ว และคิดว่านางไม่ต้องการพระเยซูอีก แต่วันหนึ่งบุตรของเขาคนนั้นป่วยเป็นไข้และถึงแก่ความตาย อาฟุ้งเด็กชายชาวจีนร่างเล็กนั้นมีความรักเด็กที่ตายนั้นเหมือนกัน เขาบอกแก่นายผู้หญิงว่าลูกของนายได้ไปอยู่กับพระเยซูในบ้านสวยงาม ณ เมืองสวรรค์แล้ว ครั้นแล้วนายผู้หญิงจึงมีความเต็มใจฟังเรื่องราวขององค์พระเยซูคริสต์ อาฟุ้งเล่าเรื่องเมืองสวรรค์ให้นายผู้หญิงฟังต่อไปว่าพระเยซูทรงยอมพลีพระชนม์บนไม้กางเขนเพื่อความบาปของนายผู้หญิงด้วย อาฟุ้งบอกว่านายผู้หญิงจะไปพบลูกของนายอีก ถ้านายจะรับองค์พระเยซูคริสต์เป็นพระผู้ไถ่บาป และยอมติดตามองค์พระเยซูคริสต์ ในที่สุดแม่ของเด็กที่ตายยอมเชื่อพระเยซู นางเป็นหญิงเกาหลีคนแรกที่กลับใจมาเชื่อถือพระเยซู ประเทศเกาหลีได้ปิดประตูไม่ยอมให้ใครเข้าไปเผยแพร่พระกิตติคุณพระเยซูมาเป็นเวลาหลายปี

จงเติมคำลงในช่องว่างต่อไปนี้

1. “อาจารย์เจ้าข้า, ข้าพเจ้าจะต้องทำอะไรเพื่อจะได้?”
 จง.....พระเจ้าของเจ้าด้วยสุด.....ด้วยสุด
และสิ้นสุด.....และจง.....เหมือน

2. “ท่านตอบ.....จงกระทำอย่างนั้นแล้วจะได้.....”

พระธรรมลูกา

“ขอสอนให้พวกข้าพเจ้าอธิษฐาน”

บทเรียนที่ 12

ข้อพระธรรม ลูกา 11:1-13

คำนำ วันหนึ่งขณะที่พระเยซูกำลังอธิษฐานอยู่ สาวกคนหนึ่งของพระองค์ทูลว่า “พระองค์เจ้าข้าขอทรงโปรดสอนพวกข้าพเจ้าให้รู้จักการอธิษฐาน” มีบ่อยครั้งที่สาวกของพระเยซูเห็นพระเยซูสนทนากับพระบิดาในสวรรค์ ข้าพเจ้าคิดว่าพวกสาวกคงคิดว่าคงดีไม่น้อยถ้าพวกเขาสามารถทูลอธิษฐานกับพระบิดาเจ้า (หรือสนทนากับพระบิดาเจ้าในสวรรค์ได้ก็น่าอัศจรรย์แท้ ๆ) พระเยซูจึงสอนสาวกอย่างที่เราเคยท่องจำกันมา ตั้งต้นว่า “โอพระบิดาของข้าพเจ้าผู้สถิตอยู่ในมหาสวรรค์” มีกี่คนที่รู้จักคำอธิษฐานแล้ว? ข้าพเจ้าสงสัยว่าก็คนเข้าใจความหมายหรือว่าท่องจำกริมฝีปากเท่านั้น วันหนึ่งเด็กคนหนึ่งคุกเข่าลงพร้อมที่จะอธิษฐาน และเขาพูดว่าผมรู้จักคำอธิษฐานของผมดีจนไม่ต้องนึกเลยก็พูดได้หมด ครั้นแล้วเขาไม่ได้คิดหรือใคร่ครวญในถ้อยคำที่เขาพูดออกไปว่ามีความหมายอะไรเลย บางทีเราก็มักอธิษฐานพล่อย ๆ เหมือนเด็กคนนั้น โดยไม่คิดถึงความหมายของคำอธิษฐานของเราเลย นั่นไม่ใช่อธิษฐาน สาวกของพระเยซูเห็นพระเยซูอธิษฐานก็รู้สึกแตกต่างจากนักศาสนาที่ท่องคาถาหรือสัจแต่ที่พูดคำอธิษฐานเท่านั้น

“พระบิดาแห่งข้าพเจ้าทั้งหลายผู้สถิตในสวรรค์” พระเจ้ามิใช่บิดาของมนุษย์ทุก ๆ คน พระองค์ทรงเป็นพระบิดาเฉพาะผู้ที่เชื่อองค์พระเยซูคริสต์เป็นผู้ปลื้มบาปของเขาเท่านั้นจึงจะเป็นบุตรของพระเจ้าได้ เมื่อพระเจ้าเป็นพระบิดาแห่งสวรรค์ของเรา เราจึงมีโอกาสเหลือเกินในฐานะที่เราเป็นบุตรจึงมีสิทธิสนทนากับพระบิดาของเราในสวรรค์ได้ คนที่ยังไม่ได้รับความรอดพ้นบาปอาจพูดหรือท่องคำอธิษฐานได้ แต่ว่าพระเจ้าในสวรรค์ไม่ได้ยิน พระเยซูตรัสสอนว่า “ถ้าท่านจะขอลสิ่งใดในนามของเราเราจะกระทำสิ่งนั้น” คนที่ถูกพระโลหิตของพระเยซูคริสต์ล้างบาปของเขาแล้วเท่านั้นมีสิทธิที่จะขอพระเจ้าเหมือนกับพระเยซูทรงทูลขอพระเจ้าเอง เราอธิษฐานพระบิดาเจ้าในสวรรค์ในนามองค์พระเยซูคริสต์ และพระเจ้าทรงสดับฟังคำอธิษฐานของเราและพระองค์ทรงตอบคำอธิษฐานของเราก็เพราะเราเป็นบุตรของพระเจ้า

“ขอให้พระนามของพระองค์เป็นที่นับถืออันบริสุทธิ์” ข้อนี้หมายความว่าเราต้องการให้พระนามของพระเจ้าเป็นที่ยกย่องเทอดไว้ด้วยความคารวะและกราบไหว้นับถือ พระนามของพระเจ้าเป็นองค์พระองค์เอง และพระเจ้าทรงเป็นองค์บริสุทธิ์ ฉะนั้นพระนามของพระองค์จึงทรงบริสุทธิ์ด้วย และเราไม่ควรออกพระนามของพระเจ้าเล่นเปล่า ๆ โดยไร้ความหมายและปราศจากความเคารพ พระนามที่

ใหญ่ยิ่งและสำคัญที่สุดคือพระนามของพระผู้ปลื้มบาปคือพระเยซูคริสต์ “เพราะเหตุนี้พระเจ้าจึงได้ทรงยกพระองค์ขึ้นถึงที่สุดด้วย และได้ทรงประทานพระนามอันใหญ่ยิ่งเหนือนามชื่อทั้งปวงให้แก่พระองค์ เพื่อทุกหัวเข่าในสวรรค์ก็คื้ที่แผ่นดินโลกก็คื้....จะได้คุกกราบลงนมัสการในพระนามแห่งพระเยซูนั้น” (ฟิลิปปี 2:9,10) คนชั่วช้าก็มักสบถสาบานและออกพระนามของพระเจ้าเล่นเปล่าโดยไม่คิด แต่เราเป็นบุตรของพระเจ้าเรารักและนับถือและนมัสการพระนามของพระองค์

“ขอให้แผ่นดินของพระองค์มาตั้งอยู่” ข้อนี้หมายความว่าเราทูลให้พระเยซูเสด็จกลับมาและตั้งอาณาจักรของพระองค์ในโลกนี้ และองค์พระเยซูคริสต์จะเสด็จมาครองโลกอย่างพระมหากษัตริย์ใหญ่ยิ่งที่สุดในโลก เป็นความต้องการแห่งจิตใจของเรา และในยุคนั้นคนชั่วจะต้องถูกเหยียดลงและถูกเก็บตัว และความชอบธรรมจะท่วมโลกเหมือนน้ำท่วมในทะเล เราอยากให้พระเยซูเสด็จมาถูกยกยกย่องและได้รับเกียรติ และครองตำแหน่งทุกตำแหน่งที่พระองค์ทรงควรเป็นผู้ครองโลกนี้

“พระทัยของพระองค์สำเร็จในสวรรค์อย่างไร ก็ให้สำเร็จในแผ่นดินโลกเหมือนกัน” ถ้าเรารักพระเจ้าพระเจ้าหรือให้น้ำพระทัยของพระเจ้าเป็นสิ่งประเสริฐที่สุดในชีวิตของเรา เราต้องการให้พระเจ้าทรงมี “ทาง” ของพระองค์ในโลกเหมือนกับที่พระองค์ทรงมีในสวรรค์และพระองค์จะมีแน่ เมื่อพระเยซูทรงครอบครองโลก ในเมืองสวรรค์ไม่มีใครสักคนเดียวที่ไม่ยินดีเชื่อฟังพระเจ้าในทันทีทันใด

“ขอทรงโปรดประทานอาหารเลี้ยงข้าพเจ้าทั้งหลายในกาลวันนี้” อาหารของเรามาจากใคร? แม้มื้อของเรานี้ในโลกที่ร่ำรวยมากจะหาอาหารสำหรับเราได้หรือไม่ ถ้าอาหารเหล่านั้นไม่มาจากพระเจ้า? พระเจ้าจะทรงทำลายความร่ำรวยในวินาทีเดียวได้ไหม? พระเจ้าส่งน้ำท่วมหรือพายุมาที่เดียวความร่ำรวยก็ปั่นป่วน ชวานาเป็นผู้สร้างดวงอาทิตย์เองหรือ? สร้างฝนเองหรือ? ถ้าไม่มีแดดไม่มีฝนชวานาเอาข้าวมาจากไหน? พระบิดาในสวรรค์ทรงประทานอาหารแก่เราทุก ๆ วันในชีวิตของเรา เราไม่ควรแสดงความขอบคุณต่อพระองค์เลยหรือที่พระองค์ประทานอาหารแก่เราทุก ๆ วัน

“ขอทรงโปรดยกความผิดบาปของข้าพเจ้าเหมือนข้าพเจ้ายกโทษผู้ที่ทำผิดต่อข้าพเจ้านั้น” เราต้องการการอภัยโทษบาปและต้องการความสะอาด และต้องการชำระตัวให้สะอาดอยู่เสมอ ๆ พระเจ้าทรงมีพระประสงค์ให้เรายกโทษหรืออภัยแก่คนอื่น ๆ ด้วย “ท่านทั้งหลายจงเมตตาซึ่งกันและกัน มีใจเอ็นดูซึ่งกันและกัน และอภัยโทษให้กันและกัน เหมือนพระเจ้าได้ทรงโปรดอภัยโทษให้ท่านทั้งหลายในพระคริสต์” (เอเฟซัส 4:32)

“ขออย่านำข้าพเจ้าเข้าไปในการทดลอง แต่ขอให้พ้นจากสิ่งชั่วร้าย” ปัญญาเป็นศัตรูของเราและเป็นศัตรูของพระเจ้าด้วย มันพยายามล่อลวงให้เราทำบาปทำชั่ว เพื่อจะได้ตัวเราไปอยู่ใต้อำนาจของมัน ถ้าเราไว้วางใจพระเจ้าทุก ๆ ระยะเวลาตลอดเวลาพระเจ้าจะทรงนำเราออกมาจากความชั่ว พระเจ้าทรงมีฤทธิ์และเข้มแข็งกว่ามาร และพระเจ้าจะรักษาเราให้ปลอดภัยจากบาปถ้าเราจะไว้วางใจพระองค์

คำอธิษฐานจบลงด้วยการสรรเสริญและยกย่องเหมือนกับการตั้งคำอธิษฐาน เป็นการสรรเสริญพระเจ้า

“เหคว่าราชสมบัติ และฤทธิเดชและรัศมีภาพลัทธิวิชาอยู่แก่พระองค์สืบ ๆ ไปเป็นนิตย์” คำอธิษฐานมิใช่เพียงแต่ขอและขออย่างเดี๋ยวนแต่เป็นการขอบพระคุณพระเจ้า และเราควรทูลเรื่องความรักของเราแก่พระองค์ บิดาของเราในโลกนี้ต้องการให้ลูก ๆ มาสนทนากับพ่อ ทำนองเดียวกันพระบิดาในสวรรค์ทรงมีพระประสงค์ให้บุตรของพระองค์ในโลกสนทนากับพระองค์เหมือนกัน ดาวิดบอกว่า “ข้าพเจ้าจะเปล่งเสียงทูลต่อพระเจ้าจริง ๆ และพระองค์จะทรงเงี่ยพระกรรณฟัง” (สดุดี 77:1) ไม่มีสิ่งใดเป็นเรื่องเล็กเกินไปที่จะทูลขอแก่พระเจ้าเมื่ออธิษฐานจงเชื่อพระองค์และวางใจในความรักของพระองค์ และท่านจะได้รับสมดังที่ท่านทูลขอในเมื่อพระองค์ทรงเห็นแล้วว่าสิ่งนั้นเป็นสิ่งดีสำหรับตัวท่าน จงอธิษฐานเพื่อเพื่อนของท่านที่ยังไม่ได้รับความรอด และอธิษฐานเพื่อคนเหล่านั้นที่ออกไปประกาศข่าวประเสริฐแก่คนอื่น ๆ อธิษฐานเพื่อการทำงานในโรงเรียนของท่าน อธิษฐานเพื่อความยินดีและเพื่อความทุกข์สุขของท่าน ถ้าเราจะสังเกตดูเราจะเห็นได้ว่าพระเยซูทรงอธิษฐานตลอดเรื่องของพระธรรมลูกา ถ้าพระเยซูยังทรงต้องการอธิษฐานสนทนากับพระบิดาบ่อย ๆ แล้วเราเองจะไม่ต้องการสนทนากับพระเจ้าบ่อย ๆ ยิ่งกว่านั้นหรือ?

ภาคปฏิบัติ

“ขอสอนให้พวกข้าพเจ้าอธิษฐาน”

บทเรียนที่ 12

ข้อท่องจำ “เราบอกท่านทั้งหลายว่า จงขอแล้วจะได้ จงหาแล้วจะพบ จงเคาะแล้วจะเปิดให้แก่ท่าน” ลูกกา 11:9

ข้อพระธรรม ลูกกา 11:1-13

ลูกกา 11:1 เมื่อพระองค์อธิษฐานอยู่ในที่แห่งหนึ่ง พอจบแล้วสาวกของพระองค์คนหนึ่งทูลว่า “พระองค์เจ้าข้า ขอสอนพวกข้าพเจ้าให้อธิษฐาน เหมือนยอห์นได้สอนพวกลูกศิษย์ของตน” 2 พระองค์จึงตรัสแก่เขาว่า “เมื่ออธิษฐานจงว่า โอพระบิดา ขอให้พระนามของพระองค์เป็นที่นับถือบริสุทธิ ให้แผ่นดินของพระองค์มาตั้งอยู่ 3 ขอทรงโปรดประทานอาหารเลี้ยงข้าพเจ้าทั้งหลายทุก ๆ วัน 4 ขอทรงโปรดยกความผิดของข้าพเจ้าทั้งหลาย ด้วยว่าข้าพเจ้าย่อมยกความผิดของคนทั้งปวงที่ได้ทำผิดต่อข้าพเจ้านั้น และขอย่านำข้าพเจ้าเข้าไปในการทดลอง”

5 พระองค์ตรัสแก่เขาว่า “ผู้ใดในพวกท่านมีมิตรสหายคนหนึ่ง และจะไปหามิตรสหายนั้นในเวลาเที่ยงคืนพูดกับเขาว่า “มิตรสหายเอ๋ย ขอให้ฉันยืมขนมปังสามก้อนเถิด เพราะเพื่อนของฉันคนหนึ่งเพิ่งเดินทางมาหาฉัน และฉันไม่มีอะไรจะให้เขากิน” 7 ฝ่ายมิตรสหายที่อยู่ข้างในจะตอบว่า “อย่ารบกวนฉันเลย ประตูก็ปิดเสียแล้ว ทั้งพวกลูกก็นอนกันแล้ว ฉันจะลุกขึ้นหยิบให้ท่านไม่ได้” 8 เราบอกท่านทั้งหลายว่า แม้เขาจะไม่ลุกขึ้นหยิบให้คนนั้นเพราะเป็นมิตรสหายกัน แต่ว่าเพราะวิงวอนมากเข้าเขาจึงลุกขึ้นหยิบให้ตามที่เขาต้องการ 9 เราบอกท่านทั้งหลายว่า จงขอแล้วจะได้ จงหาแล้วจะพบ จงเคาะแล้วจะเปิดให้แก่ท่าน 10 เพราะว่าทุกคนที่ขอก็คะได้ ทุกคนที่แสวงหาก็จะพบ และทุกคนที่เคาะก็จะเปิดให้เขา 11 มีผู้ใดในพวกท่านที่เป็นบิดา (ถ้าบุตรของนมปังจะเอาก้อนหินให้เขาหรือ) ถ้าขอปลาจะเอานูให้เขาแทนปลาหรือ 12 หรือถ้าขอไข่จะเอาแมลงป่องให้เขาหรือ 13 เหตุฉะนั้นถ้าท่านเองผู้เป็นคนบาปยังรู้จักให้ของดีแก่บุตรของตน ยิ่งกว่านั้นสักเท่าใดพระบิดาผู้อยู่ในสวรรค์จะประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์แก่คนทั้งปวงที่ขอกจากพระองค์”

อุทาหรณ์

วันหนึ่งเด็กชายคนหนึ่งเห็นคุณแม่ของเขาเอาขนมใส่ในตู้ หลังจากที่คุณแม่คนนั้นเข้านอนแล้วก็นึกถึงขนมในตู้นั้น มารกระทั่งบอกเด็กนั้นว่า “ไปดูขนมในตู้นั้นก็ได้นี่นะ ไม่เป็นอันตรายอะไรแก่เธอหรอก” แทนที่จะขัดขวางมารและแทนที่จะคิดถึงเรื่องพระเจ้า เด็กคนนั้นลงไปข้างล่างในครัว มาร

บอกว่า “เอาอันเดียวเท่านั้นแหละ ไม่เป็นไรดอกน่า” เขาจึงหยิบใส่ปากเข้าไปหนึ่งอัน อีกหนึ่งอัน และอีกหนึ่งอัน จนหมดห้าอัน รุ่งเช้าเขารู้สึกไม่สบายและขาดโรงเรียน ถ้าเด็กคนนั้นจะอธิษฐานว่า “ขอนำข้าพเจ้าให้พ้นจากการทดลอง” เขาคงได้รับชัยชนะโดยได้รับกำลังจากพระเจ้า

เด็กหญิงคนหนึ่งถูกห้ามมิให้ไปบ้านของคนใกล้ ๆ บ้านเพราะเกรงจะไปทำการชุกชนวันหนึ่ง เด็กคนนั้นยืนอยู่หน้าประตูบ้านของเพื่อนบ้านใกล้ ๆ กัน เด็กหญิงคนนั้นบอกเจ้าของบ้านว่า “ประตูบ้านของคุณไม่ได้ใส่กลอนค่ะ” “ฉันทราบแล้ว” เจ้าของบ้านตอบ “ใส่กลอนประตูเสียเถอะค่ะ” “ทำไมแม่หญิงจึงรู้สนใจใส่กลอนประตูบ้านเหลือเกินนะ? เจ้าของบ้านถามเพราะสงสัย “คุณแม่บอกหนูว่าอย่าเข้าไปชุกชนในบ้านของคุณค่ะ ถ้าประตูบ้านของคุณใส่กลอนหนุคงเข้าไปไม่ได้” เด็กหญิงนั้นตอบชื่อ ๆ แม่หญิงคนนั้นเป็นเด็ก เล็ก ๆ ไม่รู้จักอธิษฐาน แต่แม่หญิงมีวิธีที่จะช่วยไม่ให้ขจัดเงินคำสั่งของคุณแม่ได้ดี

จงตอบคำถามเหล่านี้

1. มนุษย์ทุกคนในโลกเป็นบุตรของพระเจ้าหรือ?.....
2. ใครเท่านั้นที่เรียกพระเจ้าเป็น“พระบิดา” ได้?.....
3. เมื่อเราอธิษฐานเราควรนึกถึงความหมายของคำที่เราพูด หรือเราจะอธิษฐานไปเรื่อย ๆ โดยไม่คิดท่านควรอธิษฐานอย่างไร?.....
4. คำอธิษฐานของพระเยซูแตกต่างจากคำอธิษฐานของนักศาสนาอื่น ๆ อย่างไร?.....

พระธรรมลูกา

เศรษฐีโง่

บทเรียนที่ 13

ข้อพระธรรม ลูกา 12:13-31

คำถาม ท่านอยากแบ่งของดีที่ท่านมีอยู่กับผู้อื่นหรือท่านอยากเก็บไว้สำหรับตัวเองทั้งหมด ? สวงวนชอบเก็บอะไร ๆ ไว้สำหรับตัวของเธอเองทั้งหมด วันหนึ่งขณะที่สวงวนกำลังรดน้ำต้นไม้อยู่ มีเด็กหญิงคนหนึ่งนำดอกไม้เข้ายื่นอยู่นอกรั้ว และบอกว่า “คุณแม่ของหนูกำลังป่วยอยู่ที่โรงพยาบาล หนูไม่มีดอกไม้ไปเยี่ยมคุณแม่ ดอกไม้ในสนามบ้านของหนูแห้งตายหมด คุณจะแบ่งดอกไม้ให้หนูได้บ้างไหมคะ? “เสียใจยะ” สวงวนพูดกระซอก “ฉันต้องปลูกดอกไม้แล้ว เธอจะมาขอเองง่าย ๆ ไม่ได้หรอกยะ” “ประทานโทษคะ” เด็กหญิงคนนั้นพูดหน้ามอย “หนูมาคิดที่แล้วละคะ” สวงวนมองตามเด็กคนนั้นกับพ่อของเธอออกจากบ้านไป เมื่อสองพ่อลูกกลับสวงวนรู้สึกเสียใจที่พูดและแสดงกิริยาเช่นนั้น จึงเข้าไปขอโทษที่แสดงกิริยาเช่นนั้น และบอกเด็กหญิงคนนั้นว่า “มาซิ มาช่วยที่เด็ดดอกไม้ให้เยะ ๆ และพรงนี้ นำเอาไปเยี่ยมคุณแม่ของหนูที่โรงพยาบาล” “คะ แล้วหนูจะไปเก็บคะ” นางสาวสวงวนสบายใจขึ้นมากที่ได้แบ่งดอกไม้ให้คนอื่นใช้

วันหนึ่งขณะที่พระเยซูทรงสอนประชาชนว่าเขาควรจะมีชีวิตอยู่เพื่อทำให้พระเจ้าพอพระทัยอย่างไร มีชายคนหนึ่งมาทูลถามพระเยซูว่า “ท่านอาจารย์ขอรับ ช่วยกรุณาไปบอกพี่ชายของผมให้แบ่งทรัพย์มรดกที่เป็นสมบัติของผมให้ด้วย” พระเยซูมิได้ประทับหรือฟังเรื่องความยุ่งยากที่พี่น้องทะเลาะกันเรื่องทรัพย์สมบัติ แต่พระเยซูทรงนำความคิดของเขาไปสู่บางสิ่งที่สูงกว่าทรัพย์สมบัติ

พระเยซูทรงแลเห็นความใจแคบใจดำในจิตใจของมนุษย์ และทรงมีพระประสงค์จะช่วยให้เขาพ้นจากใจดำนั้น พระเยซูจึงทรงเล่าคำอุปมาเรื่องหนึ่ง เป็นเรื่องของโลกนี้แต่มีความหมายเกี่ยวกับเรื่องสวรรค์

อ่านลูกา 12:16-20 และฟังสังเกตคำว่า “เรา” และคำว่า “ของเรา” มีกี่ครั้ง ชายคนนั้นพูด แต่ “เรา ๆ” และ “ของ ๆ เรา” ชายคนนั้นคิดถึงใคร? เขาคิดถึงแต่ตัวเอง

พระเจ้ามีบางสิ่งที่จะตรัสแก่มนุษย์ พระเจ้าตรัสแก่ชายเศรษฐีคนนั้นว่าอย่างไร? “โอ้คนโง่! คืนวันนี้ชีวิตของเจ้าจะต้องเอาไปจากตัวเจ้า และทรัพย์สมบัติเหล่านี้ที่เจ้าสะสมมาไว้จะตกเป็นของใคร? พระเจ้าทรงเรียกเศรษฐีคนนั้นว่าอะไร? คนโง่ เศรษฐีคนนั้นคิดว่าเขาเป็นคนหนึ่งซึ่งมีความสำคัญมาก เขาคิดว่าถ้าเขามีทรัพย์สมบัติสำหรับตัวเองมากหมายเช่นนี้แล้ว เขาจะเก็บไว้ใช้ได้นานและมีความสุขอีกหลายปี แต่ใครเป็นผู้พระราชทานทรัพย์สมบัติเหล่านั้นให้ เกี่ยวพีชผลได้จากดิน? พระเจ้า พระเจ้า

ทรงเป็นเจ้าของสิ่งสารพัด เพราะว่าพระเจ้าทรงเป็นผู้เนรมิตสิ่งเหล่านี้ขึ้นมา ถ้าหากว่าผืนแผ่นดินผลิตผลออกมอย่างบริบูรณ์ ก็เพราะพระเจ้าทรงพระราชทานฝนและแดด ไม่ต้องสงสัยพระเจ้าทรงพระราชทานให้ชายคนนี้ได้เกี่ยวเก็บผลมากมาย เพื่อจะได้แบ่งปันให้แก่คนที่ไม่มี แต่เปล่าเลย ปรากฏว่าเขาไม่ได้ทำเช่นนั้น แต่เขาทำอะไร? เขาสร้างยุ้งฉางใหญ่โตและเก็บไว้สำหรับตัวเอง ท่านคงสังเกตเห็นมิใช่หรือว่าเขาจะทำให้จิตใจตัวเองมีความสุขด้วยวัตถุที่เขาถืออยู่ได้หรือ? “จิตใจเอ๋ย เจ้าสะสมสิ่งเหล่านี้ไว้หลายปีแล้ว เจ้าจงกิน ดื่ม และยินดีเถอะ เศรษฐีคนนี้มีเวลาคิดถึงพระเจ้าเลย เขาบรรยายพิพม์แต่เขาไม่ได้บรรยายสิ่งถาวรที่ไม่รู้จักเปื่อยเน่าเลย กษัตริย์ดาวิดตรัสว่า “คนโง่พูดในใจของตนเองว่าไม่มีพระเจ้า” (สคุดี 14:1) เขาโง่กว่าคนที่คิดแต่ความร่ำรวยในโลกนี้เท่านั้น แต่เขาเป็นคนจนต่อพระพักตร์พระเจ้า เพราะทุกสิ่งในโลกนี้ก็เปลี่ยนแปลงและไม่จีรังยั่งยืนอะไรเลย แต่ความร่ำรวยอันแท้ถาวรนั้นอยู่ตลอดกับปาวสานต์ พระเจ้าตรัสว่าเป็นการโง่จริง ๆ ที่พะวงและหมกหมุ่นกับสมบัติของตนเองเท่านั้น และไม่มีทรัพย์อะไรเลยที่สะสมไว้กับพระเจ้า

อุทาหรณ์

ชายหนุ่มชาวสก็อตร่ำรวยคนหนึ่งมีความรักเงินมาก ถ้าเขาได้รับเงินมาเท่าไรเขาจะซื้อทองคำและเงินแท่งสะสมเก็บไว้ในกำปั้นของเขาในห้องใต้ดิน วันหนึ่งชายยากจนคนหนึ่งถูกเรียกตัวให้มาชำระเงินที่ค้างอยู่ แต่ยังมีขาดเงินอยู่อีกไม่กี่สตางค์ ชายมั่งมีคนนั้นไม่ยอมออกไปเสิร์ฟรับเงินจนกว่าจะได้สตางค์มาจนครบ เมื่อชายยากจนคนนั้นหาเงินมาชำระได้ครบจำนวนแล้ว ชายลูกหนี้คนนั้นพูดกับเจ้าหนี้ร่ำรวยคนนั้นว่า “คุณครับ ถ้าคุณจะกรุณาให้ผมลงไปชมห้องเก็บสมบัติของคุณแล้ว ผมจะชำระเงินค่าเข้าชมเป็นพิเศษอีกสิบบาทครับ” เศรษฐีโลกคนนั้นนึกในใจว่า “อยู่เปล่า ๆ ได้เงินอีกตั้งสิบบาทและถึงจะให้เจ้าหมอกคนนี้ลงไปดูมันก็คงไม่มีปัญญาเปิดเซฟห้องใต้ดินของเราได้” ฉะนั้นเขาจึงตกลงใจให้ชายคนนั้นลงไปในห้องใต้ดิน หลังจากที่ได้ออกเข้าชมห้องใต้ดินสำหรับเก็บเงินแล้ว ชายชานาผู้ยากจนคนนั้นจึงกล่าวว่า “คุณครับ เดียวนี้ผมก็มั่งมีเท่า ๆ กับคุณแล้วครับ” “จะเป็นไปได้อย่างไร?” เศรษฐีย้อนถาม “ก็เพราะคุณได้แต่มอง ๆ ดูเงินที่คุณได้มา โดยไม่ได้ใช้เงินเลย เมื่อก็ผมก็ไปมอง ๆ ดูโดยไม่ได้ใช้เงินเหมือนกัน ฉะนั้นคุณกับผมก็คงรวยเงินด้วยการมอง ๆ เหมือน ๆ กัน” ข้อนี้เป็นจริง

ภาคปฏิบัติ

เศรษฐีโง่

บทเรียนที่ 13

ข้อท่องจำ “จงล่าสมบัติทรัพย์สมบัติไว้ในสวรรค์ ที่หนอนหรือสนิมทำลายเสียไม่ได้ และที่ไม่มียขโมยขูดช่องล้วงลักเอาไปได้” มัทธิว 6:20

ข้อพระธรรม ลูคา 12:13-31

ลูคา ๑2:13 มีผู้หนึ่งในหมู่คนทูลพระองค์ว่า “อาจารย์เจ้าข้า ขอสิ่งพี่ชายของข้าพเจ้าให้แบ่งมรดกให้กับข้าพเจ้า” 14 แต่พระองค์ตรัสตอบเขาว่า “บุตรเอ๋ย ใครได้ตั้งเราให้เป็นตุลาการและเป็นผู้แบ่งมรดกให้ท่าน ?” 15 แล้วพระองค์จึงตรัสแก่เขาทั้งหลายว่า “จงระวังและเว้นเสียจากการโลกทั่วไป เพราะว่าชีวิตของบุคคลใด ๆ มิได้อยู่ในของบริบูรณ์ซึ่งเขามีอยู่นั้น” 16 พระองค์จึงตรัสคำเปรียบข้อหนึ่งให้เขาฟังว่า “ไรรานของเศรษฐีคนหนึ่งเกิดผลบริบูรณ์เป็นอันมาก 17 เศรษฐีคนนั้นจึงคิดในใจว่า “เราจะทำอย่างไรดี เพราะว่าเราไม่มีที่ที่จะเก็บผลของเรา?” 18 เขาจึงคิดว่า “เราจะทำอย่างนี้ คือจะรื้อยุ้งฉางของเราเสีย และเราจะสร้างใหม่ให้โตขึ้น แล้วเราจะรวบรวมข้าวและสมบัติทั้งหมดของเราไว้ที่นั่น 19 แล้วเราจะว่าแก่จิตใจของเราว่า “จิตใจเอ๋ย เจ้ามีทรัพย์สมบัติมากเก็บไว้พอหลายปี จงหายเหนื่อย กินดื่ม และยินดีเถิด” 20 แต่พระเจ้าตรัสแก่เขาว่า “โคนโง่ ในคืนวันนี้ชีวิตของเจ้าจะต้องเรียกเอาไปจากเจ้า แล้วของซึ่งเจ้าได้รวบรวมไว้นั้นจะเป็นของใครเล่า?” 21 คนที่ล่าสมบัติทรัพย์สมบัติไว้สำหรับตัว และมีได้มั่งมีจำเพาะพระเจ้าก็เป็นเช่นนั้นแหละ” 22 พระองค์ตรัสแก่เหล่าสาวกของพระองค์ว่า “เหตุฉะนั้นเรบอกท่านทั้งหลายว่า อย่ากระวนกระวายถึงการเลี้ยงชีพของตนว่าจะเอาอะไรนุ่งห่ม 23 เพราะว่าชีวิตสำคัญยิ่งกว่าอาหาร และร่างกายสำคัญยิ่งกว่าเครื่องนุ่งห่ม 24 จงพิจารณาฝูงนก มันมิได้หว่านมิได้เกี่ยว และมีได้มีอยู่ฉาง แต่พระเจ้ายังทรงเลี้ยงมันไว้ ท่านทั้งหลายประเสริฐกว่าฝูงนกมากเท่าใด 25 มิใครในพวกท่านโดยความกระวนกระวายอาจต่อชีวิตให้ยาวออกไปอีกสักหนึ่งได้หรือ 26 เหตุฉะนั้นถ้าสิ่งเล็กน้อยที่สุดยังทำไม่ได้เลย ท่านยังกระวนกระวายถึงสิ่งอื่นทำไมอีกเล่า? 27 จงดูดอกไม้ มันงอกขึ้นอย่างไร มันไม่ทำงาน มันไม่ปั่นด้ายเหนื่อย แต่เรบอกท่านทั้งหลายว่า กษัตริย์ซาโลมอนเมื่อบริบูรณ์ด้วยสง่าราศีก็มิได้ทรงเครื่องงามเท่าดอกไม้หนึ่งดอกหนึ่ง 28 แม้ว่าพระเจ้าทรงตกแต่งหญ้าที่ทุ่งนาอย่างนั้น ซึ่งเป็นอยู่วันนี้และรุ่งขึ้นต้องทิ้งเตาไฟ โอบุ้มีความเชื่อน้อย พระองค์จะทรงตกแต่งพวกท่านมากยิ่งขึ้นกว่านั้นสักเท่าใด?” 29 ท่านทั้งหลายอย่าเสาะหาว่าจะกินอะไรดีหรือจะดื่มอะไรดีและอย่ามีใจกังวลสงสัยเลย 30 เพราะว่าคนทุกประเทศทั่วโลกเสาะหาบรรดาสิ่งเหล่านี้ แต่พระบิดาของท่านทั้งหลายทรง

ทราบแล้วว่าท่านต้องการสิ่งเหล่านี้ 31 แต่ท่านทั้งหลายจงแสวงหาแผ่นดินของพระเจ้า แล้วพระองค์จะทรงเพิ่มเติมสิ่งทั้งปวงเหล่านี้ให้

พระคัมภีร์ไม่ได้บอกเลยว่าชายคนนี้เป็นคนชั่วร้ายเลวทราม แต่เขาเป็นคนที่แคบใจค้ำและพอใจในตัวเอง และทำทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อตัวเอง และเพื่อความสนุกสนานของตนเองชาวฟาริสีผู้รักเงินได้ยื่นเรื่องเหล่านี้ที่พระเยซูทรงสอนจึงพากันเยาะเย้ยพระเยซู (ลูกา 16:14) คนเหล่านี้รักแต่สสารและพระเยซูทรงสอนว่าการรักเงินจะนำไปสู่อะไร บางคนว่าเงินคือรากฐานของความชั่ว แต่พระคริสตธรรมคัมภีร์ไม่ได้สอนเช่นนั้น พระคริสตธรรมคัมภีร์สอนว่า “การรักเงินทองนั้นก็เป็กรากฐานแห่งความชั่วทุกอย่าง” (ทิโมธี 6:10)

ถ้าพึ่งแต่ตัวเงินไม่ใช่เป็นความชั่วร้ายและก็ไม่เป็นความดีในตัวของมันเอง เงินอาจใช้เป็นประโยชน์และเป็นโทษได้ เราอาจใช้เงินไปซื้อความชั่วใส่ตัว หรืออาจใช้เงินเพื่อเป็นทานซื้ออาหารให้แก่คนยากจน และใช้เงินส่งคนออกไปประกาศข่าวประเสริฐก็ได้ เราอาจใช้เงินลงทุนสร้างของมีค่าตลอดนิรันดร์กาลได้

จงตอบคำถามเหล่านี้

1. จุดประสงค์ของชายเศรษฐีคนนั้นจะทำอะไร?
2. คำไหนที่สื่อให้เห็นว่าชายคนนั้นเป็นคนเห็นแก่ตนเองและคิดถึงตนเองเท่านั้น?
3. พระเยซูทรงเรียกชายคนนั้นว่าอะไร?
4. พระเจ้าองค์เดียวเท่านั้นที่มีฤทธิ์อำนาจต่อชีวิตและความตาย ฉะนั้นมนุษย์ควรรู้สึกอย่างไรต่อพระเจ้า?
.....

กองคริสเตียนบรรณศาสตร์

ซี. เอ็ม. เอ. มิชชัน

201 ทรอกฮิกส์ ถนนสาทรเหนือ พระนคร

A 420

พิมพ์ที่ ร.พ. บริษัท ซีระพานิช จำกัด บางขุนพรหม พระนคร นายเชิร เขียวจำแสง
ผู้พิมพ์โฆษณา พ.ศ. 2501